

V Bruseli 16. júna 2022
(OR. en)

8779/22

**Medziinštitucionálny spis:
2021/0433(CNS)**

**FISC 107
ECOFIN 397**

POZNÁMKA

Od:	Predsedníctvo
Komu:	Rada
Predmet:	Návrh smernice Rady o zabezpečení globálnej minimálnej úrovne zdanenia nadnárodných skupín v Únii – <i>kompromisné znenie predsedníctva</i>

Delegáciám v prílohe zasielame kompromisné znenie, ktoré vypracovalo predsedníctvo.

NÁVRH

SMERNICA RADY

o zabezpečení globálnej minimálnej úrovne zdanenia nadnárodných skupín v Únii

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 115,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu¹,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru²,

konajúc v súlade s mimoriadnym legislatívnym postupom,

keďže:

1. Únia v posledných rokoch prijala zásadné opatrenia na posilnenie boja proti agresívnemu daňovému plánovaniu v rámci vnútorného trhu. V smerniciach o opatreniach proti vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam boli stanovené pravidlá proti narúšaniu základov dane na vnútornom trhu a presunu ziskov mimo vnútorného trhu. V podobe týchto pravidiel sa premietli do práva Únie odporúčania Organizácie pre hospodársku spoluprácu a rozvoj (OECD) v rámci iniciatívy proti narúšaniu základu dane a presunu ziskov (BEPS) s cieľom zaistiť, aby sa zisky nadnárodných podnikov (MNE) zdaňovali tam, kde sa vykonávajú hospodárske činnosti vytvárajúce zisky a kde sa tvorí hodnota.

1 Ú. v. EÚ C , , s..

2 Ú. v. EÚ C , , s..

2. OECD ako súčasť svojho sústavného úsilia o zahatanie daňových praktík nadnárodných podnikov, ktoré im umožňujú presunúť zisky do jurisdikcií, kde podliehajú nulovému alebo veľmi nízkemu zdaneniu, ďalej vypracovala súbor medzinárodných daňových pravidiel, ktoré majú zaistiť, aby nadnárodné podniky platili spravodlivý podiel dane bez ohľadu na to, kde pôsobia. Cieľom tejto významnej reformy je obmedziť konkurenciu v oblasti sadzieb dane z príjmov právnických osôb zavedením globálnej minimálnej úrovne zdanenia. Tým, že reforma spočívajúca v zavedení globálnej minimálnej dane zruší podstatnú časť výhod spojených s presunom ziskov do jurisdikcií s nulovým alebo veľmi nízkym zdanením, sa dosiahnu rovnaké podmienky pre podniky na celom svete a jurisdikciám sa umožní lepšie chrániť ich základy dane.
3. Tento politický cieľ sa premietol do modelových globálnych pravidiel proti narúšaniu základu dane (ďalej aj modelové pravidlá GloBE) schválených 14. decembra 2021 inkluzívnym rámcom OECD/G20 pre boj proti BEPS, ku ktorým sa zaviazali členské štáty. V správe Rady o daňových otázkach určenej Európskej rade, ktorú Rada schválila 7. decembra 2021³, Rada zopakovala svoju pevnú podporu reforme spočívajúcej v zavedení globálnej minimálnej dane a zaviazala sa k rýchlemu vykonávaniu dohody prostredníctvom právnych predpisov Únie. V tejto súvislosti je dôležité, aby členské štáty efektívne plnili svoj záväzok s cieľom dosiahnuť globálnu minimálnu úroveň zdanenia.
4. V Únii úzko integrovaných hospodárstiev je veľmi dôležité, aby sa reforma spočívajúca v zavedení globálnej minimálnej dane realizovala dostatočne koherentným a koordinovaným spôsobom. Vzhľadom na rozsah, podrobnosť a technické aspekty týchto nových medzinárodných daňových pravidiel by sa pri ich vykonávaní zabránilo rozdrobenosti vnútorného trhu len spoločným rámcom Únie. Spoločný rámec navrhnutý tak, aby bol v súlade so základnými slobodami zaručenými Zmluvou o fungovaní Európskej únie, by navyše poskytol daňovníkom právnu istotu pri vykonávaní pravidiel.

3 Správa Rady o daňových otázkach určená Európskej rade, ktorú Rada schválila 7. decembra 2021, dokument 14767/21.

5. Je nevyhnutné stanoviť pravidlá s cieľom zaviesť efektívny a koherentný rámec pre globálnu minimálnu úroveň zdanenia na úrovni Únie. Týmto rámcom sa vytvára systém dvoch vzájomne prepojených pravidiel, spoločne označovaných ako globálne pravidlá proti narúšaniu základu dane, na základe ktorých by sa mala vždy, keď je efektívna sadzba dane nadnárodného podniku v určitej jurisdikcii nižšia ako 15 %, vybrať doplňujúca suma dane nazývaná dodatočná daň. V takomto prípade sa jurisdikcia považuje za jurisdikciu s nízkou úrovňou zdanenia. Tieto dve pravidlá sa nazývajú pravidlo zahrnutia príjmov (Income Inclusion Rule – IIR) a pravidlo pre nedostatočne zdanené zisky (Undertaxed Profit Rule – UTPR). V rámci tohto systému má materský subjekt nadnárodného podniku, ktorý sa nachádza v členskom štáte, povinnosť uplatňovať pravidlo zahrnutia príjmov na svoj podiel na dodatočnej dani týkajúcej sa ktoréhokoľvek subjektu v skupine, ktorý je nízko zdanený, bez ohľadu na to, či sa tento subjekt nachádza v Únii alebo mimo nej. Pravidlo pre nedostatočne zdanené zisky by malo pôsobiť ako zabezpečovací mechanizmus pre pravidlo zahrnutia príjmov prostredníctvom prerozdelenia prípadnej zostatkovej sumy dodatočnej dane v prípadoch, keď materské subjekty nemohli na základe uplatnenia pravidla zahrnutia príjmov vybrať celú sumu dodatočnej dane týkajúcej sa nízko zdanených subjektov.
6. Je nevyhnutné, aby sa modelové globálne pravidlá proti narúšaniu základu dane (GloBE), dohodnuté členskými štátmi, vykonávali v čo najväčšej možnej zhode s globálnou dohodou s cieľom zabezpečiť, aby sa pravidlá implementované členskými štátmi podľa tejto smernice kvalifikovali v zmysle modelových pravidiel GloBE. Táto smernica sa obsahom a štruktúrou úzko drží modelových globálnych pravidiel proti narúšaniu základu dane. Aby sa zabezpečila zlučiteľnosť s primárnym právom Únie, a presnejšie so slobodou usadiť sa, pravidlá tejto smernice by sa mali uplatňovať na subjekty, ktoré sú rezidentmi v členskom štáte, ako aj na subjekty materského subjektu nachádzajúce sa v danom členskom štáte, ktoré v ňom nie sú rezidentmi. Táto smernica by sa mala takisto uplatňovať aj na veľké, výhradne vnútroštátne skupiny. Takto koncipovaným právnym rámcom by sa predchádzalo riziku diskriminácie medzi cezhraničnými a vnútroštátnymi situáciami. Všetky subjekty vrátane materského subjektu, ktorý uplatňuje pravidlo zahrnutia príjmov, nachádzajúce sa v členskom štáte s nízkou úrovňou zdanenia, by podliehali dodatočnej dani. Dodatočnej dani by rovnako podliehali aj základné subjekty toho istého materského subjektu, ktoré sa nachádzajú v inom členskom štáte s nízkou úrovňou zdanenia.

7. Hoci treba zabezpečiť odrádzanie od praktík vyhýbania sa daňovým povinnostiam, malo by sa zároveň zabrániť nepriaznivým vplyvom na menšie nadnárodné podniky na vnútornom trhu. S týmto zámerom by sa táto smernica mala uplatňovať len na subjekty nachádzajúce sa v Únii, ktoré sú členmi nadnárodných skupín podnikov, alebo na veľké vnútroštátne skupiny, ktoré dosahujú ročný prah konsolidovaných výnosov aspoň 750 000 000 EUR. Táto prahová hodnota by bola v súlade s prahovou hodnotou existujúcich medzinárodných daňových pravidiel, ako sú pravidlá týkajúce sa podávania správ podľa jednotlivých štátov⁴. Subjekty, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, sa označujú ako základné subjekty. Určité subjekty by sa mali na základe ich konkrétneho účelu a postavenia vylúčiť z rozsahu pôsobnosti. Vylúčenými subjektmi by boli tie, ktoré vo všeobecnosti nevykonávajú obchodnú alebo podnikateľskú činnosť a uskutočňujú činnosti vo všeobecnom záujme, napríklad v oblasti verejnej zdravotnej starostlivosti a vzdelávania alebo budovania verejnej infraštruktúry, a ktoré by z týchto dôvodov v členskom štáte, v ktorom sa nachádzajú, nemuseli podliehať dani. V záujme ochrany uvedených osobitných záujmov je potrebné z rozsahu pôsobnosti tejto smernice vylúčiť vládne subjekty, medzinárodné organizácie, neziskové organizácie vrátane organizácií zriadených na také účely, ako je verejné zdravie, a dôchodkové fondy. Neziskové organizácie môžu zahŕňať aj zdravotné poisťovne, ktorých cieľom nie je alebo ktoré netvorí zisk iný ako v prospech verejnej zdravotnej starostlivosti. Vylúčiť by sa mali aj investičné fondy a investičné nástroje v oblasti nehnuteľností, ak sa nachádzajú na vrchole reťazca vlastníckych vzťahov, keďže príjem dosiahnutý týmito subjektmi sa zdaňuje na úrovni ich vlastníkov.

4 Smernica Rady (EÚ) 2016/881 z 25. mája 2016, ktorou sa mení smernica 2011/16/EÚ, pokiaľ ide o povinnú automatickú výmenu informácií v oblasti daní (Ú. v. EÚ L 146, 3.6.2016, s. 8).

8. Ústredným prvkom systému je hlavný materský subjekt nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny, ktorý priamo alebo nepriamo vlastní kontrolný podiel vo všetkých ostatných základných subjektoch danej nadnárodnej skupiny podnikov alebo danej veľkej vnútroštátnej skupiny. Keďže sa od hlavného materského subjektu obvykle vyžaduje, aby konsolidoval finančné účty všetkých subjektov nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny, alebo ak to tak nie je, vyžadovalo by sa to od neho na základe prípustného finančného účtovného štandardu, má tento subjekt kľúčové informácie a bol by najvhodnejším subjektom na zabezpečenie toho, aby bola úroveň zdanenia skupiny v jednotlivých jurisdikciách v súlade s dohodnutou minimálnou sadzbou. Ak sa hlavný materský subjekt nachádza v Únii, mala by mu preto podľa tejto smernice pripadnúť primárna povinnosť uplatniť pravidlo zahrnutia príjmov na jeho priraditeľný podiel na dodatočnej dani v súvislosti so všetkými nízko zdanenými základnými subjektmi nadnárodnej skupiny podnikov bez ohľadu na to, či sa nachádzajú v Únii alebo mimo nej. Hlavný materský subjekt na vrchole veľkej vnútroštátnej skupiny by uplatňoval pravidlo zahrnutia príjmov na celú sumu dodatočnej dane vo vzťahu k svojim nízko zdaneným základným subjektom.
9. Za určitých okolností by sa táto povinnosť musela presunúť na nižšiu úroveň na iné základné subjekty nadnárodnej skupiny podnikov nachádzajúce sa v Únii. Po prvé, ak je hlavný materský subjekt vylúčeným subjektom alebo ak sa nachádza v jurisdikcii tretej krajiny, ktorá nezavedla modelové pravidlá GloBE ani rovnocenné pravidlá, a preto nemá kvalifikované pravidlo zahrnutia príjmov, medzistupňové materské subjekty nachádzajúce sa v Únii, ktoré sa v reťazci vlastníckych vzťahov nachádzajú pod hlavným materským subjektom, by mali mať podľa smernice povinnosť uplatňovať pravidlo zahrnutia príjmov do výšky svojho priraditeľného podielu dodatočnej dane, pokiaľ medzistupňový materský subjekt, ktorý je povinný uplatňovať pravidlo zahrnutia príjmov, nevlastní kontrolný podiel v inom medzistupňovom materskom subjekte, pričom v tomto prípade by mal pravidlo zahrnutia príjmov uplatňovať prvý uvedený medzistupňový materský subjekt.

10. Po druhé, bez ohľadu na to, či sa hlavný materský subjekt nachádza v jurisdikcii, ktorá má kvalifikované pravidlo zahrnutia príjmov, alebo nie, mali mať podľa tejto smernice povinnosť uplatňovať pravidlo zahrnutia príjmov do výšky svojho priraditeľného podielu dodatočnej dane čiastočne vlastnené materské subjekty nachádzajúce sa v Únii, ktorých viac ako 20 % vlastníatelia podielov mimo skupiny. Takéto čiastočne vlastnené materské subjekty by však nemali uplatňovať pravidlo zahrnutia príjmov, ak sú v úplnom vlastníctve iného čiastočne vlastneného materského subjektu, ktorý je povinný uplatňovať pravidlo zahrnutia príjmov. Po tretie, ak je hlavný materský subjekt vylúčeným subjektom alebo ak sa nachádza v jurisdikcii, ktorá nemá kvalifikované pravidlo zahrnutia príjmov, základné subjekty skupiny by mali uplatňovať pravidlo pre nedostatočne zdanené zisky na každú zostatkovú sumu dodatočnej dane, ktorá nebola predmetom pravidla zahrnutia príjmov, úmerne k rozdeľovaciemu kľúču na základe počtu ich zamestnancov a hmotného majetku. Po štvrté, ak sa hlavný materský subjekt nachádza v jurisdikcii tretej krajiny s kvalifikovaným pravidlom zahrnutia príjmov, základné subjekty nadnárodnej skupiny podnikov by mali uplatňovať pravidlo pre nedostatočne zdanené zisky na základné subjekty nachádzajúce sa v jurisdikcii danej tretej krajiny vtedy, ak ide o jurisdikciu tretej krajiny s nízkou úrovňou zdanenia podľa efektívnej sadzby dane všetkých základných subjektov v danej jurisdikcii vrátane hlavného materského subjektu.
11. V súlade s politickými cieľmi reformy spočívajúcej v zavedení globálnej minimálnej dane z hľadiska spravodlivej daňovej konkurencie medzi jurisdikciami by sa mal výpočet efektívnej sadzby dane vykonať na úrovni jurisdikcie. Touto smernicou by sa mal na účely výpočtu efektívnej sadzby dane stanoviť spoločný súbor osobitných pravidiel výpočtu základu dane, označovaného ako oprávnený príjem alebo oprávnená strata, a zaplatených daní, označovaných ako zahrnuté dane. Východiskovým bodom sú finančné účty používané na konsolidačné účely, ktoré sú následne predmetom radu úprav vrátane zohľadnenia časových rozdielov, aby sa predišlo akýmkoľvek narušeniam medzi jurisdikciami. Oprávnený príjem alebo oprávnená strata a zahrnuté dane určitých subjektov sa môžu okrem toho prisúdiť iným príslušným subjektom v rámci nadnárodnej skupiny podnikov s cieľom zabezpečiť neutralitu daňového zaobchádzania s oprávneným príjmom alebo oprávnenou stratou, ktoré môžu byť predmetom zahrnutých daní vo viacerých jurisdikciách, či už z dôvodu povahy subjektov (subjekty s prvkom daňovej transparentnosti, hybridné subjekty alebo stála prevádzkareň), alebo v dôsledku osobitného daňového zaobchádzania s príjmom (vyplácanie dividend alebo daňový režim pre kontrolovanú zahraničnú spoločnosť). Pokiaľ ide o zahrnuté dane, ustanovenia tejto smernice by sa mali vykladať v kontexte akýchkoľvek ďalších usmernení poskytnutých zo strany OECD, ktoré by členské štáty mali zohľadniť s cieľom zabezpečiť jednotné rozpoznanie zahrnutých daní vo všetkých členských štátoch a jurisdikciách tretích krajín.

12. Efektívna sadzba dane nadnárodnej skupiny podnikov v každej jurisdikcii, v ktorej vykonáva svoje činnosti, alebo efektívna sadzba dane veľkej vnútroštátnej skupiny by sa mala porovnať s dohodnutou minimálnou sadzbou dane vo výške 15 %, aby sa určilo, či nadnárodnej skupine podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupine vzniká povinnosť zaplatiť dodatočnú daň, a následne by sa malo uplatniť pravidlo zahrnutia príjmov alebo pravidlo pre nedostatočne zdanené zisky. Minimálna sadzba dane vo výške 15 % dohodnutá v inkluzívnom rámci OECD/G20 pre boj proti BEPS predstavuje vyváženie medzi sadzbami dane z príjmov právnických osôb na celom svete. Ak efektívna sadzba dane nadnárodnej skupiny podnikov klesne v určitej jurisdikcii pod úroveň minimálnej sadzby dane, dodatočná daň by sa mala priradiť subjektom v nadnárodnej skupine podnikov, ktoré majú povinnosť zaplatiť daň v súlade s uplatnením pravidla zahrnutia príjmov a pravidla pre nedostatočne zdanené zisky, s cieľom dodržať globálne dohodnutú minimálnu efektívnu sadzbu 15 %. Ak efektívna sadzba dane veľkej vnútroštátnej skupiny klesne pod úroveň minimálnej sadzby dane, hlavný materský subjekt na vrchole tejto veľkej vnútroštátnej skupiny by mal uplatniť pravidlo zahrnutia príjmov vo vzťahu k svojim nízko zdaneným základným subjektom, aby sa zabezpečilo, že takáto skupina bude povinná zaplatiť daň pri efektívnej minimálnej sadzbe 15 %.
13. Aby sa členským štátom umožnilo využívať príjmy z dodatočných daní vybraných od ich nízko zdanených základných subjektov nachádzajúcich sa na ich území, mali by si môcť zvoliť uplatňovanie systému vnútroštátnej dodatočnej dane. Členské štáty by mali oznámiť Európskej komisii svoje rozhodnutie uplatňovať kvalifikovanú vnútroštátnu dodatočnú daň s cieľom poskytnúť daňovým orgánom iných členských štátov a jurisdikciám tretích krajín, ako aj nadnárodným skupinám podnikov dostatočnú istotu v súvislosti s uplatniteľnosťou kvalifikovanej vnútroštátnej dodatočnej dane na nízko zdanené základné subjekty. Základné subjekty nadnárodnej skupiny podnikov nachádzajúce sa v členskom štáte, ktorý sa rozhodol zaviesť takýto systém v rámci svojho vlastného vnútroštátneho daňového systému, by mali dodatočnú daň odvádzať tomuto členskému štátu. Takýmto systémom by sa malo zabezpečiť, aby sa minimálne efektívne zdanenie oprávneného príjmu alebo oprávnenej straty základných subjektov vypočítalo rovnakým spôsobom ako sa vypočítava dodatočná daň v súlade s touto smernicou.

14. Pri tomto postupe by sa v záujme zabezpečenia primeraného prístupu mal brať ohľad na určité špecifické situácie, v ktorých je riziko narušania základu dane a presunu ziskov nižšie. Súčasťou smernice by preto malo byť vyňatie ekonomickej podstaty založené na nákladoch spojených so zamestnancami a hodnote hmotného majetku v danej jurisdikcii. Do určitej miery by sa tým umožnilo riešenie situácií, keď nadnárodná skupina podnikov alebo veľká vnútroštátna skupina vykonáva hospodárske činnosti, ktoré si vyžadujú fyzickú prítomnosť v jurisdikcii s nízkou úrovňou zdanenia, keďže v takom prípade by sa praktikám BEPS pravdepodobne nedarilo. Zohľadniť by sa mal aj špecifický prípad nadnárodných skupín podnikov nachádzajúcich sa v ranných fázach svojej medzinárodnej činnosti, aby tieto nadnárodné skupiny podnikov, ktoré využívajú nízku úroveň zdanenia vo svojich vnútroštátnych jurisdikciách, v ktorých prevažne pôsobia, neboli odrádzané od rozvoja cezhraničných činností. Nízko zdanené vnútroštátne činnosti takýchto skupín by sa preto mali vylúčiť z uplatňovania pravidiel počas prechodného obdobia piatich rokov a za predpokladu, že nadnárodná skupina podnikov nemá základné subjekty vo viac ako v šiestich ďalších jurisdikciách. Aby sa zabezpečilo rovnaké zaobchádzanie s veľkými vnútroštátnymi skupinami, príjem z činností takýchto skupín by sa mal takisto vylúčiť počas prechodného obdobia piatich rokov.
- 14a. Okrem toho s cieľom riešiť osobitnú situáciu členských štátov, v ktorých má sídlo veľmi málo skupín a v ktorých sa nachádza taký nízky počet základných subjektov, že by bolo neprimerané požadovať, aby daňové správy týchto členských štátov okamžite uplatňovali pravidlo zahrnutia príjmov a pravidlo pre nedostatočne zdanené zisky, a vzhľadom na to, že pravidlá GloBE majú povahu spoločného prístupu, by bolo vhodné umožniť týmto členským štátom, aby sa rozhodli neuplatňovať počas obmedzeného obdobia pravidlo zahrnutia príjmov a pravidlo pre nedostatočne zdanené zisky. Toto rozhodnutie by sa malo oznámiť Komisii pred dátumom transpozície smernice.

- 14b. Členské štáty, ktoré sa rozhodnú dočasne neuplatňovať pravidlo zahrnutia príjmov a pravidlo pre nedostatočne zdanené zisky, by mali túto smernicu transponovať tak, aby zaistili dobré fungovanie systému globálnej minimálnej úrovne zdanenia nadnárodných skupín v Únii. Týka sa to najmä povinnosti vnútroštátnych základných subjektov v týchto členských štátoch informovať základné subjekty v iných členských štátoch a tretích krajinách tak, aby iné členské štáty a tretie krajiny mohli uplatňovať pravidlo pre nedostatočne zdanené zisky. Administratívne zaťaženie daňovej správy členských štátov, ktoré uplatnili túto možnosť, by sa malo čo najviac obmedziť, pričom by sa malo zachovať účinné uplatňovanie tejto smernice v celej Únii. Tieto členské štáty by preto mali mať možnosť uskutočňovať konzultácie s Komisiou, požadovať od nej rady a pomoc s cieľom dospieť k spoločnej koncepcii praktických aspektov transpozície tejto smernice do vnútroštátneho práva.
15. Odvetvie námornej dopravy je pre svoju veľmi nestabilnú povahu a dlhý hospodársky cyklus zvyčajne predmetom alternatívnych alebo doplnkových daňových režimov v členských štátoch. Aby sa predišlo oslabeniu tohto politického odôvodnenia a aby sa členským štátom umožnilo pokračovať v uplatňovaní osobitného daňového zaobchádzania v prípade odvetvia námornej dopravy v súlade s medzinárodnými postupmi a pravidlami štátnej pomoci, príjem z námornej dopravy by sa mal zo systému vylúčiť.

16. Touto smernicou by malo v záujme dosiahnutia rovnováhy medzi cieľmi reformy spočívajúcej v zavedení globálnej minimálnej dane a administratívnou záťažou pre daňové správy a daňovníkov stanoviť vylúčenie *de minimis* nadnárodných skupín podnikov alebo veľkých vnútroštátnych skupín s priemerným výnosom nepresahujúcim 10 000 000 EUR a priemerným oprávneným príjmom alebo oprávnenou stratou nižším(-ou) ako 1 000 000 EUR v určitej jurisdikcii. Takéto nadnárodné skupiny podnikov alebo veľké vnútroštátne skupiny by nemali platiť dodatočnú daň, a to ani vtedy, ak ich efektívna sadzba dane nedosahuje v uvedenej jurisdikcii úroveň minimálnej sadzby dane.
17. Uplatňovaním pravidiel tejto smernice na nadnárodné skupiny podnikov a veľké vnútroštátne skupiny, ktoré patria do rozsahu jej pôsobnosti po prvýkrát, by mohli vzniknúť narušenia vyplývajúce z existencie daňových atribútov, a to vrátane strát z predchádzajúcich finančných rokov alebo z časových rozdielov, a na odstránenie takýchto narušení sú nutné prechodné pravidlá. Počas obdobia 10 rokov by sa malo uplatňovať aj postupné znižovanie mier vyňatia mzdových nákladov a hmotného majetku, aby sa umožnil bezproblémový prechod na nový daňový systém.
- 17a. Vzhľadom na to, že nadnárodné podniky a veľké vnútroštátne skupiny by mali platiť daň na minimálnej úrovni v danej jurisdikcii a za daný finančný rok, cieľom dodatočnej dane by malo byť výlučne zabezpečenie toho, aby zisky takýchto skupín podliehali dani s minimálnou efektívnou sadzbou dane v danom finančnom roku. Z tohto dôvodu pravidlá týkajúce sa dodatočnej dane nefungujú ako daň vyberaná priamo z príjmov subjektu, ale namiesto toho sa vzťahujú na nadmerný zisk v súlade so štandardizovaným základom a osobitným mechanizmom výpočtu dane s cieľom identifikovať nízko zdanený príjem v rámci dotknutých skupín a uložiť dodatočnú daň, ktorou by sa efektívna sadzba dane skupiny z tohto príjmu dostala na dohodnutú minimálnu úroveň dane. Koncepcia pravidla zahrnutia príjmov a pravidla pre nedostatočne zdanené zisky zabezpečujúca dodatočné dane však nebráni tomu, aby jurisdikcia uplatňovala tieto pravidlá v rámci systému dane z príjmov právnických osôb vo svojom vnútroštátnom práve.

- 17b. Ako to vyplýva z politickej dohody dosiahnutej na medzinárodnej úrovni, distribučné daňové systémy zohľadnené v globálnych pravidlách proti narúšaniu základu dane by mali byť tými, ktoré boli účinné 1. júla 2021 alebo pred týmto dátumom, ktorý je dátumom prvého inkluzívneho rámcového vyhlásenia OECD/G20 o digitalizácii hospodárstva, v ktorom sa dohodlo osobitné zaobchádzanie s uznanými distribučnými daňovými systémami. To by nemalo brániť zmenám v distribučnom daňovom systéme danej jurisdikcie, ktoré sú v súlade s jej existujúcou koncepciou.
18. Pokiaľ ide o účinné uplatňovanie systému, kľúčovou je koordinácia postupov na úrovni skupiny. Bude potrebné prevádzkovať systém, ktorým sa zabezpečí neobmedzený tok informácií v rámci nadnárodnej skupiny podnikov a smerom k daňovým správam v mieste, kde sa nachádzajú základné subjekty. Primárnu zodpovednosť za podávanie priznania s informáciami by mal niesť samotný základný subjekt. Ak však nadnárodná skupina podnikov určila iný subjekt, aby podal a sprístupnil priznanie s informáciami, malo by sa uplatňovať upustenie od takejto zodpovednosti. Mohlo by ísť o miestny subjekt alebo subjekt z inej jurisdikcie, ktorý má s členským štátom základného subjektu uzavretú dohodu o príslušnom orgáne. Informácie poskytnuté ako súčasť priznania s informáciami na určenie dodatočnej dane by mali daňovým správam, ktoré sú príslušné vzhľadom na umiestnenie základných subjektov, umožniť posúdiť správnosť daňovej povinnosti základného subjektu z hľadiska dodatočnej dane resp. vnútroštátnej dodatočnej dane uplatnením vnútroštátnych postupov vrátane tých, ktoré sa týkajú podávania vnútroštátnych daňových priznaní. Ďalšie usmernenia, ktoré sa majú vypracovať vo vykonávacom rámci GloBE OECD, by mohli byť v tejto súvislosti užitočným zdrojom ilustrácie a výkladu a členské štáty by sa mohli rozhodnúť zaviesť jeho ustanovenia do vnútroštátnych právnych predpisov. Vzhľadom na úpravy, ktoré sú nutné na dosiahnutie súladu s týmto systémom, by sa malo skupinám, ktoré po prvýkrát patria do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, udeliť obdobie 18 mesiacov na splnenie požiadaviek na informácie.

19. Vzhľadom na prínosy transparentnosti v daňovej oblasti je povzbudzujúce, že sa daňovým orgánom vo všetkých zúčastnených jurisdikciách podá značné množstvo informácií. Nadnárodné skupiny podnikov, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, by mali byť povinné poskytovať komplexné a podrobné informácie o svojich ziskoch a efektívnej sadzbe dane v každej jurisdikcii, v ktorej majú základné subjekty. Možno očakávať, že takýmto rozsiahlym podávaním informácií sa zvýši transparentnosť.
- 19a. Pri vykonávaní tejto smernice by členské štáty mali používať globálne modelové pravidlá proti narúšaniu základu dane (druhý pilier) uvedené vo vyhlásení „Daňové výzvy vyplývajúce z digitalizácie hospodárstva“ a dohodnuté inkluzívnym rámcom OECD/G20 pre BEPS a vysvetlenia a príklady v komentári OECD k pravidlám GloBE v rámci druhého piliera, ako aj vykonávací rámec GloBE, vrátane jeho pravidiel bezpečného prístavu, ako zdroj ilustrácie alebo výkladu s cieľom zabezpečiť jednotné uplatňovanie vo všetkých členských štátoch v takom rozsahu, aby boli konzistentné s ustanoveniami tejto smernice a s právom Únie. Pravidlá bezpečného prístavu by mali byť relevantné vo vzťahu k nadnárodným skupinám podnikov, ako aj veľkým vnútroštátnym skupinám.

20. Praktický účinok a spravodlivosť reformy spočívajúcej v zavedení globálnej minimálnej dane do veľkej miery závisia od jej celosvetového vykonávania. S cieľom zabezpečiť riadne presadzovanie pravidiel podľa tejto smernice by členské štáty mali uplatňovať primerané sankcie, najmä vo vzťahu k subjektom, ktoré nedodržiavajú svoju povinnosť podať priznanie s daňovými informáciami a zaplatiť svoj podiel na dodatočnej dani. Členské štáty by pri určovaní týchto sankcií mali zohľadniť najmä potrebu riešiť riziko spočívajúce v tom, že nadnárodná skupina podnikov nedeklaruje informácie potrebné na uplatnenie pravidla pre nedostatočne zdanené zisky. S cieľom riešiť toto riziko by členské štáty mali stanoviť odrádzajúce sankcie. Bude tiež mimoriadne dôležité, aby všetci hlavní obchodní partneri Únie uplatňovali buď kvalifikované pravidlo zahrnutia príjmov, alebo rovnocenný súbor pravidiel týkajúcich sa minimálneho zdanenia. Pokiaľ ide o otázku, či pravidlo zahrnutia príjmov, ktoré zaviedla jurisdikcia tretej krajiny, ktorá pristúpila ku globálnej dohode, je kvalifikovaným pravidlom zahrnutia príjmov v zmysle globálnej dohody, je vhodné vychádzať z posúdenia vykonaného na úrovni OECD. Okrem toho, ako aj na podporu právnej istoty a účinnosti pravidiel týkajúcich sa globálnej minimálnej dane, je dôležité ďalej vymedziť podmienky, za ktorých možno pravidlám zavedeným v jurisdikcii tretej krajiny, ktorá netransponuje pravidlá globálnej dohody, priznať rovnocennosť s kvalifikovaným pravidlom zahrnutia príjmov. Cieľom posúdenia rovnocennosti je najmä objasniť a zosúladiť uplatňovanie ustanovení tejto smernice, najmä pokiaľ ide o pravidlo pre nedostatočne zdanené zisky, zo strany členského štátu. Na tento účel by sa v smernici malo stanoviť, že Komisia v nadväznosti na vyššie uvedené posúdenie OECD, vypracuje na základe určitých špecifických parametrov posúdenie kritérií rovnocennosti. Určenie jurisdikcií tretích krajín uplatňujúcich právne rámce považované za rovnocenné s kvalifikovaným pravidlom zahrnutia príjmov bude priamo vyplývať z objektívnych kritérií stanovených v tejto smernici a malo by dôsledne vychádzať z vyššie uvedeného posúdenia OECD. V takomto konkrétnom kontexte by sa preto mohlo považovať za náležité z hľadiska vypracovania delegovaného aktu. Predovšetkým, použitie delegovaného aktu v tomto osobitnom kontexte by sa nemalo považovať za precedens z hľadiska iných legislatívnych nástrojov prijatých v rámci mimoriadneho legislatívneho postupu, vzhľadom na rozhodovací proces vhodný pre daňové záležitosti.

- 20a. Malo by zásadný význam zabezpečiť konzistentné uplatňovanie pravidiel tejto smernice vo vzťahu k akejkoľvek jurisdikcii tretej krajiny, ktorá netransponuje pravidlá globálnej dohody, a v prípade ktorej sa neuzná rovnocennosť jej vnútroštátnych pravidiel s kvalifikovaným pravidlom zahrnutia príjmov. V tejto súvislosti by bolo nevyhnutné vypracovať spoločnú metodiku priradovania súm, s ktorými by sa zaobchádzalo ako so zahrnutými daňami v rámci pravidiel globálnej dohody, subjektom v rámci nadnárodnej skupiny podnikov, ktoré by podliehali dodatočnej dani v súlade s pravidlami tejto smernice. Členské štáty by na tento účel mali používať usmernenie k vykonávaciemu rámcu GloBE OECD ako svoje východisko pre priradovanie takýchto zahrnutých daní.
- 20b. S cieľom doplniť určité nepodstatné prvky tejto smernice by sa na Komisiu mala delegovať právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Cieľom by malo byť určiť na základe posúdenia Komisie jurisdikcie s vnútroštátnym právnym rámcem, ktorý možno považovať za rovnocenný s kvalifikovaným pravidlom zahrnutia príjmov. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas svojich prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni expertov, a aby tieto konzultácie vykonávala v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva.
21. Keďže táto smernica nadobudne účinnosť v roku 2022 a lehota na transpozíciu členskými štátmi je stanovená najneskôr do 31. decembra 2023, EÚ bude konať v súlade s harmonogramom dohodnutým vo vyhlásení inkluzívneho rámca OECD pre boj proti BEPS z októbra 2021, podľa ktorého by sa druhý pilier mal uviesť do právnych predpisov v roku 2022, aby nadobudol účinnosť v roku 2023, pričom pravidlo pre nedostatočne zdanené zisky nadobudne účinnosť v roku 2024.
22. Postupy uplatňovania pravidla pre nedostatočne zdanené zisky by sa mali uplatňovať od roku 2024, aby sa jurisdikciám tretích krajín umožnilo uplatňovanie pravidla zahrnutia príjmov v prvej fáze vykonávania modelových pravidiel GloBE.

23. Cieľ tejto smernice, ktorým je vytvoriť spoločný rámec globálnej minimálnej úrovne zdanenia v Únii na základe spoločného prístupu obsiahnutého v modelových pravidlách GloBE, nemožno uspokojivo dosiahnuť, ak budú jednotlivé členské štáty konať samostatne. Nezávislé kroky členských štátov by ďalej mohli viesť k riziku rozdrobenia vnútorného trhu. Keďže je zásadné prijať riešenia, ktoré budú fungovať pre vnútorný trh ako celok, tento cieľ možno vzhľadom na rozsah reformy spočívajúcej v zavedení globálnej minimálnej dane lepšie dosiahnuť na úrovni Únie. Únia preto môže prijímať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii.
24. S európskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov sa konzultovalo v súlade s článkom 42 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1725 a európsky dozorný úradník pre ochranu údajov 10. februára 2022 poskytol formálne pripomienky⁵. Na spracúvanie osobných údajov vykonávané v rámci tejto smernice sa uplatňuje právo na ochranu osobných údajov podľa článku 8 Charty základných práv EÚ, ako aj nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679⁶,

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

5 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1725 z 23. októbra 2018 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami Únie a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 45/2001 a rozhodnutie č. 1247/2002/ES (Ú. v. EÚ L 295, 21.11.2018, s. 39).

6 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 1).

KAPITOLA I

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Predmet úpravy

1. Touto smernicou sa stanovujú spoločné opatrenia týkajúce sa minimálneho efektívneho zdanenia nadnárodných skupín podnikov a veľkých vnútroštátnych skupín v podobe:
 - a) pravidla zahrnutia príjmov, v súlade s ktorým materský subjekt nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny vypočítava a uhrádza svoj priraditeľný podiel na dodatočnej dani vo vzťahu k nízko zdaneným základným subjektom skupiny;
 - b) pravidla pre nedostatočne zdanené zisky, v súlade s ktorým základnému subjektu nadnárodnej skupiny podnikov vzniká dodatočný hotovostný daňový výdavok rovnajúci sa jeho podielu na dodatočnej dani, ktorá nebola uložená podľa pravidla zahrnutia príjmov vo vzťahu k nízko zdaneným základným subjektom skupiny.
2. Členské štáty sa môžu rozhodnúť uplatňovať kvalifikovanú vnútroštátnu dodatočnú daň, v súlade s ktorou sa dodatočná daň vypočítava a platí z nadmerného zisku všetkých nízko zdanených základných subjektov nachádzajúcich sa v ich jurisdikciách podľa ustanovení tejto smernice.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

1. Táto smernica sa vzťahuje na základné subjekty nachádzajúce sa v členskom štáte Európskej únie, ktoré sú členmi nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny, ktorá dosahuje v konsolidovaných účtovných závierkach svojho hlavného materského subjektu ročný výnos aspoň 750 000 000 EUR, vrátane výnosu vylúčených subjektov uvedených v odseku 3, v najmenej dvoch zo štyroch finančných rokov bezprostredne predchádzajúcich analyzovanému finančnému roku.

2. Ak je jeden alebo viac zo štyroch finančných rokov uvedených v odseku 1 dlhší alebo kratší ako 12 mesiacov, prahová hodnota výnosu stanovená v uvedenom odseku sa pre každý z týchto finančných rokov pomerne upraví.
3. Táto smernica sa nevzťahuje na tieto subjekty (ďalej len „vylúčené subjekty“):
- a) vládny subjekt, medzinárodná organizácia, nezisková organizácia, dôchodkový fond, investičný fond, ktorý je hlavným materským subjektom, a investičný nástroj v oblasti nehnuteľností, ktorý je hlavným materským subjektom;
 - b) subjekt, v prípade ktorého najmenej 95 % jeho hodnoty vlastní priamo alebo prostredníctvom jedného alebo viacerých vylúčených subjektov jeden alebo viac subjektov uvedených v písmene a), s výnimkou subjektov dôchodkových služieb, a ktorý:
 - i) pôsobí výlučne alebo takmer výlučne s cieľom držať aktíva alebo investovať finančné prostriedky v prospech subjektu alebo subjektov uvedených v písmene a) alebo
 - ii) vykonáva výlučne doplnkové činnosti k tým, ktoré vykonáva subjekt alebo subjekty uvedené v písmene a);
 - c) subjekt, v prípade ktorého najmenej 85 % jeho hodnoty vlastní priamo alebo prostredníctvom jedného alebo viacerých vylúčených subjektov jeden alebo viac subjektov uvedených v písmene a), s výnimkou subjektov dôchodkových služieb, za predpokladu, že v podstate všetok jeho príjem pochádza z dividend alebo zo ziskov či strát vo vlastnom imaní, ktoré sú vylúčené z výpočtu oprávneného príjmu alebo oprávnenej straty v súlade s článkom 15 ods. 2 písm. b) a c).

Odchyľne od prvého pododseku sa môže podávajúci základný subjekt v súlade s článkom 43 ods. 1 rozhodnúť, že so subjektom uvedeným v písmenách b) a c) uvedeného pododseku nebude zaobchádzať ako s vylúčeným subjektom.

Článok 3
Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

1. „subjekt“ je akékoľvek právne usporiadanie, ktoré vypracúva samostatné finančné účty, alebo akákoľvek právnická osoba;
2. „základný subjekt“ je:
 - a) akýkoľvek subjekt, ktorý je súčasťou nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny, a
 - b) akákoľvek stála prevádzkareň hlavného subjektu, ktorý je súčasťou nadnárodnej skupiny podnikov uvedenej v písmene a);

3. „skupina“ je:
- a) zoskupenie subjektov, ktoré sú prepojené prostredníctvom vlastníctva alebo kontroly, ako sa vymedzuje v prípustnom účtovnom štandarde na vypracovanie konsolidovaných účtovných závierok hlavným materským subjektom, vrátane každého subjektu, ktorý mohol byť vylúčený z konsolidovaných účtovných závierok hlavného materského subjektu len na základe svojej malej veľkosti, z dôvodov súvisiacich s významom, alebo z dôvodu, že je určený na predaj, alebo
 - b) subjekt, ktorý má jednu alebo viac stálych prevádzkarní za predpokladu, že nie je súčasťou inej skupiny podľa vymedzenia v písmene a);
4. „nadmárodná skupina podnikov“ je každá skupina, ktorej súčasťou je aspoň jeden subjekt alebo jedna stála prevádzkareň, ktoré sa nenachádzajú v jurisdikcii hlavného materského subjektu;
5. „veľká vnútroštátna skupina“ je každá skupina, ktorej všetky základné subjekty sa nachádzajú v tom istom členskom štáte;
6. „konsolidovaná účtovná závierka“ je:
- a) účtovná závierka vypracovaná subjektom v súlade s prípustným finančným účtovným štandardom, v ktorej sa majetok, záväzky, príjem, náklady a peňažné toky uvedeného subjektu a všetkých subjektov, v ktorých má kontrolný podiel, vykazujú, akoby sa týkali jedinej hospodárskej jednotky;
 - b) pokiaľ ide o skupiny vymedzené v bode 3 písm. b), účtovná závierka vypracovaná subjektom v súlade s prípustným finančným účtovným štandardom;

- c) účtovná závierka hlavného materského subjektu, ktorá nie je vypracovaná v súlade s prípustným finančným účtovným štandardom a ktorá bola následne upravená s cieľom predísť akýmkoľvek podstatným narušeniam hospodárskej súťaže;
 - d) ak hlavný materský subjekt nevypracováva účtovnú závierku, ako sa opisuje v písmenách a), b) alebo c), účtovná závierka, ktorú by hlavný materský subjekt vypracoval, ak by sa od neho vyžadovalo vypracovanie takejto účtovnej závierky v súlade s:
 - i) prípustným finančným účtovným štandardom alebo
 - ii) iným finančným účtovným štandardom a za predpokladu, že takáto účtovná závierka bola upravená s cieľom predísť akýmkoľvek podstatným narušeniam hospodárskej súťaže;
7. „finančný rok“ je účtovné obdobie, za ktoré hlavný materský subjekt nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny vypracúva svoju konsolidovanú účtovnú závierku, alebo v prípade, ak hlavný materský subjekt konsolidovanú účtovnú závierku nevypracúva, kalendárny rok;
8. „podávajúci základný subjekt“ je subjekt, ktorý podáva priznanie s informáciami na určenie dodatočnej dane v súlade s článkom 42;
- 8a. „vládny subjekt“ je subjekt, ktorý spĺňa všetky tieto kritériá:
- a) je súčasťou vlády alebo je v jej výlučnom vlastníctve (vrátane akéhokoľvek jej politického celku alebo jej miestnej samosprávy);

- b) nevykonáva obchodnú ani podnikateľskú činnosť a jeho hlavným účelom je:
 - i) vykonávanie vládnej funkcie alebo
 - ii) riadenie alebo investovanie aktív tejto vlády alebo jurisdikcie prostredníctvom vykonávania a držby investícií, správy aktív a súvisiacich investičných činností pre aktíva vlády alebo jurisdikcie;
- c) zodpovedá vláde za svoj celkový výkon a podáva jej ročné informačné správy a
- d) jeho majetok prechádza pri zrušení na takúto vládu, a pokiaľ ide o rozdelenie jeho čistého zisku, takýto čistý zisk sa vypláca výlučne takejto vláde, pričom žiadna časť jeho čistého zisku neplynie v prospech akejkoľvek súkromnej osoby;

8aa. „medzinárodná organizácia“ je každá medzivládna organizácia, vrátane nadnárodnej organizácie, alebo jej úplne vlastnená agentúra alebo zastúpenie, ktoré spĺňajú všetky tieto kritériá stanovené v písmenách a) až c):

- a) tvoria ju primárne vlády;
- b) má platnú dohodu o ústredí alebo v podstate podobnú dohodu, napríklad dojednanie, ktoré oprávňujú útvary alebo zložky organizácie v danej jurisdikcii na výsady a imunity, s jurisdikciou, v ktorej je usadená, a
- c) právne predpisy alebo jej riadiace listiny zamedzujú tomu, aby jej príjmy plynuli v prospech súkromných osôb.

8b. „nezisková organizácia“ je subjekt, ktorý spĺňa všetky tieto kritériá:

- a) je usadený a pôsobí v jurisdikcii svojho sídla:
 - i) výlučne na náboženské, charitatívne, vedecké, umelecké, kultúrne, športové, vzdelávacie alebo iné podobné účely alebo
 - ii) ako profesijná organizácia, podnikateľské združenie, obchodná komora, organizácia práce, poľnohospodárska alebo záhradnícka organizácia, občianske združenie alebo organizácia pôsobiaca výlučne na podporu sociálneho zabezpečenia;
- b) v podstate všetky príjmy z činností uvedených v písmene a) sú oslobodené od dane z príjmov v jurisdikcii jeho sídla;
- c) nemá žiadnych akcionárov ani členov, ktorí majú vlastnícky alebo benefičiárny podiel na jeho príjmoch alebo majetku;
- d) príjmy alebo majetok subjektu sa nesmú rozdeľovať súkromnej osobe ani inému než charitatívnemu subjektu, ani sa nesmú použiť v ich prospech, inak ako:
 - i) v súvislosti s vykonávaním charitatívnych činností subjektu;
 - ii) platba primeranej náhrady za poskytnuté služby alebo za použitie majetku alebo kapitálu alebo
 - iii) platba predstavujúca reálnu trhovú hodnotu majetku, ktorý subjekt zakúpil, a

- e) pri ukončení, likvidácii alebo zrušení subjektu sa všetok jeho majetok musí previesť alebo vrátiť neziskovej organizácii alebo vláde (vrátane akéhokoľvek vládneho subjektu) v jurisdikcii sídla subjektu alebo akémukoľvek jej politickému celku;

to však nezahŕňa žiadny subjekt vykonávajúci obchodnú alebo podnikateľskú činnosť, ktorá priamo nesúvisí s účelmi, na ktoré bol založený.

- 9. „subjekt s prvkom daňovej transparentnosti“ je subjekt, ktorý je fiškálne transparentný, pokiaľ ide o jeho príjmy, výdavky, zisk alebo stratu v jurisdikcii, v ktorej bol založený, pokiaľ nie je daňovým rezidentom a nepodlieha zahrnutej dani zo svojich príjmov alebo zisku v inej jurisdikcii.

Za subjekt s prvkom daňovej transparentnosti sa považuje:

- a) daňovo transparentný subjekt v súvislosti so svojimi príjmami, výdavkami, ziskom alebo stratou, pokiaľ je fiškálne transparentný v jurisdikcii, v ktorej sa nachádza jeho vlastník;
- b) reverzný hybridný subjekt v súvislosti so svojimi príjmami, výdavkami, ziskom alebo stratou, pokiaľ nie je fiškálne transparentný v jurisdikcii, v ktorej sa nachádza jeho vlastník.

Na účely tohto vymedzenia je fiškálne transparentný subjekt subjektom, na ktorého príjmy, výdavky, zisk alebo stratu sa vzťahujú právne predpisy danej jurisdikcie, ako keby plynuli alebo vznikli priamemu vlastníkovi tohto subjektu úmerne jeho podielu v tomto subjekte.

Vlastnícky podiel v subjekte alebo v stálej prevádzkarni, ktoré sú základným subjektom, sa považuje za držaný prostredníctvom daňovo transparentnej štruktúry, ak je tento vlastnícky podiel držaný nepriamo prostredníctvom reťazca daňovo transparentných subjektov.

Základný subjekt, ktorý nie je daňovým rezidentom a nepodlieha zahrnutej dani ani kvalifikovanej vnútroštátnej dodatočnej dani na základe svojho miesta vedenia, miesta založenia alebo podobných kritérií, sa v súvislosti so svojimi príjmami, výdavkami, ziskom alebo stratou považuje za subjekt s prvkom daňovej transparentnosti a daňovo transparentný subjekt, ak:

- i) sa jeho vlastníci nachádzajú v jurisdikcii, ktorá daný subjekt považuje za fiškálne transparentný;
- ii) nemá miesto podnikania v jurisdikcii, v ktorej bol založený, a
- iii) príjem, výdavky, zisk alebo strata nie sú prisúditeľné stálej prevádzkarni;

10. „stála prevádzkareň“ je:

- a) miesto podnikania alebo predpokladané miesto podnikania nachádzajúce sa v jurisdikcii, v ktorej sa považuje za stálu prevádzkareň v súlade s uplatniteľnou platnou daňovou zmluvou za predpokladu, že takáto jurisdikcia zdaňuje príjem prisúditeľný subjektu v súlade s ustanovením, ktoré je podobné článku 7 Modelovej daňovej zmluvy OECD o príjme a majetku⁷;
- b) ak v platnosti nie je žiadna uplatniteľná daňová zmluva, miesto podnikania alebo predpokladané miesto podnikania nachádzajúce sa v jurisdikcii, ktorá zdaňuje príjem prisúditeľný takémuto miestu podnikania na čistom základe podobným spôsobom, akým zdaňuje vlastných daňových rezidentov;

⁷ Modelová daňová zmluva OECD o príjme a majetku, v znení zmien.

- c) ak jurisdikcia nemá žiaden systém dane z príjmov právnických osôb, miesto podnikania alebo predpokladané miesto podnikania nachádzajúce sa na jej území, ktoré by sa podľa Modelovej daňovej zmluvy OECD o príjme a majetku považovalo za stálu prevádzkareň, a to za predpokladu, že takáto jurisdikcia by mala právo zdať príjem, ktorý by bol prisúdiť danému miestu podnikania v súlade článkom 7 uvedenej zmluvy, alebo
- d) miesto podnikania alebo predpokladané miesto podnikania, ktoré nie je opísané v písmenách a) až c), prostredníctvom ktorého sa vykonávajú operácie mimo jurisdikcie, v ktorej sa subjekt nachádza, ak takáto jurisdikcia oslobodzuje príjem prisúdiť takýmto operáciám;

11. „hlavný materský subjekt“ je:

- a) subjekt, ktorý priamo alebo nepriamo vlastní kontrolný podiel v inom subjekte a ktorý nie je priamo alebo nepriamo vlastnený iným subjektom s kontrolným podielom v ňom alebo
- b) hlavný subjekt skupiny vymedzený v bode 3 písm. b);

12. „minimálna sadzba dane“ je pätnásť percent (15 %);

13. „dodatočná daň“ je dodatočná daň vypočítaná pre jurisdikciu alebo základný subjekt podľa článku 26;

14. „daňový režim pre kontrolovanú zahraničnú spoločnosť“ je súbor daňových pravidiel iných, než je kvalifikované pravidlo zahrnutia príjmov, podľa ktorých priamy alebo nepriamy akcionár zahraničného subjektu alebo hlavného subjektu trvalej prevádzkarne podlieha zdaneniu svojho podielu na časti alebo celom príjme, ktorý daný zahraničný základný subjekt dosiahol, bez ohľadu na to, či sa daný príjem vypláca akcionárovi;
15. „kvalifikované pravidlo zahrnutia príjmov“ je súbor pravidiel, ktoré sú zavedené vo vnútroštátnom práve jurisdikcie, za predpokladu, že takáto jurisdikcia neposkytuje žiadne benefity, ktoré súvisia s týmito pravidlami, a ktoré:
- a) sú rovnocenné s pravidlami stanovenými v tejto smernici alebo, pokiaľ ide o jurisdikcie tretích krajín, v modelových pravidlách OECD⁸, v súlade s ktorými materský subjekt nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny vypočítava a platí svoj priraditeľný podiel na dodatočnej dani v súvislosti s nízko zdanenými základnými subjektmi skupiny;
 - b) je spravovaná spôsobom, ktorý je konzistentný s pravidlami stanovenými v tejto smernici alebo, pokiaľ ide o jurisdikcie tretích krajín, v modelových pravidlách OECD⁹;
16. „nízko zdanený základný subjekt“ je:
- a) základný subjekt nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny nachádzajúci sa v jurisdikcii s nízkou úrovňou zdanenia alebo
 - b) základný subjekt bez štátnej príslušnosti, ktorý má v súvislosti s určitým finančným rokom oprávnený príjem a efektívnu sadzbu dane nižšiu, ako je minimálna sadzba dane;

8 Globálne modelové pravidlá proti narúšaniu základu dane (druhý pilier) uvedené vo vyhlásení „Daňové výzvy vyplývajúce z digitalizácie hospodárstva“.

9 Globálne modelové pravidlá proti narúšaniu základu dane (druhý pilier) uvedené vo vyhlásení „Daňové výzvy vyplývajúce z digitalizácie hospodárstva“.

17. „medzistupňový materský subjekt“ je základný subjekt, ktorý vlastní, priamo alebo nepriamo, vlastnícky podiel v inom základnom subjekte v rámci tej istej nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny a ktorý nemožno považovať za hlavný materský subjekt, čiastočne vlastnený materský subjekt, stálu prevádzkareň ani investičný subjekt;
18. „kontrolný podiel“ je vlastnícky podiel v subjekte, na základe ktorého sa od držiteľa podielu vyžaduje alebo by sa vyžadovalo, aby položkovite konsolidoval majetok, záväzky, príjmy, náklady a peňažné toky subjektu, a to v súlade s prípustným finančným účtovným štandardom.
- Predpokladá sa, že hlavný subjekt má kontrolné podiely vo svojich stálych prevádzkarnách;
19. „čiastočne vlastnený materský subjekt“ je základný subjekt, ktorý vlastní, priamo alebo nepriamo, vlastnícky podiel v inom základnom subjekte tej istej nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny, a v súvislosti s ktorým viac ako 20 % jeho vlastníckeho podielu na jeho ziskoch priamo alebo nepriamo drží jedna alebo viaceré osoby, ktoré nie sú základnými subjektmi tejto nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny, a ktorý nemožno považovať za hlavný materský subjekt, stálu prevádzkareň ani investičný subjekt;
20. „vlastnícky podiel“ je akýkoľvek majetkový podiel, s ktorým sú spojené práva na zisky, kapitál alebo rezervy subjektu alebo stálej prevádzkarne;
21. „materský subjekt“ je hlavný materský subjekt, ktorý nie je vylúčeným subjektom, medzistupňovým materským subjektom ani čiastočne vlastneným materským subjektom;

22. „prípustný finančný účtovný štandard“ sú medzinárodné štandardy finančného výkazníctva [IFRS a IFRS prijaté EÚ podľa nariadenia (ES) č. 1606/2002] a všeobecne uznávané účtovné zásady Austrálie, Brazílie, Čínskej ľudovej republiky, členov Európskeho hospodárskeho priestoru, členských štátov Európskej únie, Hongkongu (Čína), Indickej republiky, Japonska, Kanady, Kórejskej republiky, Mexika, Nového Zélandu, Ruska, Singapuru, Spojeného kráľovstva, Spojených štátov amerických a Švajčiarska;
23. „kvalifikovaná vnútroštátna dodatočná daň“ je dodatočná daň, ktorá je zavedená vo vnútroštátnom práve jurisdikcie, za predpokladu, že takáto jurisdikcia neposkytuje žiadne benefity, ktoré súvisia s týmito pravidlami, a ktorá:
- a) stanovuje určenie nadmerných ziskov základných subjektov nachádzajúcich sa v danej jurisdikcii v súlade s pravidlami stanovenými v tejto smernici alebo, pokiaľ ide o jurisdikcie tretích krajín, v modelových pravidlách OECD¹⁰, a uplatňovanie minimálnej sadzby dane na tieto nadmerné zisky súvisiace s danou jurisdikciou a základnými subjektmi v súlade s pravidlami stanovenými v tejto smernici alebo, pokiaľ ide o jurisdikcie tretích krajín, v modelových pravidlách OECD¹¹, a
 - b) je spravovaná spôsobom, ktorý je konzistentný s pravidlami stanovenými v tejto smernici alebo, pokiaľ ide o jurisdikcie tretích krajín, v modelových pravidlách OECD¹²;

10 Globálne modelové pravidlá proti narúšaniu základu dane (druhý pilier) uvedené vo vyhlásení „Daňové výzvy vyplývajúce z digitalizácie hospodárstva“.

11 Globálne modelové pravidlá proti narúšaniu základu dane (druhý pilier) uvedené vo vyhlásení „Daňové výzvy vyplývajúce z digitalizácie hospodárstva“.

12 Globálne modelové pravidlá proti narúšaniu základu dane (druhý pilier) uvedené vo vyhlásení „Daňové výzvy vyplývajúce z digitalizácie hospodárstva“.

23a. „čistá účtovná hodnota hmotného majetku“ je priemer počiatočnej a konečnej hodnoty hmotného majetku po zohľadnení akumulovaných odpisov, opotrebenia a znehodnotenia, ako sa uvádza v účtovnej závierke.

24. „investičný subjekt“ je:

- a) investičný fond alebo investičný nástroj v oblasti nehnuteľností;
- b) subjekt, ktorý je aspoň z 95 % priamo alebo prostredníctvom reťazca takých subjektov vlastnený subjektom uvedeným v písmene a) a ktorý pôsobí výlučne alebo takmer výlučne s cieľom držať aktíva alebo investovať finančné prostriedky v ich prospech, alebo
- c) subjekt, ktorého najmenej 85 % hodnoty vlastní subjekt uvedený v písmene a) za predpokladu, že v podstate všetok jeho príjem pochádza z dividend alebo zo ziskov alebo strát vo vlastnom imaní, ktoré sú vylúčené z výpočtu oprávneného príjmu na účely tejto smernice;

25. „investičný fond“ je subjekt alebo usporiadanie, ktoré spĺňa všetky tieto podmienky:

- a) je určený na zhromažďovanie finančného alebo nefinančného majetku od viacerých investorov, pričom niektorí z nich nie sú prepojení;
- b) investuje v súlade s vymedzenou investičnou politikou;
- c) investorom umožňuje znížiť náklady späté s transakciami, výskumom a analýzami alebo kolektívne rozložiť riziko;

- d) prvotne je určený na vytváranie príjmov alebo ziskov z investícií alebo ochranu pred konkrétnou alebo všeobecnou udalosťou alebo výsledkom;
- e) jeho investori majú na základe svojho vkladu právo na návratnosť z aktív fondu alebo z príjmu dosiahnutého z týchto aktív;
- f) sám osebe alebo jeho správa podlieha regulačnému režimu, vrátane primeranej regulácie v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a ochrany investorov, pre investičné fondy v jurisdikcii, v ktorej je vytvorený alebo spravovaný, a
- g) spravujú ho odborníci na správu investičných fondov v mene investorov;

26. „investičný nástroj v oblasti nehnuteľností“ je subjekt so širokou vlastníckou štruktúrou, ktorý má v držbe predovšetkým nehnuteľný majetok a ktorý podlieha jednotnej úrovni zdanenia, na svoju ťarchu alebo na ťarchu svojich držiteľov podielu, s odkladom najviac jeden rok;

27. „dôchodkový fond“ je:

- a) subjekt, ktorý je vytvorený a prevádzkovaný v jurisdikcii výlučne alebo takmer výlučne na spravovanie alebo vyplácanie starobných dôchodkov a doplnkových alebo vedľajších dávok jednotlivcom, pričom:

- i) tento subjekt ako taký reguluje daná jurisdikcia alebo jeden z jej politických celkov alebo jedna z jej miestnych samospráv alebo
- ii) tieto dávky sú zabezpečené alebo iným spôsobom chránené vnútroštátnymi predpismi a financované skupinou aktív držaných prostredníctvom fiduciárneho dojednania alebo zriaďovateľa s cieľom zaistiť plnenie zodpovedajúcich dôchodkových záväzkov v prípade platobnej neschopnosti nadnárodných skupín podnikov a veľkých vnútroštátnych skupín;

b) subjekt dôchodkových služieb;

28. „subjekt dôchodkových služieb“ je subjekt, ktorý je vytvorený a prevádzkovaný výhradne alebo takmer výhradne na investovanie finančných prostriedkov v prospech subjektov uvedených v bode 27 písm. a) alebo na vykonávanie regulovaných činností, ktoré sú doplnkové k činnostiam uvedeným v bode 27 písm. a), pričom subjekt dôchodkových služieb tvorí časť tej istej skupiny ako subjekty vykonávajúce tieto činnosti;
29. „jurisdikcia s nízkou úrovňou zdanenia“ je, a to vo vzťahu k nadnárodnej skupine podnikov a veľkej vnútroštátnej skupine v ktoromkoľvek finančnom roku, členský štát alebo jurisdikcia tretej krajiny, v ktorých má nadnárodná skupina podnikov alebo veľká vnútroštátna skupina oprávnený príjem a podlieha efektívnej sadzbe dane, ktorá je nižšia ako minimálna sadzba dane;
30. „oprávnený príjem alebo oprávnená strata“ je čistý príjem alebo čistá strata základného subjektu z finančného účtovníctva, upravené v súlade s pravidlami vymedzenými v kapitole III a v kapitolách VI a VII tejto smernice;

31. „nekvalifikovaná refundovateľná imputačná daň“ je každá daň iná ako kvalifikovaná imputačná daň vzniknutá základnému subjektu alebo zaplatená základným subjektom, ktorá je:

- a) refundovateľná konečnému vlastníkovi dividendy, ktorú vypláca takýto základný subjekt, v súvislosti s danou dividendou alebo započítateľná konečným vlastníkom voči daňovej povinnosti inej ako daňovej povinnosti týkajúcej sa takejto dividendy, alebo
- b) refundovateľná vyplácajúcej spoločnosti po vyplatení dividendy akcionárovi.

Kvalifikovaná imputačná daň na účely tohto vymedzenia pojmu je zahrnutá daň, ktorá vznikla základnému subjektu alebo ktorú zaplatil základný subjekt, vrátane stálej prevádzkarne, a ktorá je refundovateľná alebo započítateľná príjemcovi dividendy, ktorú vypláca základný subjekt (alebo v prípade zahrnutej dane vzniknutej stálej prevádzkárni alebo zaplatenej stálou prevádzkárňou dividendu, ktorú vypláca hlavný subjekt), pokiaľ je refundácia splatná, alebo ak sa poskytne zápočet:

- a) jurisdikciou inou ako jurisdikcia, ktorá uložila zahrnuté dane;
- b) konečnému vlastníkovi dividendy, ktorá podlieha zdaneniu pri nominálnej sadzbe rovnajúcej sa minimálnej sadzbe dane alebo presahujúcej minimálnu sadzbu dane z prijatej dividendy podľa vnútroštátneho práva jurisdikcie, ktorá základnému subjektu uložila zahrnuté dane;

- c) jednotlivcovi, ktorý je konečným vlastníkom dividendy a daňovým rezidentom v jurisdikcii, ktorá základnému subjektu uložila zahrnuté dane, a ktorý podlieha zdaneniu pri nominálnej sadzbe rovnajúcej sa štandardnej sadzbe dane uplatniteľnej na bežný príjem alebo ju presahujúcej, alebo
- d) vládnemu subjektu, medzinárodnej organizácii, rezidentskej neziskovej organizácii, dôchodkovému fondu, rezidentskému investičnému subjektu, ktorý nie je súčasťou nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny alebo rezidentskej životnej poisťovne, pokiaľ sa dividenda prijíma v spojení s činnosťami rezidentského dôchodkového fondu, ktorý podlieha zdaneniu podobným spôsobom ako dividenda prijatá dôchodkovým fondom.

Na účely tohto písmena:

- i) nezisková organizácia alebo dôchodkový fond majú sídlo v danej jurisdikcii, ak sú zriadené a spravované v danej jurisdikcii;
- ii) investičný subjekt má sídlo v danej jurisdikcii, ak je zriadený a spravovaný v danej jurisdikcii;
- iii) životná poisťovňa má sídlo v jurisdikcii, v ktorej sa nachádza.

32a. „kvalifikovaný refundovateľný zápočet dane“ je:

- a) refundovateľný zápočet dane navrhnutý takým spôsobom, že sa musí zaplatiť ako platba v hotovosti alebo peňažný ekvivalent základnému subjektu do štyroch rokov odo dňa, keď základnému subjektu vznikol nárok na refundovateľný zápočet dane podľa práva jurisdikcie, ktorá zápočet udeľuje, alebo
- b) ak je zápočet dane refundovateľný čiastočne, jeho časť, ktorá je splatná ako platba v hotovosti alebo peňažný ekvivalent základnému subjektu do štyroch rokov odo dňa, keď základnému subjektu vznikol nárok na čiastočný refundovateľný zápočet dane.

Kvalifikovaný refundovateľný zápočet dane nezahŕňa žiadnu sumu dane započítateľnej alebo refundovateľnej podľa kvalifikovanej imputačnej dane alebo nekvalifikovanej refundovateľnej imputačnej dane.

32b. „nekvalifikovaný refundovateľný zápočet dane“ je zápočet dane, ktorý nie je kvalifikovaným refundovateľným zápočtom dane, ale ktorý je refundovateľný úplne alebo čiastočne;

33. „hlavný subjekt“ je subjekt, ktorý do svojej účtovnej závierky zahŕňa čistý príjem alebo čistú stratu stálej prevádzkarne z finančného účtovníctva;

34. „základný subjekt, ktorý je vlastníkom“, je základný subjekt, ktorý vlastní, priamo alebo nepriamo, vlastnícky podiel v inom základom subjekte tej istej nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny;

35. „uznaný distribučný daňový systém“ je systém dane z príjmov právnických osôb, ktorý:
- a) ukladá daň z príjmov na zisky len vtedy, ak sa dané zisky vyplácajú alebo sa považujú za vyplácané akcionárom, alebo vtedy, ak podniku vzniknú určité náklady nesúvisiace s podnikaním;
 - b) ukladá daň pri sadzbe rovnajúcej sa minimálnej sadzbe dane alebo ju presahujúcej a
 - c) bol účinný 1. júla 2021 alebo pred týmto dátumom;
36. „kvalifikované pravidlo pre nedostatočne zdanené zisky“ je súbor pravidiel zavedených do vnútroštátneho práva jurisdikcie, za predpokladu, že takáto jurisdikcia neposkytuje žiadne benefity, ktoré súvisia s týmito pravidlami, a ktoré:
- a) sú rovnocenné s pravidlami stanovenými v tejto smernici alebo, pokiaľ ide o jurisdikcie tretích krajín, v modelových pravidlách OECD¹³, v súlade s ktorými jurisdikcia vyberá svoj priraditeľný podiel na dodatočnej dani nadnárodnej skupiny podnikov, ktorá nebola uložená podľa pravidla zahrnutia príjmov, v súvislosti s nízko zdanenými základnými subjektmi tejto nadnárodnej skupiny podnikov;
 - b) je spravovaná spôsobom, ktorý je konzistentný s pravidlami stanovenými v tejto smernici alebo, pokiaľ ide o jurisdikcie tretích krajín, v modelových pravidlách OECD¹⁴;
37. „určený podávajúci subjekt“ je základný subjekt iný ako hlavný materský subjekt, ktorý bol poverený nadnárodnou skupinou podnikov alebo veľkou vnútroštátnou skupinou, aby v mene tejto nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny plnil povinnosti týkajúce sa podávania informácií a oznámení stanovené v článku 42.

13 Globálne modelové pravidlá proti narúšaniu základu dane (druhý pilier) uvedené vo vyhlásení „Daňové výzvy vyplývajúce z digitalizácie hospodárstva“.

14 Globálne modelové pravidlá proti narúšaniu základu dane (druhý pilier) uvedené vo vyhlásení „Daňové výzvy vyplývajúce z digitalizácie hospodárstva“.

Článok 4

Umiestnenie základného subjektu

1. Na účely tejto smernice sa základný subjekt iný ako subjekt s prvkom daňovej transparentnosti nachádza v jurisdikcii, v ktorej sa považuje za rezidenta na daňové účely na základe svojho miesta vedenia, miesta založenia alebo podobných kritérií.

Ak umiestnenie základného subjektu iného ako subjekt s prvkom daňovej transparentnosti nemožno určiť na základe prvého pododseku, považuje sa za subjekt nachádzajúci sa v jurisdikcii, v ktorej bol založený.

2. Subjekt s prvkom daňovej transparentnosti sa považuje za subjekt bez štátnej príslušnosti, pokiaľ nejde o hlavný materský subjekt nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny, alebo pokiaľ sa od neho nepožaduje uplatňovanie pravidla zahrnutia príjmov v súlade článkami 5, 6 a 7, pričom v takom prípade sa subjekt s prvkom daňovej transparentnosti považuje za nachádzajúci sa v jurisdikcii, v ktorej bol založený.

3. Stála prevádzkareň vymedzená v článku 3 bode 10 písm. a) sa nachádza v jurisdikcii, v ktorej sa s ňou zaobchádza ako so stálou prevádzkarňou a kde podlieha dani podľa uplatniteľnej platnej daňovej zmluvy.

Stála prevádzkareň vymedzená v článku 3 bode 10 písm. b) sa nachádza v jurisdikcii, v ktorej podlieha na základe svojej obchodnej prítomnosti zdaňovaniu na čistom základe.

Stála prevádzkareň vymedzená v článku 3 bode 10 písm. c) sa nachádza v jurisdikcii, v ktorej je umiestnená.

Stála prevádzkareň vymedzená v článku 3 bode 10 písm. d) sa považuje za stálu prevádzkareň bez štátnej príslušnosti.

4. Ak sa základný subjekt nachádza v dvoch jurisdikciách, pričom tieto jurisdikcie majú uplatniteľnú platnú daňovú zmluvu, základný subjekt sa považuje za nachádzajúci sa v tej jurisdikcii, v ktorej sa podľa danej daňovej zmluvy považuje za rezidenta na daňové účely.

Ak sa v uplatniteľnej daňovej zmluve vyžaduje, aby príslušné orgány dosiahli vzájomnú dohodu o predpokladanej rezidencii základného subjektu na daňové účely, a k žiadnej dohode nedospejú, uplatňuje sa odsek 5.

Ak podľa uplatniteľnej platnej daňovej zmluvy neexistuje úľava od dvojitého zdanenia, keďže základný subjekt je rezidentom na daňové účely v oboch zmluvných stranách, uplatňuje sa odsek 5.

5. Ak sa základný subjekt nachádza v dvoch jurisdikciách, pričom tieto jurisdikcie nemajú uplatniteľnú daňovú zmluvu, základný subjekt sa považuje za nachádzajúci sa v tej jurisdikcii, ktorá uložila vyššiu sumu zahrnutých daní za daný finančný rok.

Na účely výpočtu sumy zahrnutých daní uvedenej v prvom pododseku sa nezohľadňuje výška dane zaplatenej v súlade s daňovým režimom pre kontrolovanú zahraničnú spoločnosť.

Ak je suma splatných zahrnutých daní v oboch jurisdikciách rovnaká alebo nulová, základný subjekt sa považuje za subjekt nachádzajúci sa v tej jurisdikcii, v ktorej dosahuje vyššiu sumu vylúčenia príjmov na základe ekonomickej podstaty vypočítanú pre jednotlivé subjekty v súlade s článkom 27.

Ak je suma vylúčenia príjmov na základe ekonomickej podstaty v oboch jurisdikciách rovnaká alebo nulová, základný subjekt sa považuje za subjekt bez štátnej príslušnosti, pokiaľ nejde o hlavný materský subjekt, pričom v tom prípade sa považuje za subjekt nachádzajúci sa v jurisdikcii, v ktorej bol založený.

6. Ak sa materský subjekt v dôsledku uplatnenia odsekov 4 a 5 nachádza v jurisdikcii, v ktorej nepodlieha kvalifikovanému pravidlu zahrnutia príjmov, považuje sa za podliehajúci kvalifikovanému pravidlu zahrnutia príjmov inej jurisdikcie, pokiaľ uplatniteľná platná daňová zmluva nezakazuje uplatnenie takéhoto pravidla.
7. Ak základný subjekt počas finančného roka zmení svoje umiestnenie, nachádza sa v jurisdikcii, v ktorej bolo jeho predpokladané umiestnenie podľa tohto článku na začiatku daného finančného roka.

KAPITOLA II

PRAVIDLO ZAHRNUTIA PRÍJMOV A PRAVIDLO PRE NEDOSTATOČNE ZDANENÉ ZISKY

Článok 5

Hlavný materský subjekt v Únii

1. Členské štáty zabezpečia, aby hlavný materský subjekt, ktorý je základným subjektom nachádzajúcim sa v členskom štáte, podliehal dodatočnej dani za finančný rok (ďalej „dodatočná daň podľa pravidla zahrnutia príjmov“) vo vzťahu k svojim nízko zdaneným základným subjektom, ktoré sa nachádzajú v inej jurisdikcii alebo k tým, ktoré sú bez štátnej príslušnosti.
2. Členské štáty zabezpečia, aby základný subjekt, ktorý je hlavným materským subjektom nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny nachádzajúcim sa v členskom štáte, ktorý je jurisdikciou s nízkou úrovňou zdanenia, podliehal za daný finančný rok dodatočnej dani podľa pravidla zahrnutia príjmov vzťahujúcej sa na neho samého a na všetky nízko zdanené základné subjekty skupiny nachádzajúce sa v tom istom členskom štáte.

Článok 6

Hlavný materský subjekt v Únii

1. Členské štáty zabezpečia, aby medzistupňový materský subjekt nachádzajúci sa v členskom štáte a v držbe hlavného materského subjektu, ktorý sa nachádza v jurisdikcii tretej krajiny, podliehal dodatočnej dani podľa pravidla zahrnutia príjmov za daný finančný rok vo vzťahu k svojim nízko zdaneným základným subjektom, ktoré sa nachádzajú v inej jurisdikcii alebo ktoré sú bez štátnej príslušnosti.
2. Keď sa medzistupňový materský subjekt nachádza v členskom štáte, ktorý je jurisdikciou s nízkou úrovňou zdanenia, a je v držbe hlavného materského subjektu, ktorý sa nachádza v jurisdikcii tretej krajiny, členské štáty zabezpečia, aby podliehal dodatočnej dani podľa pravidla zahrnutia príjmov za daný finančný rok vo vzťahu k sebe a k svojim nízko zdaneným základným subjektom nachádzajúcim sa v tom istom členskom štáte.
3. Odseky 1 a 2 sa neuplatňujú, keď:
 - a) hlavný materský subjekt podlieha kvalifikovanému pravidlu zahrnutia príjmov za daný finančný rok alebo
 - b) iný medzistupňový materský subjekt sa nachádza v jurisdikcii, kde podlieha kvalifikovanému pravidlu zahrnutia príjmov a priamo alebo nepriamo vlastní kontrolný podiel v medzistupňovom materskom subjekte.

Článok 6a

Medzistupňový materský subjekt nachádzajúci sa v Únii a v držbe vylúčeného materského subjektu

1. Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, keď medzistupňový materský subjekt nachádzajúci sa v členskom štáte je v držbe hlavného materského subjektu, tento medzistupňový materský subjekt podliehal za daný finančný rok dodatočnej dani podľa pravidla zahrnutia príjmov v súvislosti so svojimi nízko zdanenými základnými subjektmi, ktoré sa nachádzajú v inej jurisdikcii alebo ktoré sú bez štátnej príslušnosti.
2. Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, keď medzistupňový materský subjekt nachádzajúci sa v členskom štáte, ktorý je jurisdikciou s nízkou úrovňou zdanenia, je v držbe hlavného materského subjektu, ktorý je vylúčeným subjektom, tento medzistupňový materský subjekt podliehal dodatočnej dani podľa pravidla zahrnutia príjmov za daný finančný rok vo vzťahu k sebe a k svojim nízko zdaneným základným subjektom, ktoré sa nachádzajú v tom istom členskom štáte.
3. Odseky 1 a 2 sa neuplatňujú v prípadoch, keď sa iný medzistupňový materský subjekt nachádza v jurisdikcii, v ktorej podlieha kvalifikovanému pravidlu zahrnutia príjmov za daný finančný rok a priamo alebo nepriamo vlastní kontrolný podiel v medzistupňovom materskom subjekte uvedenom v odsekoch 1 a 2.

Článok 7

Čiastočne vlastnený materský subjekt v Únii

1. Členské štáty zabezpečia, aby čiastočne vlastnený materský subjekt nachádzajúci sa v členskom štáte podliehal dodatočnej dani podľa pravidla zahrnutia príjmov za daný finančný rok vo vzťahu k svojim nízko zdaneným základným subjektom, ktoré sa nachádzajú v inej jurisdikcii alebo ktoré sú bez štátnej príslušnosti.
2. Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, keď sa čiastočne vlastnený materský subjekt nachádza v členskom štáte, ktorý je jurisdikciou s nízkym zdanením, podliehal dodatočnej dani podľa pravidla zahrnutia príjmov za daný finančný rok vo vzťahu k sebe a k svojim nízko zdaneným základným subjektom nachádzajúcim sa v tom istom členskom štáte.
3. Odseky 1 a 2 sa neuplatňujú, keď sú vlastnícke podiely čiastočne vlastneného materského subjektu priamo alebo nepriamo úplne v držbe iného čiastočne vlastneného materského subjektu, ktorý podlieha kvalifikovanému pravidlu zahrnutia príjmov za daný finančný rok.

Článok 8

Priradenie dodatočnej dane podľa pravidla zahrnutia príjmov

1. Dodatočná daň podľa pravidla zahrnutia príjmov splatná materským subjektom v súvislosti s nízko zdaneným základným subjektom podľa článku 5 ods. 1, článku 6 ods. 1, článku 6a ods. 1 a článku 7 ods. 1 sa rovná dodatočnej dani nízko zdaneného základného subjektu, ktorá sa vypočíta v súlade s článkom 26, vynásobenej priraditeľným podielom materského subjektu na takejto dodatočnej dani za daný finančný rok.
2. Priraditeľný podiel materského subjektu na dodatočnej dani v súvislosti s nízko zdaneným základným subjektom úmerne zodpovedá vlastníckemu podielu materského subjektu na oprávnenom príjme nízko zdaneného základného subjektu. Pomer vlastníckeho podielu materského subjektu ku oprávnenému príjmu sa rovná oprávnenému príjmu nízko zdaneného základného subjektu za daný finančný rok zníženému o sumu takéhoto príjmu prisúdiťnú vlastníckym podielom v držbe iných vlastníkov, vydelenému oprávneným príjmom nízko zdaneného základného subjektu za daný finančný rok.

Suma oprávneného príjmu prisúdiťného vlastníckym podielom v nízko zdanenom základnom subjekte v držbe iných vlastníkov je suma, ktorá by sa považovala za prisúdiťnú takýmto vlastníkom podľa zásad prípustného finančného účtovného štandardu používaného v konsolidovanej účtovnej závierke hlavného materského subjektu, ak by bol čistý príjem nízko zdaneného základného subjektu rovný jeho oprávnenému príjmu a ak by:

- a) materský subjekt vypracoval konsolidovanú účtovnú závierku v súlade s týmto účtovným štandardom (teoretická konsolidovaná účtovná závierka);

- b) materský subjekt vlastnil kontrolný podiel v nízko zdanenom základnom subjekte tak, že by všetky príjmy a výdavky nízko zdaneného základného subjektu boli položkovite konsolidované s príjmami a výdavkami materského subjektu v rámci teoretickej konsolidovanej účtovnej závierky;
 - c) všetky oprávnené príjmy nízko zdaneného základného subjektu boli prisúditel'né transakciám s osobami, ktoré nie sú skupinovými subjektmi, a
 - d) všetky vlastnícke podiely, ktoré nie sú priamo alebo nepriamo v držbe materského subjektu, boli v držbe osôb iných, než sú skupinové subjekty.
3. Popri sume priradenej materskému subjektu v súlade s odsekom 1 dodatočná daň podľa pravidla zahrnutia príjmov splatná materským subjektom podľa článku 5 ods. 2, článku 6 ods. 2, článku 6a ods. 2 a článku 7 ods. 2 zahŕňa v súlade s článkom 26 za daný finančný rok:
- a) plnú výšku dodatočnej dane vypočítanej pre tento materský subjekt;
 - b) sumu dodatočnej dane vypočítanej pre jeho nízko zdanené základné subjekty nachádzajúce sa v tom istom členskom štáte vynásobenú priraditeľným podielom materského subjektu na takejto dodatočnej dani za daný finančný rok.

Článok 9

Mechanizmus na kompenzáciu pravidla zahrnutia príjmov

Keď má materský subjekt nachádzajúci sa v členskom štáte v držbe vlastnícky podiel v nízko zdanenom základnom subjekte nepriamo prostredníctvom medzistupňového materského subjektu alebo čiastočne vlastneného materského subjektu, ktorý podlieha kvalifikovanému pravidlu zahrnutia príjmov za daný finančný rok, dodatočná daň splatná podľa článkov 5 až 7 sa zníži o sumu rovnajúcu sa časti priraditeľného podielu materského subjektu, ktorý bol uvedený ako prvý, na dodatočnej dani, ktorá je splatná zo strany uvedeného druhého materského subjektu.

Článok 10

Rozhodnutie uplatňovať kvalifikovanú vnútroštátnu dodatočnú daň

1. Členské štáty sa môžu rozhodnúť uplatňovať kvalifikovanú vnútroštátnu dodatočnú daň.

Ak sa členský štát, v ktorom sa nachádzajú základné subjekty nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny, rozhodne uplatňovať kvalifikovanú vnútroštátnu dodatočnú daň, všetky nízko zdanené základné subjekty nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny v uvedenom členskom štáte podliehajú uvedenej vnútroštátnej dodatočnej dani za daný finančný rok.

Na základe kvalifikovanej vnútroštátnej dodatočnej dane môžu byť vnútroštátne nadmerné zisky nízko zdanených základných subjektov vypočítané skôr podľa prípustného finančného účtovného štandardu alebo schváleného finančného účtovného štandardu povoleného schváleným účtovným orgánom a upraveného tak, aby sa predišlo akémukoľvek podstatnému narušeniu hospodárskej súťaže, než podľa finančného účtovného štandardu použitého pri konsolidovanej účtovnej závierke.

2. Ak sa materský subjekt nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny nachádza v členskom štáte a jeho základné subjekty, ktoré má priamo alebo nepriamo v držbe, nachádzajúce sa v tomto členskom štáte alebo v inej jurisdikcii podliehajú kvalifikovanej vnútroštátnej dodatočnej dani za daný finančný rok v uvedených jurisdikciách, suma akejkol'vek dodatočnej dane vypočítanej v súlade s článkom 26 splatnej materským subjektom podľa článkov 5 až 7 sa zníži až na nulu o sumu kvalifikovanej vnútroštátnej dodatočnej dane splatnej ním samotným alebo uvedenými základnými subjektmi.

Bez ohľadu na prvý pododsek, ak bola kvalifikovaná vnútroštátna dodatočná daň vypočítaná za daný finančný rok v súlade s prípustným účtovným štandardom hlavného materského subjektu alebo s medzinárodnými štandardmi finančného výkazníctva (IFRS alebo IFRS prijatými EÚ podľa nariadenia (ES) č. 1606/2002), vo vzťahu k základným subjektom uvedenej nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny nachádzajúcim sa v tomto členskom štáte sa za uvedený finančný rok nevypočíta žiadna dodatočná daň v súlade s článkom 26. Týmto pododsekom nie je dotknutý výpočet žiadnej doplňujúcej dodatočnej dane podľa článku 28 v prípade, ak členský štát neuplatňuje kvalifikovanú vnútroštátnu dodatočnú daň s cieľom vybrať akúkoľvek doplňujúcu dodatočnú daň vyplývajúcu z článku 28.

3. Ak suma kvalifikovanej vnútroštátnej dodatočnej dane za finančný rok nebola zaplatená do štyroch finančných rokov nasledujúcich po finančnom roku, v ktorom bola splatná, suma vnútroštátnej dodatočnej dane, ktorá nebola zaplatená, sa pripočíta k dodatočnej dani jurisdikcie vypočítanej v súlade s článkom 26 ods. 3 a členský štát, ktorý prijal rozhodnutie podľa odseku 1, ju už viac vybrať nemôže.

4. Členské štáty, ktoré sa rozhodnú pre uplatňovanie kvalifikovanej vnútroštátnej dodatočnej dane, oznámia toto rozhodnutie Komisii do štyroch mesiacov po prijatí svojich vnútroštátnych zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení, ktorými sa zavádza kvalifikovaná vnútroštátna dodatočná daň. Takéto rozhodnutie je platné na obdobie troch rokov, počas ktorého ho nemožno zrušiť. Na konci každého trojročného obdobia sa rozhodnutie automaticky obnovuje, ak členský štát svoje rozhodnutie nezruší. Každé zrušenie rozhodnutia sa oznámi Komisii najneskôr štyri mesiace pred uplynutím tohto trojročného obdobia.

Článok 11

Uplatňovanie pravidla pre nedostatočne zdanené zisky v celej nadnárodnej skupine podnikov

1. Keď sa hlavný materský subjekt nadnárodnej skupiny podnikov nachádza v jurisdikcii tretej krajiny, v ktorej sa neuplatňuje kvalifikované pravidlo zahrnutia príjmov, alebo ak je konečný materský subjekt nadnárodnej skupiny podnikov vylúčeným subjektom, členské štáty zabezpečia, aby základné subjekty nachádzajúce sa v Únii podliehali v členskom štáte, v ktorom sa nachádzajú, úprave, ktorá sa rovná sume dodatočnej dane podľa pravidla pre nedostatočne zdanené zisky priradenej danému členskému štátu za daný finančný rok v súlade s článkom 13.

Na tento účel môže mať takáto úprava formu buď dodatočnej dane splatnej týmito základnými subjektmi alebo odopretia odpočtu voči zdaniteľnému príjmu týchto základných subjektov, výsledkom čoho je suma daňovej povinnosti potrebná na vybratie sumy dodatočnej dane podľa pravidla pre nedostatočne zdanené zisky priradenej tomuto členskému štátu.

2. Ak členský štát uplatňuje úpravu podľa odseku 1 vo forme odopretia odpočtu voči zdaniteľnému príjmu, takáto úprava sa uplatňuje v možnom rozsahu vo vzťahu k zdaniteľnému roku, v ktorom sa končí finančný rok, za ktorý sa suma dodatočnej dane podľa pravidla pre nedostatočne zdanené zisky vypočítala a priradila členskému štátu v súlade s článkom 13.

Akákoľvek suma dodatočnej dane podľa pravidla pre nedostatočne zdanené zisky, ktorá zostáva splatná za finančný rok ako výsledok uplatnenia odopretia odpočtu voči zdaniteľnému príjmu za tento finančný rok, sa v potrebnom rozsahu prenesie a v každom nasledujúcom finančnom roku podlieha úprave podľa odseku 1, až kým sa nesplatí celá suma dodatočnej dane podľa pravidla pre nedostatočne zdanené zisky priradená uvedenému členskému štátu za tento finančný rok.

3. Na základné subjekty, ktoré sú investičnými subjektmi, sa tento článok nevzťahuje.

Článok 12

Uplatňovanie pravidla pre nedostatočne zdanené zisky v jurisdikcii hlavného materského subjektu

1. Keď sa hlavný materský subjekt nadnárodnej skupiny podnikov nachádza v tretej krajine s nízkou úrovňou zdanenia, členské štáty zabezpečia, aby základné subjekty nachádzajúce sa v Únii podliehali v členskom štáte, v ktorom sa nachádzajú, úprave, ktorá sa rovná sume dodatočnej dane podľa pravidla pre nedostatočne zdanené zisky priradenej danému členskému štátu za daný finančný rok v súlade s článkom 13.

Na tento účel môže mať takáto úprava formu buď dodatočnej dane splatnej týmito základnými subjektmi alebo odopretia odpočtu voči zdaniteľnému príjmu týchto základných subjektov, výsledkom čoho je suma daňovej povinnosti potrebná na vybratie sumy dodatočnej dane podľa pravidla pre nedostatočne zdanené zisky priradenej tomuto členskému štátu.

Prvý pododsek sa neuplatňuje, ak hlavný materský subjekt v takejto jurisdikcii tretej krajiny s nízkou úrovňou zdanenia podlieha kvalifikovanému pravidlu zahrnutia príjmov vo vzťahu k sebe a k svojim nízko zdaneným základným subjektom nachádzajúcim sa v tejto jurisdikcii.

2. Ak členský štát uplatňuje úpravu podľa odseku 1 vo forme odopretia odpočtu voči zdaniteľnému príjmu, takáto úprava sa uplatňuje v možnom rozsahu vo vzťahu k zdaniteľnému roku, v ktorom končí finančný rok, za ktorý sa suma dodatočnej dane podľa pravidla pre nedostatočne zdanené zisky vypočítala a priradila členskému štátu v súlade s článkom 13.

Akákoľvek suma dodatočnej dane podľa pravidla pre nedostatočne zdanené zisky, ktorá zostáva splatná za finančný rok ako výsledok uplatnenia odopretia odpočtu voči zdaniteľnému príjmu za tento finančný rok, sa v potrebnom rozsahu prenesie a v každom nasledujúcom finančnom roku podlieha úprave podľa odseku 1, až kým sa nesplatí celá suma dodatočnej dane podľa pravidla pre nedostatočne zdanené zisky priradená uvedenému členskému štátu za tento finančný rok.

3. Na základné subjekty, ktoré sú investičnými subjektmi, sa tento článok nevzťahuje.

Článok 13

Výpočet a priradenie sumy dodatočnej dane podľa pravidla pre nedostatočne zdanené zisky

1. Suma dodatočnej dane podľa pravidla pre nedostatočne zdanené zisky priradená členskému štátu sa vypočítava vynásobením celkovej dodatočnej dane podľa pravidla pre nedostatočne zdanené zisky stanovenej v súlade s odsekom 2 percentuálnym podielom členského štátu podľa pravidla pre nedostatočne zdanené zisky stanoveným v súlade s odsekom 5.
2. Celková dodatočná daň podľa pravidla pre nedostatočne zdanené zisky za finančný rok sa rovná súčtu dodatočnej dane vypočítanej pre každý nízko zdanený základný subjekt nadnárodnej skupiny podnikov za daný finančný rok stanovenej v súlade s článkom 26 s výhradou úprav uvedených v odsekoch 3 a 4.
3. Dodatočná daň podľa pravidla pre nedostatočne zdanené zisky nízko zdaneného základného subjektu sa rovná nule v prípade, že v danom finančnom roku sú všetky vlastnicke podiely hlavného materského subjektu v tomto nízko zdanenom základnom subjekte priamo alebo nepriamo v držbe jedného alebo viacerých materských subjektov, od ktorých sa vyžaduje uplatňovanie kvalifikovaného pravidla zahrnutia príjmov v súvislosti s týmto nízko zdaneným základným subjektom za daný finančný rok.
4. Keď sa neuplatňuje odsek 3, dodatočná daň podľa pravidla pre nedostatočne zdanené zisky nízko zdaneného základného subjektu sa zníži o priraditeľný podiel materského subjektu na dodatočnej dani uvedeného nízko zdaneného základného subjektu, ktorá sa uloží podľa kvalifikovaného pravidla zahrnutia príjmov.

5. Percentuálny podiel členského štátu podľa pravidla pre nedostatočne zdanené zisky sa vypočíta za každý finančný rok a pre každú nadnárodnú skupinu podnikov podľa tohto vzorca:

$$50\% \times \frac{(\text{počet zamestnancov v členskom štáte})}{\text{počet zamestnancov vo všetkých jurisdikciách s pravidlom pre nedostatočne zdanené zisky}} + 50\% \times \frac{\text{celková hodnota hmotného majetku v členskom štáte}}{\text{celková hodnota hmotného majetku vo všetkých jurisdikciách s pravidlom pre nedostatočne zdanené zisky}}$$

kde:

- a) počet zamestnancov v členskom štáte je celkový počet zamestnancov všetkých základných subjektov nadnárodnej skupiny podnikov nachádzajúcich sa v uvedenom členskom štáte;
- b) počet zamestnancov vo všetkých jurisdikciách s kvalifikovaným pravidlom pre nedostatočne zdanené zisky je celkový počet zamestnancov všetkých základných subjektov nadnárodnej skupiny podnikov nachádzajúcich sa v jurisdikcii, ktorá má platné kvalifikované pravidlo pre nedostatočne zdanené zisky na daný finančný rok;
- c) celková hodnota hmotného majetku v členskom štáte je súčtom čistej účtovnej hodnoty hmotného majetku všetkých základných subjektov nadnárodnej skupiny podnikov nachádzajúcich sa v uvedenom členskom štáte;
- d) celková hodnota hmotného majetku vo všetkých jurisdikciách s kvalifikovaným pravidlom pre nedostatočne zdanené zisky je súčtom čistej účtovnej hodnoty hmotného majetku všetkých základných subjektov nadnárodnej skupiny podnikov nachádzajúcich sa v jurisdikcii, ktorá má platné kvalifikované pravidlo pre nedostatočne zdanené zisky na daný finančný rok.

6. Počet zamestnancov je počet zamestnancov na základe ekvivalentu plného pracovného času všetkých základných subjektov nachádzajúcich sa v príslušnej jurisdikcii vrátane nezávislých dodávateľov za predpokladu, že sa zúčastňujú na bežných prevádzkových činnostiach základného subjektu.

Hmotný majetok zahŕňa hmotný majetok všetkých základných subjektov nachádzajúcich sa v príslušnej jurisdikcii, nezahŕňa však peňažné prostriedky ani peňažný ekvivalent, nehmotný ani finančný majetok. Pokiaľ ide o stále prevádzkarne, hmotný majetok by sa mal priradiť za predpokladu, že tento hmotný majetok sa zahrnie do samostatnej účtovnej závierky tejto stálej prevádzkarne, ako sa stanovuje v článku 17 ods. 1, a upraví v súlade s článkom 17 ods. 2. Hmotný majetok priradený daňovej jurisdikcii stálej prevádzkarne sa neberie do úvahy v prípade hmotného majetku daňovej jurisdikcie hlavného subjektu.

7. Stálej prevádzkarni sa priradujú zamestnanci, ktorých mzdové náklady sú zahrnuté, a hmotný majetok, ktorý je zahrnutý v samostatnej účtovnej závierke tejto stálej prevádzkarne podľa článku 17 ods. 1 upravenej v súlade s článkom 17 ods. 2.

Počet zamestnancov a hmotný majetok priradený jurisdikcii stálej prevádzkarne sa neberú do úvahy pre počet zamestnancov a hmotný majetok daňovej jurisdikcie hlavného subjektu.

Počet zamestnancov a čistá účtovná hodnota hmotného majetku v držbe investičného subjektu sú vylúčené zo zložiek vzorca.

Počet zamestnancov a čistá účtovná hodnota hmotného majetku subjektu s prvkom daňovej transparentnosti sú vylúčené zo zložiek vzorca, pokiaľ nie sú pridelené stálej prevádzkarni alebo, ak neexistuje stála prevádzkareň, základným subjektom nachádzajúcim sa v jurisdikcii, v ktorej bol daný subjekt s prvkom daňovej transparentnosti založený.

8. Odchyľne od odseku 5 sa percentuálny podiel jurisdikcie podľa pravidla pre nedostatočne zdanené zisky pre nadnárodnú skupinu podnikov považuje za nulový za daný finančný rok, pokiaľ suma dodatočnej dane podľa pravidla pre nedostatočne zdanené zisky priradená tejto jurisdikcii v predchádzajúcom finančnom roku nespôsobila to, že základné subjekty tejto nadnárodnej skupiny podnikov nachádzajúce sa v tejto jurisdikcii majú dodatočné hotovostné daňové výdavky celkovo rovné sume dodatočnej dane podľa pravidla pre nedostatočne zdanené zisky za uvedený predchádzajúci finančný rok priradenej tejto jurisdikcii.

Počet zamestnancov a čistá účtovná hodnota hmotného majetku základných subjektov nadnárodnej skupiny podnikov, ktorá sa nachádza v jurisdikcii s nulovým percentuálnym podielom podľa pravidla pre nedostatočne zdanené zisky za určitý finančný rok, sú vylúčené zo zložiek vzorca na pridelenie celkovej dodatočnej dane podľa pravidla pre nedostatočne zdanené zisky pre nadnárodnú skupinu podnikov za daný finančný rok.

9. Odsek 8 sa na určitý finančný rok nevzťahuje, ak všetky jurisdikcie s platným kvalifikovaným pravidlom pre nedostatočne zdanené zisky na daný finančný rok majú percentuálny podiel podľa pravidla pre nedostatočne zdanené zisky na úrovni nula pre skupinu nadnárodných podnikov za daný finančný rok.

KAPITOLA III

VÝPOČET OPRÁVNENÉHO PRÍJMU ALEBO OPRÁVNENEJ STRATY

Článok 14

Stanovenie oprávneného príjmu alebo oprávnenej straty

1. Oprávnený príjem alebo oprávnená strata základného subjektu sa vypočíta tak, že sa vykonajú úpravy čistého príjmu alebo čistej straty základného subjektu z finančného účtovníctva za daný finančný rok uvedené v článkoch 15 až 18 pred akýmikoľvek konsolidačnými úpravami na elimináciu vnútro skupinových transakcií, ako sa stanovuje podľa účtovného štandardu použitého pri vypracúvaní konsolidovanej účtovnej závierky hlavného materského subjektu.

2. Keď stanovenie čistého príjmu alebo čistej straty základného subjektu z finančného účtovníctva na základe prípustného finančného účtovného štandardu alebo schváleného finančného účtovného štandardu použitého pri vypracúvaní konsolidovanej účtovnej závierky hlavného materského subjektu nie je primerane uskutočniteľné, čistý príjem alebo čistá strata základného subjektu z finančného účtovníctva za daný finančný rok sa môže stanoviť pomocou iného prípustného finančného účtovného štandardu alebo schváleného finančného účtovného štandardu za predpokladu, že:
- a) finančné účty základného subjektu sú vedené na základe tohto účtovného štandardu;
 - b) informácie obsiahnuté vo finančných účtoch sú spoľahlivé a
 - c) trvalé rozdiely väčšie ako 1 000 000 EUR, ktoré vyplývajú z uplatňovania konkrétnej zásady alebo štandardu na príjmové, nákladové alebo transakčné položky, ktoré sa odlišujú od finančného štandardu použitého pri vypracúvaní konsolidovanej účtovnej závierky hlavného materského subjektu, sa upraví tak, aby zodpovedali zaobchádzaniu s touto položkou vyžadovanému podľa účtovného štandardu použitého pri vypracúvaní konsolidovanej účtovnej závierky.

Schválený finančný účtovný štandard je v súvislosti so subjektom súbor všeobecne prijateľných účtovných zásad povolených schváleným účtovným orgánom v jurisdikcii, v ktorej sa tento subjekt nachádza. Na účel tohto vymedzenia je schváleným účtovným orgánom orgán, ktorý má v jurisdikcii zákonnú právomoc nariaďovať, stanovovať alebo prijímať účtovné štandardy na účely finančného výkazníctva.

3. Ak hlavný materský subjekt nevypracoval svoju konsolidovanú účtovnú závierku v súlade s prípustným finančným účtovným štandardom uvedeným v článku 3 bode 6 písm. c), konsolidovaná účtovná závierka hlavného materského subjektu sa upraví tak, aby sa predišlo akémukoľvek podstatnému narušeniu hospodárskej súťaže.

4. Ak hlavný materský subjekt nevypracúva konsolidovanú účtovnú závierku, ako sa uvádza v článku 3 bode 6 písm. a), b) a c), za konsolidovanú účtovnú závierku hlavného materského subjektu uvedenú v článku 3 bode 6 písm. d) sa považuje účtovná závierka, ktorá by sa vypracovala, keby bol hlavný materský subjekt povinný vypracúvať takúto konsolidovanú účtovnú závierku v súlade s:
- a) prípustným finančným účtovným štandardom alebo
 - b) schváleným finančným účtovným štandardom za predpokladu, že takáto konsolidovaná účtovná závierka je upravená tak, aby sa predišlo akémukoľvek závažnému narušeniu hospodárskej súťaže.
5. Ak kvalifikovanú vnútroštátnu dodatočnú daň uplatňuje členský štát alebo jurisdikcia tretej krajiny, čistý príjem alebo čistú stratu základných subjektov z finančného účtovníctva nachádzajúcich sa v tomto členskom štáte alebo jurisdikcii tretej krajiny možno stanoviť v súlade s prípustným finančným účtovným štandardom alebo schváleným finančným účtovným štandardom, ktorý je odlišný od finančného účtovného štandardu použitého v konsolidovanej účtovnej závierke hlavného materského subjektu, a to za predpokladu, že takýto čistý príjem alebo čistá strata z finančného účtovníctva sa upraví s cieľom predísť akémukoľvek závažnému narušeniu hospodárskej súťaže.
6. Ak uplatňovanie konkrétnej zásady alebo postupu podľa súboru všeobecne uznávaných účtovných zásad spôsobí závažné narušenie hospodárskej súťaže, postup účtovania akejkoľvek položky alebo transakcie podliehajúcej tejto zásade alebo tomuto postupu sa upraví tak, aby zodpovedal zaobchádzaniu s touto položkou alebo transakciou vyžadovanému podľa medzinárodných štandardov finančného výkazníctva (IFRS alebo IFRS, ktoré prijala EÚ podľa nariadenia (ES) č. 1606/2002).

Závažné narušenie hospodárskej súťaže znamená v súvislosti s uplatňovaním určitej zásady alebo postupu podľa súboru všeobecne prípustných účtovných zásad uplatňovanie, ktoré vedie k súhrnnej odchýlke príjmov alebo nákladov viac ako 75 000 000 EUR vo finančnom roku v porovnaní so sumou, ktorá by bola stanovená uplatnením zodpovedajúcej zásady alebo postupu podľa medzinárodných štandardov finančného výkazníctva.

Článok 15

Úpravy na stanovenie oprávneného príjmu alebo oprávnenej straty

1. Na účely tohto článku sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

- a) „čistý daňový výdavok“ je čistá suma týchto položiek:
 - i) zahrnuté dane vykázané ako náklad a akékoľvek bežné alebo odložené zahrnuté dane uvedené v nákladoch tvorených daňou z príjmov vrátane zahrnutých daní z príjmov, ktoré sú vylúčené z výpočtu oprávneného príjmu alebo oprávnenej straty;
 - ii) odložené daňové pohľadávky prisúdiťné strate za daný finančný rok;
 - iii) kvalifikované vnútroštátne dodatočné dane vykázané ako náklad;
 - iv) dane vyplývajúce z pravidiel tejto smernice, alebo v prípade jurisdikcií tretích krajín, modelových pravidiel OECD¹⁵, vykázané ako náklad, a
 - v) nekvalifikované refundovateľné imputačné dane vykázané ako náklad;

15 Globálne modelové pravidlá proti narúšaniu základu dane (druhý pilier) uvedené vo vyhlásení „Daňové výzvy vyplývajúce z digitalizácie hospodárstva“.

- b) „vylúčená dividenda“ sú dividendy alebo iné formy rozdelenia výnosov prijaté alebo vzniknuté v súvislosti s vlastníckym podielom s výnimkou dividend alebo iných foriem rozdelenia výnosov prijatých alebo vzniknutých v súvislosti s:
- i) vlastníckym podielom:
 - o držaným skupinou v subjekte a spojeným s právami na menej ako 10 % zisku, kapitálu alebo rezerv alebo hlasovacích práv tohto subjektu k dátumu rozdelenia alebo dispozície výnosov (ďalej len „portfóliový podiel“), a
 - o ktorý je ekonomicky vlastnený zakladajúcim subjektom, ktorý prijíma alebo vykazuje dividendy alebo formy rozdelenia výnosov za menej ako jeden rok k dátumu rozdelenia výnosov;
 - ii) vlastníckym podielom v investičnom subjekte, ktorý podlieha rozhodnutiu podľa článku 41;
- c) „vylúčený zisk alebo strata vo vlastnom imaní“ je zisk alebo strata zahrnutá v čistom príjme alebo čistej strate základného subjektu z finančného účtovníctva vyplývajúca zo:
- i) ziskov a strát vyplývajúcich zo zmien reálnej hodnoty vlastníckeho podielu s výnimkou portfóliového podielu;
 - ii) ziskov alebo strát v súvislosti s vlastníckym podielom, ktorý je zahrnutý podľa metódy vlastného imania používanej v účtovníctve, a
 - iii) ziskov a strát zo scudzenia vlastníckeho podielu s výnimkou scudzenia portfóliového podielu;

- d) „zahrnuté zisky alebo straty s uplatnením metódy preценenia“ je čistý zisk alebo čistá strata, navýšené alebo znížené o akékoľvek súvisiace zahrnuté dane za daný finančný rok, vyplývajúce z uplatňovania účtovnej metódy alebo postupu, pri ktorých sa v súvislosti so všetkými nehnuteľnosťami, strojmi a zariadeniami:
- i) účtovná hodnota takéhoto majetku pravidelne upravuje na jeho reálnu hodnotu;
 - ii) zaznamenávajú zmeny hodnoty inej zložky úplného príjmu a
 - iii) následne nevykazuje zisk alebo strata vykázaná v inej zložke úplného príjmu prostredníctvom výsledku hospodárenia;
- e) „asymetrický zisk alebo strata v cudzej mene“ je zisk alebo strata v cudzej mene vykázaná subjektom, ktorého účtovná a daňová funkčná mena sú odlišné, a ktoré sú:
- i) zahrnuté vo výpočte zdaniteľného príjmu alebo straty základného subjektu a ktoré možno prisúdiť kolísaniu výmenného kurzu medzi účtovnou funkčnou menou a daňovou funkčnou menou základného subjektu;
 - ii) zahrnuté vo výpočte čistého príjmu alebo čistej straty základného subjektu z finančného účtovníctva a ktoré možno prisúdiť kolísaniu výmenného kurzu medzi účtovnou funkčnou menou a daňovou funkčnou menou základného subjektu;

- iii) zahrnuté vo výpočte čistého príjmu alebo čistej straty základného subjektu z finančného účtovníctva a ktoré možno prisúdiť kolísaniu výmenného kurzu medzi cudzou menou a účtovnou funkčnou menou základného subjektu a
- iv) prisúditeľné kolísaniu výmenného kurzu medzi cudzou menou a daňovou funkčnou menou základného subjektu, bez ohľadu na to, či sú takéto zisky alebo straty z cudzej meny zahrnuté do zdaniteľného príjmu.

Daňová funkčná mena je funkčná mena použitá na určenie zdaniteľného príjmu alebo straty základného subjektu v prípade zahrnutej dane v jurisdikcii, v ktorej sa nachádza. Účtovná funkčná mena je funkčná mena použitá na určenie čistého príjmu alebo čistej straty základného subjektu z finančného účtovníctva. Tretia cudzia mena je mena, ktoré nie je daňovou funkčnou menou ani účtovnou funkčnou menou základného subjektu.

- f) „zákonom neuznaný výdavok“ je:
 - i) výdavok, ktorý základný subjekt vykázal za nezákonné platby vrátane úplatkov a nezákonných provízií, a
 - ii) výdavok, ktorý základný subjekt vykázal za pokuty a sankcie, ktorý dosahuje alebo presahuje sumu 50 000 EUR alebo zodpovedajúcu sumu vo funkčnej mene, v ktorej sa vypočítava čistý príjem alebo čistá strata základného subjektu z finančného účtovníctva;

- g) „chyby predchádzajúceho obdobia a zmeny v účtovných zásadách“ je zmena počiatočného vlastného imania základného subjektu na začiatku finančného roka, ktorú možno prisúdiť:
- i) oprave chyby pri stanovovaní čistého príjmu alebo čistej straty z finančného účtovníctva v niektorom predchádzajúcom finančnom roku, ktorá ovplyvnila príjem alebo náklady zahrnuté vo výpočte oprávneného príjmu alebo oprávnenej straty v uvedenom predchádzajúcom finančnom roku, s výnimkou rozsahu, v ktorom takáto oprava viedla k podstatnému zníženiu povinnosti k zahrnutým daniam podľa článku 24, a
 - ii) zmene účtovných zásad alebo politiky, ktorá ovplyvnila príjem alebo náklady zahrnuté vo výpočte oprávneného príjmu alebo oprávnenej straty;
- h) „vykázaný dôchodkový náklad“ je rozdiel medzi výškou nákladu v podobe dôchodkovej dávky zahrnutého v čistom príjme alebo čistej strate z finančného účtovníctva a sumou príspevku do dôchodkového fondu za daný finančný rok.

2. Čistý príjem alebo čistá strata základného subjektu z finančného účtovníctva sa na účely stanovenia jeho oprávneného príjmu alebo oprávnenej straty upraví o výšku týchto položiek:
- a) čisté daňové výdavky;
 - b) vylúčené dividendy;
 - c) vylúčené zisky alebo straty vo vlastnom imaní;
 - d) zahrnuté zisky alebo straty s uplatnením metódy precenenia;
 - e) zisky alebo straty zo scudzenia aktív a záväzkov vylúčených podľa článku 33;
 - f) asymetrické kurzové zisky alebo straty;
 - g) zákonom neuznané výdavky;
 - h) chyby predchádzajúceho obdobia a zmeny v účtovných zásadách a
 - i) vykázané dôchodkové náklady.

3. Podávajúcí základný subjekt sa môže rozhodnúť, že základný subjekt môže nahradiť sumu povolenú ako odpočet pri výpočte jeho zdaniteľného príjmu v mieste, v ktorom je umiestnený, sumou vynaloženou podľa jeho finančných účtov na náklady alebo výdavky takéhoto základného subjektu, ktoré boli uhradené kompenzáciou založenou na akciách.

Keď sa neuplatní možnosť využiť opcie na akcie, výška kompenzačného výdavku založeného na akciách, ktorá sa odpočítala od čistého príjmu alebo čistej straty základného subjektu z finančného účtovníctva pri výpočte jeho oprávneného príjmu alebo oprávnenej straty za všetky predchádzajúce finančné roky, sa zahrnie do finančného roka, v ktorom táto opcia exspirovala.

V prípade, že výška kompenzačného výdavku založeného na akciách sa vykazala vo finančných účtoch základného subjektu vo finančných rokoch predchádzajúcich finančnému roku, v ktorom sa prijalo toto rozhodnutie, suma rovnajúca sa rozdielu medzi celkovou výškou kompenzačného výdavku založeného na akciách, ktorá bola odpočítaná na účely výpočtu jeho oprávneného príjmu alebo oprávnenej straty v uvedených predchádzajúcich finančných rokoch, a celkovou výškou kompenzačného výdavku založeného na akciách, ktorý by sa odpočítal na účely výpočtu jeho oprávneného príjmu alebo oprávnenej straty v uvedených predchádzajúcich finančných rokoch, keby sa toto rozhodnutie prijalo v takýchto finančných rokoch, sa zahrnie do výpočtu oprávneného príjmu alebo oprávnenej straty tohto základného subjektu za daný finančný rok.

Rozhodnutie sa prijíma v súlade s článkom 43 ods. 1 a uplatňuje sa jednotne na všetky základné subjekty nachádzajúce sa v tej istej jurisdikcii pre rok, v ktorom sa rozhodnutie prijalo, a pre všetky nasledujúce finančné roky.

Vo finančnom roku, v ktorom sa toto rozhodnutie zruší, sa suma nezaplateného kompenzačného výdavku založeného na akciách odpočítaná v súlade s rozhodnutím, ktorá presahuje vzniknutý finančný účtovný náklad, zahrnie na účely výpočtu oprávneného príjmu alebo oprávnenej straty základného subjektu.

4. Akákoľvek transakcia medzi základnými subjektmi nachádzajúcimi sa v rôznych jurisdikciách, ktorá nie je zaznamenaná v rovnakej výške vo finančných účtoch oboch základných subjektov alebo ktorá nie je v súlade s princípom nezávislého vzťahu sa musí upraviť, aby bola v rovnakej výške a v súlade s princípom nezávislého vzťahu.

Strata z predaja alebo iného prevodu aktíva medzi dvomi základnými subjektmi nachádzajúcimi sa v tej istej jurisdikcii, ktorá nie je zaznamenaná v súlade s princípom nezávislého vzťahu, sa upraví na základe princípu nezávislého vzťahu, ak je takáto strata zahrnutá vo výpočte oprávneného príjmu alebo oprávnenej straty.

Na účely tohto odseku princíp nezávislého vzťahu znamená princíp, podľa ktorého sa transakcie medzi základnými subjektmi musia zaznamenávať s odkazom na podmienky, ktoré by existovali medzi nezávislými podnikmi pri porovnateľných transakciách a za porovnateľných okolností.

5. S kvalifikovaným refundovateľným zápočtom dane, uvedeným v článku 3 bode 32 sa pri výpočte oprávneného príjmu alebo oprávnenej straty základného subjektu zaobchádza ako s príjmom. S nekvalifikovaným refundovateľným zápočtom dane sa pri výpočte oprávneného príjmu alebo oprávnenej straty základného subjektu nezaobchádza ako s príjmom.
6. Podávajúci základný subjekt sa môže rozhodnúť, že zisky a straty súvisiace s aktívami a záväzkami podliehajúcimi účtovaniu reálnej hodnoty alebo zníženia hodnoty v konsolidovanej účtovnej závierke za finančný rok možno stanoviť na základe zásady realizácie pri výpočte oprávneného príjmu alebo oprávnenej straty.

Zisky alebo straty vyplývajúce z uplatňovania účtovania reálnej hodnoty alebo zníženia hodnoty v súvislosti s aktívom alebo záväzkom sa z výpočtu oprávneného príjmu alebo oprávnenej straty základného subjektu podľa prvého pododseku vylúčia.

Účtovná hodnota aktíva alebo záväzku na účely stanovenia zisku alebo straty podľa prvého pododseku je účtovná hodnota v čase nadobudnutia aktíva alebo vzniku záväzku alebo v prvý deň finančného roka, v ktorom sa prijme rozhodnutie, podľa toho, čo nastane neskôr.

Rozhodnutie sa prijíma v súlade s článkom 43 ods. 1 a uplatňuje sa na všetky základné subjekty nachádzajúce sa v jurisdikcii, pre ktoré sa toto rozhodnutie prijalo, pokiaľ sa podávajúci základný subjekt nerozhodne obmedziť rozhodnutie na hmotný majetok základných subjektov alebo na investičné subjekty.

Vo finančnom roku, v ktorom sa rozhodnutie zruší, sa suma rovnajúca sa rozdielu medzi reálnou hodnotou aktíva alebo záväzku a účtovnou hodnotou aktíva alebo záväzku v prvý deň finančného roka, v ktorom dôjde k zrušeniu, stanovená podľa rozhodnutia, zahrnie (ak reálna hodnota prevyšuje účtovnú hodnotu) do výpočtu oprávneného príjmu alebo oprávnenej straty základných subjektov alebo sa z tohto výpočtu odpočíta (ak účtovná hodnota prevyšuje reálnu hodnotu).

7. Podávajúci základný subjekt sa môže rozhodnúť, že oprávnený príjem alebo oprávnenú stratu základného subjektu nachádzajúceho sa v určitej jurisdikcii vyplývajúce zo scudzenia miestneho hmotného majetku, ktorý sa nachádza v tejto jurisdikcii, týmto základným subjektom v prospech tretích strán (iných, než je člen skupiny) za finančný rok možno upraviť nasledujúcim spôsobom. Na účely tohto odseku je miestnym hmotným majetkom nehnuteľný majetok nachádzajúci sa v tej istej jurisdikcii ako základný subjekt.

Čistý zisk vyplývajúci zo scudzenia miestneho hmotného majetku, ako sa uvádza v prvom pododseku, vo finančnom roku, v ktorom sa prijme rozhodnutie, sa započíta voči akejkol'vek čistej strate základného subjektu nachádzajúceho sa v uvedenej jurisdikcii vyplývajúcej zo scudzenia miestneho hmotného majetku, ako sa uvádza v prvom pododseku, vo finančnom roku, v ktorom sa prijme rozhodnutie, a v štyroch finančných rokoch predchádzajúcich tomuto finančnému roku (ďalej len „päťročné obdobie“). Čistý zisk sa započíta najskôr voči čistej strate, ak existuje, ku ktorej došlo v prvom finančnom roku päťročného obdobia. Akákoľvek zostatková suma čistého zisku sa prenesie a započíta voči akýmkoľvek čistým stratám, ktoré vznikli v nasledujúcich finančných rokoch päťročného obdobia.

Akákoľvek zostatková suma čistého zisku, ktorá zvýši po uplatnení druhého pododseku, sa pri výpočte oprávneného príjmu alebo oprávnenej straty každého základného subjektu nachádzajúceho sa v uvedenej jurisdikcii, ktorý dosiahol čistý zisk zo scudzenia miestneho hmotného majetku, ako sa uvádza v prvom pododseku, vo finančnom roku, v ktorom sa prijme rozhodnutie, rovnomerne rozloží na dané päťročné obdobie. Zostatková suma čistého zisku priradeného základnému subjektu je úmerná čistému zisku uvedeného základného subjektu vydelenému čistým ziskom všetkých základných subjektov.

Ak žiadny základný subjekt v jurisdikcii nedosiahol vo finančnom roku, v ktorom sa zvolí rozhodnutie, čistý zisk zo scudzenia miestneho hmotného majetku, ako sa uvádza v prvom pododseku, zostatková suma čistého zisku, ako sa uvádza v treťom pododseku, sa pri výpočte oprávneného príjmu alebo oprávnenej straty každého z týchto základných subjektov rovným dielom priradí každému základnému subjektu v tejto jurisdikcii a rovnomerne sa rozloží na päťročné obdobie.

Akákoľvek úprava podľa tohto odseku za finančné roky predchádzajúce roku prijatia rozhodnutia podlieha úpravám v súlade s článkom 28 ods. 1. Rozhodnutie sa prijme každoročne v súlade s článkom 43 ods. 2.

8. Akýkoľvek náklad súvisiaci s finančným dojednaním, v rámci ktorého jeden alebo viacero základných subjektov poskytuje úver jednému alebo viacerým základným subjektom tej istej skupiny (ďalej len „mechanizmus financovania vnútri skupiny“), sa pri výpočte oprávneného príjmu alebo oprávnenej straty základného subjektu nezohľadňuje, ak sú splnené tieto podmienky:

- a) základný subjekt sa nachádza v jurisdikcii s nízkou úrovňou zdanenia alebo v jurisdikcii, ktorá by bola jurisdikciou s nízkou úrovňou zdanenia, keby náklad základnému subjektu nebol vznikol;
- b) možno primerane predpokladať, že počas očakávaného trvania mechanizmu financovania vnútri skupiny tento mechanizmus financovania vnútri skupiny zvýši sumu nákladov zohľadnených pri výpočte oprávneného príjmu alebo oprávnenej straty tohto základného subjektu, bez toho, aby to viedlo k úmernému zvýšeniu zdaniteľného príjmu základného subjektu poskytujúceho úver (ďalej len „protistrana“);
- c) protistrana sa nachádza v jurisdikcii, ktorá nie je jurisdikciou s nízkou úrovňou zdanenia, alebo v jurisdikcii, ktorá by nebola jurisdikciou s nízkou úrovňou zdanenia, ak by protistrane nebol vznikol príjem súvisiaci s daným nákladom.

9. Hlavný materský subjekt sa môže rozhodnúť, že bude uplatňovať svoje postupy konsolidovaného účtovania na elimináciu príjmu, nákladov, ziskov a strát vyplývajúcich z transakcií medzi základnými subjektmi, ktoré sa nachádzajú v tej istej jurisdikcii a sú súčasťou daňovej konsolidačnej skupiny na účely výpočtu čistého oprávneného príjmu alebo čistej oprávnenej straty uvedených základných subjektov.

Toto rozhodnutie sa prijíma v súlade s článkom 43 ods. 1.

Vo finančnom roku, v ktorom sa rozhodnutie prijme alebo zruší, sa vykonajú náležité úpravy tak, aby sa položky oprávneného príjmu alebo oprávnenej straty nezohľadňovali viac než raz alebo aby sa v dôsledku takéhoto rozhodnutia alebo zrušenia neopomenuli.

10. Poisťovňa z výpočtu svojho oprávneného príjmu alebo oprávnenej straty vylúči akúkoľvek sumu účtovanú poisťníkom za dane zaplatené poisťovňou v súvislosti s výnosmi vyplatenými poisťníkom. Poisťovňa do výpočtu svojho oprávneného príjmu alebo oprávnenej straty zahrnie akékoľvek výnosy vyplatené poisťníkom, ktoré nie sú zohľadnené v jej čistom príjme alebo čistej strate z finančného účtovníctva, v rozsahu, v akom sa v jej čistom príjme alebo čistej strate z finančného účtovníctva premietlo príslušné zvýšenie alebo zníženie záväzku voči poisťníkom.
11. S akoukoľvek sumou, ktorá je uznaná za zníženie vlastného imania základného subjektu a ktorá je výsledkom rozdelenia výnosov vyplatených alebo splatných v súvislosti s nástrojom vydaným týmto základným subjektom podľa prudenciálnych regulačných požiadaviek (ďalej len „dodatočný kapitál Tier 1“), sa bude pri výpočte jeho oprávneného príjmu alebo oprávnenej straty zaobchádzať ako s nákladom.

Akúkoľvek suma, ktorá je uznaná za zvýšenie vlastného imania základného subjektu a je výsledkom rozdelenia výnosov, ktoré sa prijali alebo sa majú prijať v súvislosti s dodatočným kapitálom Tier 1 v držbe základného subjektu, sa zahrnie do výpočtu jeho oprávneného príjmu alebo oprávnenej straty.

Článok 16

Vylúčenie príjmu z medzinárodnej námornej prepravy

1. Na účely tohto článku sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

- a) „príjem z medzinárodnej námornej dopravy“ je čistý príjem nadobudnutý základným subjektom z ďalej uvedených činností, ak sa doprava nevykonáva po vnútrozemských vodných cestách v rámci tej istej jurisdikcie:
 - i) preprava cestujúcich alebo nákladu loďou v medzinárodnej doprave, pričom loď vlastní, prenajíma alebo inak ňou disponuje základný subjekt;
 - ii) preprava cestujúcich alebo nákladu loďou v medzinárodnej doprave v rámci dohôd o prenájme priestoru na palube plavidiel;
 - iii) prenájom plne vybavenej lode s posádkou a so zásobami, ktorá sa má používať na nájomnú prepravu cestujúcich alebo nákladu v rámci medzinárodnej dopravy;
 - iv) prenájom lode bez posádky používanej na prepravu cestujúcich alebo nákladu v rámci medzinárodnej dopravy inému základnému subjektu;
 - v) účasť v poole, spoločnom podniku alebo medzinárodnej agentúre prevádzkujúcej prepravu cestujúcich alebo nákladu loďou v rámci medzinárodnej dopravy a
 - vi) predaj lode používanej na prepravu cestujúcich alebo nákladu v medzinárodnej doprave za predpokladu, že základný subjekt mal loď v držbe a používal ju najmenej jeden rok;

- b) „kvalifikovaný vedľajší príjem z medzinárodnej námornej dopravy“ je čistý príjem nadobudnutý základným subjektom z nasledujúcich činností za predpokladu, že takéto činnosti sa vykonávajú primárne v súvislosti s lodnou prepravou cestujúcich alebo nákladu v rámci medzinárodnej dopravy:
- i) prenájmu lode bez posádky inému podniku lodnej dopravy, ktorý nie je základným subjektom, za predpokladu, že prenájom netrvá dlhšie než tri roky;
 - ii) predaja lístkov vydaných inými podnikmi lodnej dopravy na vnútroštátny úsek medzinárodnej plavby;
 - iii) prenájmu a krátkodobého uskladnenia kontajnerov alebo poplatkov za zadržanie v pri oneskorenom vrátení kontajnerov;
 - iv) poskytovania služieb iným podnikom lodnej dopravy technikmi, pracovníkmi údržby, manipulantmi nákladu, pracovníkmi cateringu a personálom zákazníckych služieb a
 - v) príjmu z investícií v prípade, že investícia, ktorá vytvára príjem, sa uskutočňuje ako neoddeliteľná súčasť obchodnej prevádzky lodí v rámci medzinárodnej dopravy.

2. Príjem z medzinárodnej námornej dopravy a kvalifikovaný vedľajší príjem z medzinárodnej námornej dopravy základného subjektu sa vylúči z výpočtu jeho oprávneného príjmu alebo oprávnenej straty za predpokladu, že tento základný subjekt preukáže, že strategické alebo obchodné riadenie všetkých dotknutých lodí sa účinne vykonáva z jurisdikcie, v ktorej sa základný subjekt nachádza.

3. Keď je výsledkom výpočtu príjmu z medzinárodnej námornej dopravy a kvalifikovaného vedľajšieho príjmu z medzinárodnej námornej dopravy základného subjektu strata, táto strata sa vylúči z výpočtu oprávneného príjmu alebo oprávnenej straty základného subjektu.

4. Agregovaný kvalifikovaný vedľajší príjem z medzinárodnej námornej dopravy všetkých základných subjektov nachádzajúcich sa v určitej jurisdikcii nepresahuje 50 % ich príjmu z medzinárodnej námornej dopravy.
5. Náklady, ktoré vznikli základnému subjektu a ktoré sú priamo prisúditel'né jeho činnostiam medzinárodnej námornej dopravy a kvalifikovaným vedľajším činnostiam medzinárodnej námornej dopravy uvedeným v odseku 1, sa na účely výpočtu čistého príjmu z medzinárodnej námornej dopravy a čistého kvalifikovaného vedľajšieho príjmu z medzinárodnej námornej dopravy základného subjektu priradia takýmto činnostiam.

Náklady, ktoré vznikli základnému subjektu a ktoré nepriamo vyplývajú z jeho činností medzinárodnej námornej dopravy a kvalifikovaných vedľajších činností medzinárodnej námornej dopravy uvedených v odseku 1, sa na účely výpočtu jeho príjmu z medzinárodnej námornej dopravy a príjmu z kvalifikovaného vedľajšieho príjmu z medzinárodnej námornej dopravy odpočítajú z výnosov tohto základného subjektu z takýchto činností na základe jeho výnosov z takýchto činností úmerne k jeho celkovým výnosom.

6. Všetky priame a nepriame náklady priradené príjmu základného subjektu z medzinárodnej námornej dopravy a jeho kvalifikovanému vedľajšiemu príjmu z medzinárodnej námornej dopravy v súlade s odsekom 5, sa pri výpočte jeho oprávneného príjmu alebo oprávnenej straty vylúčia.

Článok 17

Rozdelenie oprávneného príjmu alebo oprávnenej straty medzi hlavný subjekt a stálu prevádzkareň

1. Ak je základný subjekt stálou prevádzkarňou, ako sa vymedzuje v článku 3 bode 10 písm. a), b) alebo c), jeho čistý príjem alebo čistá strata z finančného účtovníctva sa rovná čistému príjmu alebo čistej strate uvedeným v samostatných finančných účtoch tejto stálej prevádzkarne.

Ak stála prevádzkareň nemá samostatné finančné účty, jej čistý príjem alebo čistá strata z finančného účtovníctva sa rovná sume, ktorá by bola zohľadnená v týchto samostatných finančných účtoch, keby sa boli vypracovali samostatne a v súlade s účtovným štandardom používaným pri vypracúvaní konsolidovanej účtovnej závierky hlavného materského subjektu.

2. Ak základný subjekt zodpovedá vymedzeniu stálej prevádzkarne v článku 3 bode 10 písm. a) alebo b), jeho čistý príjem alebo čistá strata z finančného účtovníctva sa upraví tak, aby v nich boli zohľadnené len tie sumy a príjmové a nákladové položky, ktoré mu možno prisúdiť v súlade s uplatniteľnou daňovou zmluvou alebo vnútroštátnym právom jurisdikcie, v ktorej sa nachádza, bez ohľadu na výšku príjmu podliehajúceho dani a na výšku odpočítateľných nákladov v danej jurisdikcii.

Ak základný subjekt zodpovedá vymedzeniu stálej prevádzkarne v článku 3 bode 10 písm. c), jeho čistý príjem alebo čistá strata z finančného účtovníctva sa upraví tak, aby v nich boli zohľadnené len tie sumy a príjmové a nákladové položky, ktoré by mu bolo možno prisúdiť v súlade s článkom 7 Modelovej daňovej zmluvy OECD¹⁶.

16 Modelová daňová zmluva OECD o príjme a majetku, v znení zmien.

3. Ak základný subjekt zodpovedá vymedzeniu stálej prevádzkarne v článku 3 bode 10 písm. d), jeho čistý príjem alebo čistá strata z finančného účtovníctva sa vypočítava na základe súm a príjmových položiek, ktoré sú oslobodené v jurisdikcii, v ktorej sa nachádza hlavný subjekt, a ktoré možno prisúdiť operáciám vykonávaným mimo tejto jurisdikcie, a súm a nákladových položiek, ktoré nie sú odpočítateľné na daňové účely v jurisdikcii, v ktorej sa nachádza hlavný subjekt, a ktoré možno prisúdiť takýmto operáciám mimo tejto jurisdikcie.
4. Čistý príjem alebo čistá strata stálej prevádzkarne z finančného účtovníctva sa pri stanovovaní oprávneného príjmu alebo oprávnenej straty hlavného subjektu nezohľadňujú, s výnimkou odseku 5.
5. S oprávnenou stratou stálej prevádzkarne sa zaobchádza ako s nákladom hlavného subjektu pri výpočte jeho oprávneného príjmu alebo oprávnenej straty, pokiaľ sa so stratou stálej prevádzkarne zaobchádza ako s nákladom pri výpočte vnútroštátneho zdaniteľného príjmu takéhoto hlavného subjektu a nezapočítava sa voči položke vnútroštátneho zdaniteľného príjmu, ktorý podlieha dani podľa právnych predpisov jurisdikcie hlavného subjektu aj jurisdikcie stálej prevádzkarne.

S oprávneným príjmom, ktorý následne nadobudne stála prevádzkareň, sa zaobchádza ako s oprávneným príjmom hlavného subjektu až do výšky oprávnenej straty, s ktorou sa predtým podľa prvého pododseku zaobchádzalo ako s nákladom hlavného subjektu.

Článok 18

Priradenie oprávneného príjmu alebo oprávnenej straty subjektu s prvkom daňovej transparentnosti

1. Čistý príjem alebo čistá strata základného subjektu z finančného účtovníctva, ktorý je subjektom s prvkom daňovej transparentnosti, sa zníži o sumu priraditeľnú jeho vlastníkom, ktorí nie sú skupinovými subjektmi a ktorí majú v držbe vlastnícky podiel v takomto subjekte s prvkom daňovej transparentnosti buď priamo, alebo prostredníctvom reťazca daňovo transparentných subjektov, okrem prípadov, keď:
 - a) subjekt s prvkom daňovej transparentnosti je hlavným materským subjektom alebo
 - b) subjekt s prvkom daňovej transparentnosti je priamo alebo prostredníctvom reťazca daňovo transparentných subjektov v držbe takéhoto hlavného materského subjektu.
2. Čistý príjem alebo čistá strata základného subjektu z finančného účtovníctva, ktorý je subjektom s prvkom daňovej transparentnosti, sa zníži o čistý príjem alebo čistú stratu z finančného účtovníctva, ktoré sú priradené inému základnému subjektu.
3. Ak subjekt s prvkom daňovej transparentnosti vykonáva úplne alebo sčasti činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, jeho čistý príjem alebo čistá strata z finančného účtovníctva, ktoré zvýšia po uplatnení odseku 1, sa priradia uvedenej stálej prevádzkarni v súlade s článkom 17.
4. Ak daňovo transparentný subjekt nie je hlavným materským subjektom, čistý príjem alebo čistá strata subjektu s prvkom daňovej transparentnosti z finančného účtovníctva, ktoré zvýšia po uplatnení odsekov 1 a 3, sa priradia jeho základným subjektom, ktoré sú vlastníckymi, v súlade s ich vlastníckymi podielmi v subjekte s prvkom daňovej transparentnosti.

5. Keď je subjekt s prvkom daňovej transparentnosti daňovo transparentným subjektom, ktorý je hlavným materským subjektom alebo reverzným hybridným subjektom, akýkoľvek čistý príjem alebo čistá strata subjektu s prvkom daňovej transparentnosti z finančného účtovníctva, ktoré zvýšia po uplatnení odsekov 1 a 3, sa priradia danému hlavnému materskému subjektu alebo reverznému hybridnému subjektu.
6. Odseky 3, 4 a 5 sa uplatňujú samostatne v súvislosti s jednotlivými vlastníckymi podielmi v subjekte s prvkom daňovej transparentnosti.

KAPITOLA IV

VÝPOČET UPRAVENÝCH ZAHRNUTÝCH DANÍ

Článok 19

Zahrnuté dane

1. Zahrnuté dane základného subjektu zahŕňajú:
 - a) dane zaznamenané vo finančných účtoch základného subjektu v súvislosti s jeho príjmom alebo ziskom alebo jeho podielom na príjme alebo zisku základného subjektu, v ktorom vlastní vlastnícky podiel;
 - b) dane z rozdelených ziskov, predpokladaných rozdelení ziskov a iných ako podnikových nákladov uložené podľa uznaného distribučného daňového systému;
 - c) dane uložené namiesto všeobecne uplatniteľnej dane z príjmu právnických osôb a
 - d) dane vyberané v súvislosti s nerozdelenými ziskami a vlastným imanom spoločnosti vrátane daní z viacerých zložiek na základe príjmu a vlastného imania.

2. Zahrnuté dane základného subjektu nezahŕňajú:
- a) dodatočnú daň vykázanú materským subjektom podľa kvalifikovaného pravidla zahrnutia príjmov;
 - b) dodatočnú daň vykázanú základným subjektom v rámci kvalifikovanej vnútroštátnej dodatočnej dane;
 - c) dane, ktoré možno prisúdiť úprave uskutočnenej základným subjektom v dôsledku uplatnenia kvalifikovaného pravidla pre nedostatočne zdanené zisky;
 - d) nekvalifikovanú refundovateľnú imputačnú daň a
 - e) dane zaplatené poisťovňou v súvislosti s výnosmi vyplatenými poisníkom.
3. Zahrnuté dane v súvislosti s akýmkoľvek čistým ziskom alebo čistou stratou vyplývajúcimi zo scudzenia miestneho hmotného majetku, ako sa uvádza v článku 15 ods. 7 prvom pododseku, vo finančnom roku, v ktorom sa prijme rozhodnutie, sa vylučujú z výpočtu zahrnutých daní.

Článok 20

Upravené zahrnuté dane

1. Upravené zahrnuté dane základného subjektu za daný finančný rok sa určia úpravou súčtu bežných daňových výdavkov vzniknutých v jeho čistom príjme alebo čistej strate z finančného účtovníctva v súvislosti so zahrnutými daňami za daný finančný rok o:
- a) čistú sumu jeho položiek zvyšujúcich a znižujúcich zahrnuté dane za daný finančný rok, ako sa uvádza v odsekoch 2 a 3;
 - b) celkovú sumu úpravy odloženej dane, ako sa uvádza v článku 21, a

- c) akékoľvek zvýšenie alebo zníženie zahrnutých daní zaznamenané vo vlastnom imaní alebo v inom úplnom príjme v súvislosti so sumami zahrnutými do výpočtu oprávneného príjmu alebo oprávnenej straty, ktoré budú podliehať dani podľa miestnych daňových pravidiel.

2. Položky zvyšujúce zahrnuté dane základného subjektu za finančný rok zahŕňajú:

- a) akúkoľvek sumu zahrnutých daní, ktoré sa vykázali ako náklad v rámci zisku pred zdanením vo finančných účtoch;
- b) akúkoľvek sumu oprávnenej odloženej daňovej pohľadávky súvisiacej so stratou, ktorá sa použila podľa článku 22 ods. 2;
- c) akúkoľvek sumu zahrnutých daní súvisiacu s neistou daňovou situáciou, ktoré boli predtým vylúčené podľa odseku 3 písm. d), ktoré sú zaplatené v danom finančnom roku, a
- d) akúkoľvek sumu zápočtu alebo vrátenia v súvislosti s kvalifikovaným refundovateľným zápočtom dane, ktorý sa vykázal ako položka znižujúca bežný daňový výdavok.

3. Položky znižujúce zahrnuté dane základného subjektu za finančný rok zahŕňajú:

- a) sumu bežného daňového výdavku v súvislosti s príjmom vylúčeným z výpočtu oprávneného príjmu alebo oprávnenej straty podľa kapitoly III;
- b) akúkoľvek sumu zápočtu alebo vrátenia v súvislosti s nekvalifikovaným refundovateľným zápočtom dane, ktorý nebol zaznamenaný ako položka znižujúca bežný daňový výdavok;
- c) akúkoľvek sumu zahrnutých daní, ktoré boli základnému subjektu vrátené alebo boli predmetom zápočtu, pri ktorom nešlo o úpravu bežného daňového výdavku vo finančných účtoch, pokiaľ sa netýka kvalifikovaného refundovateľného zápočtu dane;

- d) sumu bežného daňového výdavku, ktorá súvisí s neistou daňovou situáciou, a
 - e) akýkoľvek sumu bežného daňového výdavku, pri ktorom sa neočakáva, že bude uhradený do troch rokov od skončenia daného finančného roka.
4. Ak je suma zahrnutej dane uvedená vo viac ako jednom písmene v odsekoch 1 až 3, na účel výpočtu upravených zahrnutých daní sa zohľadní len raz.
5. Ak za finančný rok neexistuje v určitej jurisdikcii čistý oprávnený príjem a suma upravených zahrnutých daní je pre túto jurisdikciu záporná a nižšia ako suma rovnajúca sa čistej oprávnenej strate vynásobenej minimálnou sadzbou dane (ďalej len „očakávané upravené zahrnuté dane“), suma rovnajúca sa rozdielu medzi sumou upravených zahrnutých daní a sumou očakávaných upravených zahrnutých daní sa považuje za doplňujúcu dodatočnú daň za daný finančný rok. Výška doplňujúcej dodatočnej dane sa priradí každému základnému subjektu v danej jurisdikcii v súlade s článkom 28 ods. 3.

Článok 21

Celková výška úpravy odloženej dane

1. Na účely tohto článku sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:
- a) „neuznané časové rozlíšenie“ je:
 - i) akýkoľvek presun odloženého daňového výdavku, ktorý sa vykázal vo finančných účtoch základného subjektu a ktorý súvisí s neistou daňovou situáciou a
 - ii) akýkoľvek presun odloženého daňového výdavku, ktorý sa vykázal vo finančných účtoch základného subjektu a ktorý súvisí s rozdelením výnosov od základného subjektu;

- b) „nenárokované časové rozlíšenie“ je akékoľvek zvýšenie odloženého daňového záväzku zaznamenaného vo finančných účtoch základného subjektu za finančný rok, pri ktorom sa neočakáva, že bude zaplatený v lehote stanovenej v odseku 7, a ktorý sa podávajúcí základný subjekt každoročne rozhodne v súlade s článkom 43 ods. 2 nezahrnúť do celkovej sumy úpravy odloženej dane za takýto finančný rok.

2. Ak sa sadzba dane uplatnená na účely výpočtu odloženého daňového výdavku rovná minimálnej sadzbe dane alebo je nižšia ako minimálna sadzba dane, celková suma úpravy odloženej dane, ktorá sa má pripočítať k upraveným zahrnutým daniam základného subjektu za finančný rok podľa článku 20 ods. 1 písm. b), je odložený daňový výdavok, ktorý sa vykázal v jeho finančných účtoch v súvislosti so zahrnutými daňami, s výhradou úprav podľa odsekov 3 až 6.

Ak je sadzba dane uplatnená na účely výpočtu odloženého daňového výdavku vyššia ako minimálna sadzba dane, celková suma úpravy odloženej dane, ktorá sa má pripočítať k upraveným zahrnutým daniam základného subjektu za finančný rok podľa článku 20 ods. 1 písm. b), je odložený daňový výdavok, ktorý sa vykázal v jeho finančných účtoch v súvislosti so zahrnutými daňami prepočítanými podľa minimálnej sadzby dane, s výhradou úprav podľa odsekov 3 až 6.

3. Celková suma úpravy odloženej dane sa zvýši o:

- a) akúkoľvek sumu neuznaného časového rozlíšenia alebo nenárokovaného časového rozlíšenia zaplatenú počas daného finančného roka a
- b) akúkoľvek sumu znovuzahrnutého odloženého daňového záväzku stanovenú v predchádzajúcom finančnom roku, ktorá bola zaplatená počas daného finančného roka.

4. Ak sa za finančný rok nevykázala vo finančných účtoch odložená daňová pohľadávka súvisiaca so stratou z dôvodu nesplnenia kritérií vykazovania, celková suma úpravy odloženej dane sa zníži o sumu, o ktorú by sa celková suma úpravy odloženej dane znížila v prípade, keby sa za finančný rok vykázala odložená daňová pohľadávka súvisiaca so stratou.
5. Celková suma úpravy odloženej dane nezahŕňa:
- a) sumu odloženého daňového výdavku v súvislosti s položkami vylúčenými z výpočtu oprávneného príjmu alebo oprávnenej straty podľa kapitoly III;
 - b) sumu odloženého daňového výdavku v súvislosti s neuznaným časovým rozlíšením a nenárokovaným časovým rozlíšením;
 - c) vplyv úpravy ocenenia alebo úpravy vykázania vo finančnom účtovníctve v súvislosti s odloženou daňovou pohľadávkou;
 - d) sumu odloženého daňového výdavku vyplývajúcu z prepočtu v súvislosti so zmenou uplatniteľnej vnútroštátnej sadzby dane a
 - e) sumu odloženého daňového výdavku v súvislosti s vytvorením a použitím zápočtov dane.
6. Ak bola odložená daňová pohľadávka, ktorá je prisúditeľná oprávnenej strate základného subjektu, zaznamenaná za finančný rok s nižšou sadzbou, ako je minimálna sadzba dane, môže sa v tom istom finančnom roku prepočítať s minimálnou sadzbou dane, ak daňovník môže preukázať, že odložená daňová pohľadávka je prisúditeľná oprávnenej strate.

Ak sa odložená daňová pohľadávka podľa prvého pododseku zvýši, celková suma úpravy odloženej dane sa zodpovedajúcim spôsobom zníži.

7. Odložený daňový závazok, ktorý nie je zrušený a ktorého suma nie je zaplatená počas piatich nasledujúcich finančných rokov, sa znovu zahrnie v rozsahu, v akom bol zohľadnený v celkovej sume úpravy odloženej dane základného subjektu.

Suma znovuzahrnutého odloženého daňového záväzku určená za bežný finančný rok sa považuje za položku znižujúcu zahrnuté dane v piatom predchádzajúcom bežnom finančnom roku a efektívna sadzba dane a dodatočná daň za uvedený finančný rok sa prepočítajú v súlade s článkom 28 ods. 1. Znovuzahrnutý odložený daňový záväzok za bežný finančný rok je suma zvýšenia v kategórii odloženého daňového záväzku, ktorá bola zahrnutá do celkovej sumy úpravy odloženej dane v piatom predchádzajúcom finančnom roku, ktorá nebola zrušená ku koncu posledného dňa daného bežného finančného roka.

8. Odchyľne od odseku 7, ak odložený daňový záväzok predstavuje časové rozlíšenie podliehajúce výnimke zo znovuzahrnutia, nevykoná sa jeho znovuzahrnutie ani vtedy, keď nie je zrušený alebo zaplatený počas piatich nasledujúcich rokov. Časové rozlíšenie podliehajúce výnimke zo znovuzahrnutia je suma vzniknutého daňového výdavku, ktorá je prisúditeľná zmenám v súvisiacich odložených daňových záväzkoch, pokiaľ ide o tieto položky:

- a) náklady týkajúce sa zníženia hodnoty hmotného majetku;
- b) náklady na licenciu alebo podobnú úpravu udelenú štátnou správou na užívanie nehnuteľného majetku alebo využívanie prírodných zdrojov, vyžadujúce značné investície do hmotného majetku;
- c) náklady na výskum a vývoj;
- d) náklady na vyradenie z prevádzky a sanáciu;
- e) zaúčtovanie reálnej hodnoty nerealizovaných čistých ziskov;

- f) čisté zisky z výmenných kurzov;
- g) poisťné rezervy a odložené obstarávacie náklady z poisťných zmlúv;
- h) zisky z predaja hmotného majetku nachádzajúceho sa v tej istej jurisdikcii ako základný subjekt, ktoré sú opätovne investované do hmotného majetku v tej istej jurisdikcii, a
- i) dodatočné sumy vykázané v dôsledku zmien účtovných zásad v súvislosti s položkami uvedenými v písmenách a) až h).

Článok 22

Rozhodnutie týkajúce sa oprávnenej straty

1. Odchyľne od článku 21 môže podávajúcí základný subjekt prijať v určitej jurisdikcii rozhodnutie týkajúce sa oprávnenej straty, na základe ktorého sa oprávnená odložená daňová pohľadávka súvisiaca so stratou určí za každý finančný rok, v ktorom v danej jurisdikcii existuje čistá oprávnená strata. Na tento účel sa oprávnená odložená daňová pohľadávka súvisiaca so stratou rovná čistej oprávnenej strate za finančný rok v danej jurisdikcii vynásobenej minimálnou sadzbou dane.

Rozhodnutie týkajúce sa oprávnenej straty nemožno prijať pre jurisdikciu, v ktorej sa uplatňuje uznaný distribučný daňový systém vymedzený v článku 38.

2. Oprávnená odložená daňová pohľadávka súvisiaca so stratou stanovená podľa odseku 1 sa použije v každom nasledujúcom finančnom roku, v ktorom v danej jurisdikcii existuje čistý oprávnený príjem, vo výške rovnajúcej sa čistému oprávnenému príjmu vynásobenému minimálnou sadzbou dane, alebo vo výške oprávnenej odloženej daňovej pohľadávky súvisiacej so stratou, ktorá je k dispozícii, podľa toho, ktorá je nižšia.

3. Oprávnená odložená daňová pohľadávka súvisiaca so stratou sa zníži o sumu, ktorá je použitá za finančný rok, a zostatok sa prenesie do nasledujúcich finančných rokov.
4. V prípade zrušenia rozhodnutia týkajúceho sa oprávnenej straty sa akákoľvek zostávajúca oprávnená odložená daňová pohľadávka súvisiaca so stratou zníži na nulu od prvého dňa prvého finančného roka, v ktorom sa už rozhodnutie týkajúce sa oprávnenej straty neuplatňuje.
5. Rozhodnutie týkajúce sa oprávnenej straty sa podáva s prvým priznaním nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny s informáciami na určenie dodatočnej dane, ktoré zahŕňa jurisdikciu, v prípade ktorej sa rozhodnutie prijalo.
6. Ak subjekt s prvkom daňovej transparentnosti, ktorý je hlavným materským subjektom nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny, prijme rozhodnutie týkajúce sa oprávnenej straty podľa tohto článku, oprávnená odložená daňová pohľadávka súvisiaca so stratou sa vypočíta s ohľadom na oprávnenú stratu subjektu s prvkom daňovej transparentnosti po znížení podľa článku 36 ods. 3.

Článok 23

Osobitné priradenie zahrnutých daní, ktoré vznikli určitým typom základných subjektov

1. Stálej prevádzkarni sa priradí suma akýchkoľvek zahrnutých daní, ktoré obsahujú finančné účty základného subjektu a ktoré súvisia s oprávneným príjmom alebo oprávnenou stratou stálej prevádzkarne.
2. Základnému subjektu, ktorý je vlastníkom, sa priradí suma akýchkoľvek zahrnutých daní, ktoré sú uvedené vo finančných účtoch daňovo transparentného subjektu a ktoré súvisia s oprávneným príjmom alebo oprávnenou stratou priradenými základnému subjektu, ktorý je vlastníkom, v súlade s článkom 18 ods. 4.

3. Základnému subjektu sa priradí suma akýchkoľvek zahrnutých daní, ktoré sú uvedené vo finančných účtoch základných subjektov, ktoré sú jeho priamymi alebo nepriamymi vlastníkmi, podliehajúcich daňovému režimu pre kontrolovanú zahraničnú spoločnosť, z ich podielu na príjmoch kontrolovanej zahraničnej spoločnosti.
4. Základnému subjektu, ktorý je hybridným subjektom, sa priradí suma akýchkoľvek zahrnutých daní, ktoré sú uvedené vo finančných účtoch základného subjektu, ktorý je jeho vlastníkom, a ktoré súvisia s oprávneným príjmom hybridného subjektu.

Hybridný subjekt je subjekt, ktorý je v jurisdikcii, kde sa nachádza, považovaný za samostatnú osobu na účely dane z príjmu, ale v jurisdikcii, kde sa nachádza jeho vlastník, je považovaný za fiškálne transparentný subjekt.

5. Základnému subjektu, ktorý počas finančného roka uskutočnil rozdelenie výnosov, sa priradí suma akýchkoľvek zahrnutých daní, ktoré sa z takéhoto rozdelenia výnosov vykázali vo finančných účtoch základných subjektov, ktoré sú jeho priamymi vlastníkmi.
6. Základný subjekt, ktorému boli priradené zahrnuté dane podľa odsekov 3 a 4 v súvislosti s pasívnym príjmom, zahrnie takéto zahrnuté dane vo výške rovnajúcej sa zahrnutým daniam priradeným v súvislosti s takýmto pasívnym príjmom.

Odchyľne od prvého pododseku základný subjekt zahrnie sumu vyplývajúcu z vynásobenia percentuálnej sadzby dodatočnej dane v jurisdikcii sumou pasívneho príjmu základného subjektu, zahrnutého v rámci daňového režimu pre kontrolovanú zahraničnú spoločnosť alebo pravidla fiškálnej transparentnosti, ak je výsledok nižší ako suma určená podľa prvého pododseku. Na účel tohto pododseku sa percentuálna sadzba dodatočnej dane v jurisdikcii určuje bez ohľadu na zahrnuté dane, ktoré vznikli v súvislosti s takýmto pasívnym príjmom základného subjektu, ktorý je vlastníkom.

Akéoľvek zahrnuté dane základného subjektu, ktorý je vlastníkom, ktoré vznikli v súvislosti s takýmto pasívnym príjmom, ktoré zostávajú po uplatnení tohto odseku, sa nepriradia podľa odsekov 3 a 4.

Na účely tohto odseku sú pasívnym príjmom tieto príjmové položky zahrnuté do oprávneného príjmu, pokiaľ základný subjekt, ktorý je vlastníkom, podlieha dani v rámci daňového režimu pre kontrolovanú zahraničnú spoločnosť alebo v dôsledku vlastníckeho podielu v hybridnom subjekte:

- a) dividenda alebo ekvivalenty dividend;
- b) úrok alebo ekvivalenty úrokov;
- c) nájomné;
- d) licenčný poplatok;
- e) anuita alebo
- f) čisté zisky z majetku takého druhu, ktorý vytvára príjem opísaný v písmenách a) až e).

7. Ak sa oprávnený príjem stálej prevádzkarne považuje za oprávnený príjem hlavného subjektu v súlade s článkom 17 ods. 5, všetky zahrnuté dane vzniknuté v jurisdikcii, v ktorej sa stála prevádzkareň nachádza, a súvisiace s takýmto príjmom sa považujú za zahrnuté dane hlavného subjektu vo výške nepresahujúcej takýto príjem vynásobený najvyššou sadzbou dane z bežného príjmu v jurisdikcii, v ktorej sa nachádza hlavný subjekt.

Článok 24

Úpravy po podaní a zmeny sadzby dane

1. Ak základný subjekt zaznamená úpravu svojich zahrnutých daní za niektorý predchádzajúci finančný rok vo svojich finančných účtoch, táto úprava sa považuje za úpravu zahrnutých daní vo finančnom roku, v ktorom sa vykoná, pokiaľ sa úprava netýka finančného roka, v ktorom došlo k zníženiu zahrnutých daní v danej jurisdikcii.

Ak dôjde k zníženiu zahrnutých daní, ktoré boli zahrnuté do upravených zahrnutých daní základného subjektu za niektorý predchádzajúci finančný rok, efektívna sadzba dane a dodatočná daň za takýto finančný rok sa prepočítajú v súlade s článkom 28 ods. 1 znížením upravených zahrnutých daní o sumu zníženia zahrnutých daní. Oprávnený príjem za daný finančný rok a ktorékoľvek predchádzajúce finančné roky sa zodpovedajúcim spôsobom upraví.

Na základe každoročného rozhodnutia podávajúceho základného subjektu prijatého v súlade s článkom 43 ods. 2 sa nepodstatné zníženie zahrnutých daní môže považovať za úpravu zahrnutých daní vo finančnom roku, v ktorom sa úprava vykonáva.

Nepodstatným znížením zahrnutých daní je súhrnné zníženie o menej ako 1 000 000 EUR v upravených zahrnutých daniach určených v danej jurisdikcii za daný finančný rok.

2. Ak sa uplatniteľná vnútroštátna sadzba dane zníži pod minimálnu sadzbu dane a takéto zníženie má za následok odložený daňový výdavok, suma výsledného odloženého daňového výdavku sa považuje za úpravu povinnosti základného subjektu v súvislosti so zahrnutými daňami, ktoré sa zohľadňujú podľa článku 20 za niektorý predchádzajúci finančný rok.
3. Ak bol odložený daňový výdavok zohľadnený pri nižšej sadzbe, ako je minimálna sadzba dane, a uplatniteľná sadzba dane sa neskôr zvýši, výška odloženého daňového výdavku, ktorá vyplýva z takéhoto zvýšenia, sa pri platbe považuje za úpravu povinnosti základného subjektu v súvislosti so zahrnutými daňami uplatnenými za niektorý predchádzajúci finančný rok v súlade s článkom 20.

Úprava podľa prvého pododseku nesmie presiahnuť sumu rovnajúcu sa odloženému daňovému výdavku prepočítanému pri minimálnej sadzbe dane.

4. Ak sa viac ako 1 000 000 EUR zo sumy, ktorú základný subjekt vykázal ako bežný daňový výdavok a ktorá je zahrnutá do upravených zahrnutých daní za finančný rok, nezaplatí do troch rokov po skončení tohto finančného roka, efektívna sadzba dane a dodatočná daň za finančný rok, v ktorom sa nezaplatená suma uplatnila ako zahrnutá daň, sa prepočítajú v súlade s článkom 28 ods. 1 tak, že takáto nezaplatená suma sa vylúči z upravených zahrnutých daní.

KAPITOLA V

VÝPOČET EFEKTÍVNEJ SADZBY DANE A DODATOČNEJ DANE

Článok 25

Určenie efektívnej sadzby dane

1. Efektívna sadzba dane nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny sa vypočítava za každý finančný rok a za každú jurisdikciu za predpokladu, že v danej jurisdikcii existuje čistý oprávnený príjem, podľa tohto vzorca:

efektívna sadzba dane

$$= \frac{\text{upravené zahrnuté dane základných subjektov v danej jurisdikcii}}{\text{čistý oprávnený príjem základných subjektov v danej jurisdikcii}}$$

kde upravené zahrnuté dane základných subjektov sú súčtom upravených zahrnutých daní všetkých základných subjektov nachádzajúcich sa v danej jurisdikcii, ktoré sú určené v súlade s kapitolou IV.

2. Čistý oprávnený príjem alebo čistá oprávnená strata základných subjektov v danej jurisdikcii za finančný rok sa určí podľa tohto vzorca:

Čistý oprávnený príjem alebo čistá oprávnená strata

= oprávnený príjem základných subjektov – oprávnená strata základných subjektov

kde:

- a) oprávnený príjem základných subjektov je kladný súčet prípadných oprávnených príjmov všetkých základných subjektov nachádzajúcich sa v danej jurisdikcii, ktoré sú určené v súlade s kapitolou III;
 - b) oprávnená strata základných subjektov je súčtom oprávnených strát všetkých základných subjektov nachádzajúcich sa v danej jurisdikcii, ktoré sú určené v súlade s kapitolou III.
3. Upravené zahrnuté dane a oprávnený príjem alebo oprávnená strata základných subjektov, ktoré sú investičnými subjektmi, sú vylúčené z výpočtu efektívnej sadzby dane v súlade s odsekom 1 a z výpočtu čistého oprávneného príjmu v súlade s odsekom 2.
4. Efektívna sadzba dane každého základného subjektu bez štátnej príslušnosti sa vypočítava za každý finančný rok, a to oddelene od efektívnej sadzby dane všetkých ostatných základných subjektov.

Článok 26

Výpočet dodatočnej dane

1. Ak je efektívna sadzba dane jurisdikcie, v ktorej sa nachádzajú základné subjekty, nižšia ako minimálna sadzba dane za finančný rok, nadnárodná skupina podnikov alebo veľká vnútroštátna skupina vypočíta dodatočnú daň zvlášť pre každý zo svojich základných subjektov, ktorý má oprávnený príjem zahrnutý do výpočtu čistého oprávneného príjmu danej jurisdikcie. Dodatočná daň sa vypočítava podľa jurisdikcie.
2. Percentuálna sadzba dodatočnej dane v určitej jurisdikcii za finančný rok je prípadný kladný percentuálny rozdiel vypočítaný podľa tohto vzorca:

$$\begin{aligned} & \text{percentuálna sadzba dodatočnej dane} \\ &= \text{minimálna sadzba dane} - \text{efektívna sadzba dane} \end{aligned}$$

kde efektívna sadzba dane je sadzba vypočítaná v súlade s článkom 25.

3. Dodatočná daň jurisdikcie za finančný rok je prípadná kladná suma vypočítaná podľa tohto vzorca:

$$\begin{aligned} & \text{Dodatočná daň jurisdikcie} \\ &= (\text{percentuálna sadzba dodatočnej dane} \times \text{nadmerný zisk}) \\ &+ \text{doplňujúca dodatočná daň} - \text{vnútroštátna dodatočná daň} \end{aligned}$$

kde:

- a) doplňujúca dodatočná daň je suma dane určená v súlade s článkom 28 za daný finančný rok;
- b) vnútroštátna dodatočná daň je suma dane za daný finančný rok určená v súlade s článkom 10 alebo podľa oprávnenej vnútroštátnej minimálnej dodatočnej dane jurisdikcie tretej krajiny.

4. Nadmerný zisk v jurisdikcii za daný finančný rok uvedený v odseku 3 je prípadná kladná suma vypočítaná podľa tohto vzorca:

$$\begin{aligned} & \text{nadmerný zisk} \\ &= \text{čistý oprávnený príjem} - \text{vylúčenie} \\ & - \text{príjmov na základe ekonomickej podstaty} \end{aligned}$$

kde:

- a) čistý oprávnený príjem je príjem určený v súlade s článkom 25 ods. 2 v danej jurisdikcii;
- b) vylúčenie príjmov na základe ekonomickej podstaty je suma určená v súlade s článkom 27 v danej jurisdikcii.

5. Dodatočná daň základného subjektu za bežný finančný rok sa vypočíta podľa tohto vzorca:

$$\begin{aligned} & \text{Dodatočná daň základného subjektu} = \text{dodatočná daň jurisdikcie} \\ & \times \frac{\text{oprávnený príjem základného subjektu}}{\text{súhrnný oprávnený príjem základných subjektov}} \end{aligned}$$

kde:

- a) oprávnený príjem základného subjektu v určitej jurisdikcii za daný finančný rok je príjem určený v súlade s kapitolou III;
- b) súhrnný oprávnený príjem všetkých základných subjektov v určitej jurisdikcii za daný finančný rok je súčet oprávnených príjmov všetkých základných subjektov nachádzajúcich sa v danej jurisdikcii za daný finančný rok.

6. Ak dodatočná daň jurisdikcie vyplýva z prepočítania podľa článku 28 ods. 1 a v danej jurisdikcii nebol za finančný rok čistý oprávnený príjem, dodatočná daň sa priradí každému základnému subjektu s použitím vzorca uvedeného v odseku 5 na základe oprávneného príjmu základných subjektov vo finančných rokoch, za ktoré sa vykonávajú prepočítania podľa článku 28 ods. 1.
7. Dodatočná daň každého základného subjektu bez štátnej príslušnosti sa za každý finančný rok vypočítava oddelene od dodatočnej dane všetkých ostatných základných subjektov.

Článok 27

Vylúčenie príjmov na základe ekonomickej podstaty

1. Na účely tohto článku sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:
 - a) „uznaní zamestnanci“ sú zamestnanci základného subjektu na plný alebo čiastočný úväzok a nezávislí dodávatelia, ktorí sa zúčastňujú na bežných prevádzkových činnostiach nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny pod vedením a kontrolou nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny;
 - b) „uznané mzdové náklady“ sú výdavky na odmeňovanie zamestnancov vrátane platov, miezd a iných výdavkov, ktoré predstavujú priame a samostatné osobné požitky zamestnanca, ako je zdravotné poistenie a príspevky na dôchodkové poistenie, dane zo mzdy a zo závislej činnosti a príspevky zamestnávateľa na sociálne zabezpečenie;

c) „uznaný hmotný majetok“ sú:

- i) nehnuteľnosti, stroje a zariadenia nachádzajúce sa v danej jurisdikcii;
- ii) prírodné zdroje nachádzajúce sa v danej jurisdikcii;
- iii) právo nájomcu na užívanie hmotného majetku nachádzajúceho sa v danej jurisdikcii a
- iv) licencia alebo podobná úprava udelená štátnou správou na užívanie nehnuteľného majetku alebo využívanie prírodných zdrojov, vyžadujúce značné investície do hmotného majetku.

2. Pokiaľ sa podávajúcí základný subjekt nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny nerozhodne v súlade s článkom 43 ods. 2, že neuplatní vylúčenie príjmov na základe ekonomickej podstaty za daný finančný rok, čistý oprávnený príjem v určitej jurisdikcii sa na účely výpočtu dodatočnej dane zníži o sumu rovnajúcu sa sume vyňatia mzdových nákladov a vyňatia hmotného majetku v prípade každého základného subjektu nachádzajúceho sa v danej jurisdikcii.

3. Vyňatie mzdových nákladov základného subjektu nachádzajúceho sa v jurisdikcii sa rovná 5 % jeho uznaných mzdových nákladov na uznaných zamestnancov, ktorí vykonávajú činnosti pre nadnárodnú skupinu podnikov alebo veľkú vnútroštátnu skupinu v takejto jurisdikcii s výnimkou uznaných mzdových nákladov, ktoré sú:

- a) kapitalizované a zahrnuté do účtovnej hodnoty uznaného hmotného majetku;
- b) prisúdiťelné príjmu, ktorý je vylúčený v súlade s článkom 16.

4. Vyňatie hmotného majetku základného subjektu nachádzajúceho sa v jurisdikcii sa rovná 5 % účtovnej hodnoty uznaného hmotného majetku, ktorý sa nachádza v danej jurisdikcii, s výnimkou:
- a) účtovnej hodnoty majetku vrátane pozemkov a budov, ktoré sa držia na predaj, prenájom alebo na účely investovania;
 - b) účtovnej hodnoty hmotného majetku použitého na dosiahnutie príjmu, ktorý je vylúčený v súlade s článkom 16.
5. Na účel odseku 4 účtovná hodnota uznaného hmotného majetku predstavuje priemer účtovnej hodnoty uznaného hmotného majetku na začiatku a účtovnej hodnoty uznaného hmotného majetku na konci finančného roka, ako je zaznamenaný na účely vypracovania konsolidovanej účtovnej závierky hlavného materského subjektu, so znížením o každé kumulované odpisovanie, amortizáciu a zníženie a s navýšením o každú sumu prisúditel'nú kapitalizácii mzdových nákladov.
6. Na účely odsekov 3 a 4 uznané mzdové náklady a uznaný hmotný majetok základného subjektu, ktorý je stálou prevádzkarňou, sú tie, ktoré sú zahrnuté do jeho samostatných finančných účtov v súlade článkom 17 ods. 1 a článkom 17 ods. 2 za predpokladu, že sa uznané mzdové náklady a uznaný hmotný majetok nachádzajú v rovnakej jurisdikcii ako stála prevádzkareň.

Uznané mzdové náklady a uznaný hmotný majetok stálej prevádzkarne sa na účely uznaných mzdových nákladov a uznaného hmotného majetku hlavného subjektu nezohľadňujú.

Ak bol príjem stálej prevádzkarne úplne alebo čiastočne vylúčený podľa článku 18 ods. 1 a článku 36 ods. 5, uznané mzdové náklady a uznaný hmotný majetok takejto stálej prevádzkarne sa vylúčia z výpočtu podľa tohto článku týkajúceho sa danej nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny v rovnakom pomere.

7. Uznané mzdové náklady na uznaných zamestnancov, ktoré platí subjekt s prvkom daňovej transparentnosti, ako aj uznaný hmotný majetok, ktorý tento subjekt vlastní, ktoré nie sú priradené podľa odseku 6, sa priradia:

- a) základným subjektom, ktoré sú vlastníkom subjektu s prvkom daňovej transparentnosti, úmerne k sume, ktorá im bola priradená podľa článku 18 ods. 4 za predpokladu, že uznaní zamestnanci a uznaný hmotný majetok sa nachádzajú v jurisdikcii základných subjektov, ktoré sú vlastníkami, a
- b) subjektu s prvkom daňovej transparentnosti, ak je hlavným materským subjektom, znížené úmerne k príjmu vylúčenému z výpočtu oprávneného príjmu subjektu s prvkom daňovej transparentnosti podľa článku 36 ods. 1 a článku 36 ods. 2, a to za predpokladu, že uznaní zamestnanci a uznaný hmotný majetok sa nachádzajú v jurisdikcii subjektu s prvkom daňovej transparentnosti.

Všetky ostatné uznané mzdové náklady a uznaný hmotný majetok subjektu s prvkom daňovej transparentnosti sú vylúčené z výpočtov vylúčenia príjmov na základe ekonomickej podstaty nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny.

8. Vylúčenie príjmov na základe ekonomickej podstaty každého základného subjektu bez štátnej príslušnosti sa vypočíta za každý finančný rok oddelene od vylúčenia príjmov na základe ekonomickej podstaty všetkých ostatných základných subjektov.

9. Vylúčenie príjmov na základe ekonomickej podstaty vypočítané podľa tohto článku nezahŕňa vyňatie mzdových nákladov a vyňatie hmotného majetku základných subjektov, ktoré sú v danej jurisdikcii investičnými subjektmi.

Článok 28

Doplňujúca dodatočná daň

1. Ak podľa článku 10 ods. 3, článku 15 ods. 7, článku 21 ods. 6, článku 24 ods. 1, článku 24 ods. 4 a článku 38 ods. 5 úprava zahrnutých daní alebo oprávneného príjmu alebo oprávnenej straty povedie k prepočítaniu efektívnej sadzby dane a dodatočnej dane nadnárodnej skupiny podnikov za niektorý predchádzajúci finančný rok, efektívna sadzba dane a dodatočná daň sa prepočítajú v súlade s pravidlami stanovenými v článkoch 25 až 27. Každá suma prírastku dodatočnej dane vyplývajúca z takéhoto prepočítania sa na účely článku 26 ods. 3 považuje za doplňujúcu dodatočnú daň za finančný rok, v ktorom sa prepočítanie vykonalo.
2. Ak existuje doplňujúca dodatočná daň a neexistuje čistý oprávnený príjem v jurisdikcii za finančný rok, oprávnený príjem každého základného subjektu nachádzajúceho sa v jurisdikcii je suma rovnajúca sa dodatočnej dani priradenej takýmto základným subjektom podľa článku 26 ods. 5 a 6, ktorá sa vydelí minimálnou sadzbou dane.
3. Ak je podľa článku 20 ods. 5 splatná doplňujúca dodatočná daň, oprávnený príjem každého základného subjektu nachádzajúceho sa v jurisdikcii predstavuje sumu rovnajúcu sa dodatočnej dani priradenej takémuto základnému subjektu, ktorá sa vydelí minimálnou sadzbou dane. Priradenie sa vykoná pomerne každému základnému subjektu na základe tohto vzorca:

(Oprávnený príjem alebo oprávnená strata $\times$ minimálna sadzba dane)

– upravené zahrnuté dane

Doplňujúca dodatočná daň sa priradí len základným subjektom, ktoré vykazujú výšku upravenej zahrnutej dane nižšiu ako nula a nižšiu ako oprávnený príjem alebo oprávnená strata takýchto základných subjektov, ktoré sa vynásobia minimálnou sadzbou dane.

4. Ak sa základnému subjektu priradí doplňujúca dodatočná daň v súlade s týmto článkom a článkom 26 ods. 5 a 6, na účely kapitoly II sa takýto základný subjekt považuje za nízko zdanený základný subjekt.

Článok 29

Vylúčenie de minimis

1. Odchylné od kapitoly V na základe rozhodnutia podávajúceho základného subjektu sa dodatočná daň splatná za základné subjekty nachádzajúce sa v jurisdikcii rovná za finančný rok nule, ak za daný finančný rok:
 - a) priemerný oprávnený výnos všetkých základných subjektov nachádzajúcich sa v takejto jurisdikcii je nižší ako 10 000 000 EUR a
 - b) priemerný oprávnený príjem alebo oprávnená strata všetkých základných subjektov takejto jurisdikcie je strata alebo je nižší ako 1 000 000 EUR.

Rozhodnutie sa prijme každoročne v súlade s článkom 43 ods. 2.

2. Priemerný oprávnený výnos alebo priemerný oprávnený príjem alebo oprávnená strata uvedené v odseku 1 predstavujú priemer oprávneného výnosu alebo oprávneného príjmu alebo oprávnenej straty základných subjektov nachádzajúcich sa v jurisdikcii za daný finančný rok a dva predchádzajúce finančné roky.

Ak sa v prvom alebo druhom predchádzajúcom finančnom roku v jurisdikcii nenachádzajú žiadne základné subjekty s oprávneným výnosom alebo oprávnenou stratou, tieto finančné roky sa vylúčia z výpočtu priemerného oprávneného výnosu alebo oprávneného príjmu alebo oprávnenej straty danej jurisdikcie.

3. Oprávnený výnos základných subjektov nachádzajúcich sa v určitej jurisdikcii za finančný rok je súčtom všetkých výnosov základných subjektov nachádzajúcich sa v tejto jurisdikcii znížený alebo zvýšený podľa každej úpravy vykonanej v súlade s kapitolou III.
4. Oprávnený príjem alebo oprávnená strata základných subjektov nachádzajúcich sa v jurisdikcii za finančný rok je čistý oprávnený príjem alebo čistá oprávnená strata danej jurisdikcie podľa výpočtu v súlade článkom 25 ods. 2.
5. Vylúčenie *de minimis* sa neuplatňuje na základné subjekty bez štátnej príslušnosti a na investičné subjekty. Výnos a oprávnený príjem alebo oprávnená strata takýchto subjektov sa vylúči z výpočtu vylúčenia *de minimis*.

Článok 30

Menšinovo vlastnené základné subjekty

1. Na účely tohto článku sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:
 - a) „menšinovo vlastnený základný subjekt“ je základný subjekt, na ktorom má hlavný materský subjekt priamy alebo nepriamy vlastnícky podiel najviac 30 %;
 - b) „menšinovo vlastnený materský subjekt“ je menšinovo vlastnený základný subjekt, ktorý má, priamo alebo nepriamo, v držbe kontrolné podiely iného menšinovo vlastneného základného subjektu s výnimkou prípadov, keď sú kontrolné podiely prvého uvedeného subjektu v držbe, priamo alebo nepriamo, iného menšinovo vlastneného základného subjektu;
 - c) „menšinovo vlastnená podskupina“ je menšinovo vlastnený materský subjekt a jeho menšinovo vlastnené dcérske spoločnosti a
 - d) „menšinovo vlastnená dcérska spoločnosť“ je menšinovo vlastnený základný subjekt, ktorého kontrolné podiely sú, priamo alebo nepriamo, v držbe menšinovo vlastneného materského subjektu.
2. Výpočet efektívnej sadzby dane a dodatočnej dane v určitej jurisdikcii v súlade s kapitolami III až VII vo vzťahu k členom menšinovo vlastnenej podskupiny sa uplatňuje tak, akoby každá menšinovo vlastnená podskupina bola samostatnou nadnárodnou skupinou podnikov alebo veľkou vnútroštátnou skupinou.

Upravené zahrnuté dane a oprávnený príjem alebo oprávnená strata členov menšinovo vlastnenej podskupiny sa vylučujú zo stanovenia zostatkovej sumy efektívnej sadzby dane nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny vypočítanej v súlade s článkom 25 ods. 1 a z čistého oprávneného príjmu vypočítaného v súlade s článkom 25 ods. 2.

3. Efektívna sadzba dane a dodatočná daň menšinovo vlastneného základného subjektu, ktorý nie je členom menšinovo vlastnenej podskupiny, sa vypočítava pre jednotlivé subjekty v súlade s kapitolami III až VII.

Upravené zahrnuté dane a oprávnený príjem alebo oprávnená strata menšinovo vlastneného základného subjektu sa vylučujú zo stanovenia zostatkovej sumy efektívnej sadzby dane nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny vypočítanej v súlade s článkom 25 ods. 1 a z čistého oprávneného príjmu vypočítaného v súlade s článkom 25 ods. 2.

Tento odsek sa neuplatňuje na menšinovo vlastnený základný subjekt, ktorý je investičným subjektom.

Článok 30a

Bezpečné prístavy

Odchyľne od článkov 25 až 30 členské štáty zabezpečia, aby sa na základe rozhodnutia podávajúceho základného subjektu dodatočná daň splatná skupinou v určitej jurisdikcii považovala za daný finančný rok za nulový, ak efektívna úroveň zdanenia základných subjektov nachádzajúcich sa v tejto jurisdikcii spĺňa podmienky uznanej medzinárodnej dohody o bezpečných prístavoch.

Na účely predchádzajúceho odseku je uznaná medzinárodná dohoda o bezpečných prístavoch medzinárodným súborom pravidiel a podmienok, s ktorými všetky členské štáty súhlasili a ktorou sa skupinám v rámci pôsobnosti tejto smernice poskytuje možnosť rozhodnúť sa využívať výhody jedného alebo viacerých bezpečných prístavov za danú jurisdikciu.

KAPITOLA VI

OSOBITNÉ PRAVIDLÁ TÝKAJÚCE SA

REŠTRUKTURALIZÁCIE PODNIKOV A HOLDINGOVÝCH

ŠTRUKTÚR

Článok 31

Uplatňovanie prahovej hodnoty konsolidovaných výnosov na fúzie a rozdelenie skupín

1. Na účely tohto článku sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:
 - a) „fúzia“ je každé usporiadanie, ktorým:
 - i) všetky alebo v podstate všetky skupinové subjekty dvoch alebo viacerých samostatných skupín sa dostanú pod spoločnú kontrolu tak, že predstavujú subjekty kombinovanej skupiny, alebo
 - ii) subjekt, ktorý nie je členom žiadnej skupiny, sa dostane pod spoločnú kontrolu s iným subjektom alebo skupinou tak, že predstavujú základné subjekty kombinovanej skupiny;
 - b) „rozdelenie“ je každé usporiadanie, podľa ktorého sa skupinové subjekty jednej skupiny rozdelia na dve alebo viacero rôznych skupín, ktoré už nie sú konsolidované v rámci toho istého hlavného materského subjektu.
2. Ak v ktoromkoľvek z posledných štyroch po sebe nasledujúcich finančných rokov bezprostredne predchádzajúcich analyzovanému finančnému roku dôjde k fúzii dvoch alebo viacerých skupín do jednej skupiny, prahová hodnota konsolidovaného výnosu nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny podľa článku 2 sa za každý finančný rok predchádzajúci zlúčeniu považuje za dosiahnutú vtedy, keď je súčet výnosov zahrnutých v každej z ich konsolidovaných účtovných závierok za daný finančný rok 750 000 000 EUR alebo viac.

3. Ak sa subjekt, ktorý nie je členom skupiny (ďalej len „cieľový subjekt“), zlúči v analyzovanom finančnom roku so subjektom alebo skupinou (ďalej len „nadobúdajúci subjekt“) a ani cieľový subjekt, ani nadobúdateľ nekonsolidoval účtovné závierky v žiadnom z posledných štyroch po sebe nasledujúcich finančných rokov bezprostredne predchádzajúcich analyzovanému finančnému roku, prahová hodnota konsolidovaného výnosu nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny sa za daný rok považuje za dosiahnutú vtedy, keď je súčet výnosov zahrnutých v každej z ich účtovných závierok alebo konsolidovaných účtovných závierok za daný rok 750 000 000 EUR alebo viac.
4. Ak dôjde v prípade jednej nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny v rozsahu pôsobnosti tejto smernice k rozdeleniu na dve alebo viaceré skupiny (každá z nich je „skupina vzniknutá rozdelením“), prahová hodnota konsolidovaného výnosu sa považuje za dosiahnutú každou skupinou vzniknutou rozdelením:
- a) v súvislosti s prvým analyzovaným finančným rokom končiacim po rozdelení, ak skupina vzniknutá rozdelením mala v danom roku ročný výnos aspoň 750 000 000 EUR;
 - b) v súvislosti s druhým až štvrtým analyzovaným finančným rokom končiacim po rozdelení, ak skupina vzniknutá rozdelením mala aspoň v dvoch z týchto finančných rokov ročný výnos aspoň 750 000 000 EUR.

Článok 32

Vstup základných subjektov do nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny a ich vystúpenie z nej

1. Ak sa subjekt (ďalej len „cieľový subjekt“) stane alebo prestane byť základným subjektom nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny v dôsledku prevodu priamych alebo nepriamych vlastníckych podielov v cieľovom subjekte alebo sa cieľový subjekt stane hlavným materským subjektom novej skupiny počas finančného roka (ďalej len „rok nadobudnutia“), cieľový subjekt sa na účely tejto smernice považuje za člena nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny za predpokladu, že časť jeho majetku, záväzkov, príjmu, nákladov a peňažných tokov je zahrnutá položkovite v konsolidovanej účtovnej závierke hlavného materského subjektu v roku nadobudnutia.

Efektívna sadzba dane a dodatočná daň cieľového subjektu sa vypočítava v súlade s odsekmi 2 až 8.

2. V roku nadobudnutia na účely tejto smernice zohľadní nadnárodná skupina podnikov alebo veľká vnútroštátna skupina len čistý príjem alebo čistú stratu z finančného účtovníctva a upravené zahrnuté dane cieľového subjektu, ktoré sú zahrnuté do konsolidovanej účtovnej závierky hlavného materského subjektu.
3. Oprávnený príjem alebo oprávnená strata a upravené zahrnuté dane cieľového subjektu sú v roku nadobudnutia a v každom nasledujúcom finančnom roku založené na historickej účtovnej hodnote jeho aktív a záväzkov.
4. Vo výpočte uznaných mzdových nákladov cieľového subjektu podľa článku 27 ods. 3 sa v roku nadobudnutia zohľadňujú len náklady premietnuté v konsolidovanej účtovnej závierke hlavného materského subjektu.

5. Výpočet účtovnej hodnoty uznaného hmotného majetku cieľového subjektu sa podľa článku 27 ods. 4 prípadne upraví úmerne k časovému obdobiu, počas ktorého bol cieľový subjekt v roku nadobudnutia členom nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny.
6. S výnimkou oprávnenej odloženej daňovej pohľadávky súvisiacej so stratou nadobúdajúca nadnárodná skupina podnikov alebo veľká vnútroštátna skupina zohľadní odložené daňové pohľadávky a odložené daňové záväzky cieľového subjektu prevádzané medzi nadnárodnými skupinami podnikov alebo veľkými vnútroštátnymi skupinami rovnakým spôsobom a v rovnakom rozsahu, ako keby nadobúdajúca nadnárodná skupina podnikov alebo veľká vnútroštátna skupina mala kontrolu nad cieľovým subjektom vtedy, keď takéto pohľadávky a záväzky vznikli.
7. S odloženými daňovými záväzkami cieľového subjektu, ktoré boli predtým zahrnuté do jeho celkovej sumy úpravy odloženej dane, sa zaobchádza tak, akoby boli v roku nadobudnutia zrušené podľa článku 21 ods. 7 scudzujúcou nadnárodnou skupinou podnikov alebo veľkou vnútroštátnou skupinou a vyplývajúce z nadobudnutia nadnárodnou skupinou podnikov alebo veľkou vnútroštátnou skupinou, s výnimkou toho, že v takom prípade každé ďalšie zníženie zahrnutých daní podľa článku 21 ods. 7 má účinok v roku, v ktorom dôjde k znovuzahrnutiu tejto sumy.
8. Ak je počas roka nadobudnutia cieľový subjekt materským subjektom a je skupinovým subjektom v dvoch alebo vo viacerých nadnárodných skupinách podnikov alebo veľkých vnútroštátnych skupinách, uplatňuje samostatne pravidlo zahrnutia príjmov na svoje priraditeľné podiely dodatočnej dane nízko zdanených základných subjektov určené pre každú nadnárodnú skupinu podnikov alebo veľkú vnútroštátnu skupinu.
9. Odchyľne od odsekov 1 až 8, nadobudnutie alebo scudzenie kontrolného podielu v cieľovom subjekte sa považuje za nadobudnutie alebo scudzenie aktív a záväzkov, ak jurisdikcia, v ktorej sa nachádza cieľový subjekt, alebo v prípade daňovo transparentného subjektu jurisdikcia, v ktorej sa nachádzajú aktíva, zaobchádza s nadobudnutím alebo so scudzením daného kontrolného podielu rovnako alebo podobne ako s nadobudnutím alebo so scudzením aktív a záväzkov, pričom predávajúcemu ukladá zahrnutú daň na základe rozdielu medzi ich základom dane a odplatom zaplatenou za daný kontrolný podiel alebo reálnou hodnotou aktív a záväzkov.

Článok 33
Prevod aktív a záväzkov

1. Na účely tohto článku sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

- a) „reorganizácia“ je premena alebo prevod aktív a záväzkov, ako napríklad zlúčenie, rozdelenie, likvidácia alebo podobná transakcia, pri ktorej:
 - i) odplatom za prevod sú v plnej výške alebo významnou časťou majetkové podiely emitované nadobúdajúcim základným subjektom alebo osobou prepojenou s nadobúdajúcim základným subjektom, alebo v prípade likvidácie majetkové podiely cieľového subjektu, alebo ak sa neposkytuje žiadna odplata, pri ktorej by emisia majetkového podielu nemala žiadnu ekonomickú významnosť;
 - ii) zisk alebo strata scudzujúceho základného subjektu z týchto aktív úplne ani čiastočne nepodlieha dani a
 - iii) daňové právne predpisy jurisdikcie, v ktorej sa nadobúdajúci základný subjekt nachádza, vyžadujú, aby nadobúdajúci základný subjekt vypočítal zdaniteľný príjem po scudzení alebo nadobudnutí s použitím daňového základu scudzujúceho základného subjektu v daných aktívach, upraveného o akýkoľvek neoprávnený zisk alebo neoprávnenú stratu zo scudzenia alebo nadobudnutia;
- b) „neoprávnený zisk alebo neoprávnená strata“ je buď zisk či strata prevádzajúceho subjektu vzniknuté v súvislosti s reorganizáciou, ktoré podliehajú dani v mieste prevádzajúceho subjektu, alebo zisk či strata z finančného účtovníctva vzniknuté v súvislosti s reorganizáciou, podľa toho, ktorý zisk či strata sú menšie.

2. Základný subjekt, ktorý scudzuje aktíva a záväzky (ďalej len „prevádzajúci subjekt“) zahrnie zisk alebo stratu vyplývajúcu z takéhoto scudzenia do výpočtu svojho oprávneného príjmu alebo oprávnenej straty.

Základný subjekt, ktorý nadobudne aktíva a záväzky (ďalej len „nadobúdajúci subjekt“), určí svoj oprávnený príjem alebo oprávnenú stratu na základe svojej účtovnej hodnoty nadobudnutých aktív a záväzkov stanovenej podľa finančného účtovného štandardu použitého pri vypracovaní konsolidovanej účtovnej závierky hlavného materského subjektu.

3. Odchyľne od odseku 2, ak sa scudzenie alebo nadobudnutie aktív a záväzkov vykonáva v kontexte reorganizácie:
- a) prevádzajúci subjekt vylúči z výpočtu svojho oprávneného príjmu alebo oprávnenej straty každý zisk alebo stratu vyplývajúce z takéhoto scudzenia a
 - b) nadobúdajúci subjekt určí svoj oprávnený príjem alebo oprávnenú stratu na základe účtovnej hodnoty nadobudnutých aktív a záväzkov prevádzajúceho subjektu pri prevode.
4. Odchyľne od odsekov 2 a 3, ak sa prevod aktív a záväzkov vykonáva v kontexte reorganizácie, ktorej výsledkom je neoprávnený zisk alebo neoprávnená strata prevádzajúceho subjektu:
- a) prevádzajúci subjekt zahrnie do výpočtu svojho oprávneného príjmu alebo oprávnenej straty zisk alebo stratu vyplývajúce zo scudzenia v rozsahu neoprávneného zisku alebo neoprávnenej straty a

- b) nadobúdajúci subjekt určí svoj oprávnený príjem alebo oprávnenú stratu po nadobudnutí na základe účtovnej hodnoty nadobudnutých aktív a záväzkov pri scudzení, ktorú vykázal prevádzajúci subjekt, po úprave v súlade s miestnymi daňovými pravidlami nadobúdajúceho subjektu, aby sa zohľadnil neoprávnený zisk alebo neoprávnená strata.
5. Podávajúci základný subjekt môže rozhodnúť, že keď je základný subjekt povinný alebo oprávnený upraviť základ svojich aktív a sumu svojich záväzkov na reálnu hodnotu na daňové účely v jurisdikcii, v ktorej sa nachádza, takýto základný subjekt môže:
- a) do výpočtu svojho oprávneného príjmu alebo oprávnenej straty zahrnúť sumu zisku alebo straty v súvislosti s každým zo svojich aktív a záväzkov, ktorá sa:
 - i) rovná rozdielu medzi účtovnou hodnotou aktíva alebo záväzku na účely finančného účtovníctva bezprostredne pred dátumom udalosti, ktorá zapríčinila daňovú úpravu (ďalej len „aktivujúca udalosť“), a reálnou hodnotou aktíva alebo záväzku bezprostredne po aktivujúcej udalosti a
 - ii) zníži (alebo zvýši) o prípadný neoprávnený zisk alebo prípadnú neoprávnenú stratu vzniknuté v súvislosti s aktivujúcou udalosťou;
 - b) použiť reálnu hodnotu aktíva alebo záväzku na účely finančného účtovníctva bezprostredne po aktivujúcej udalosti na výpočet oprávneného príjmu alebo oprávnenej straty vo finančných rokoch končiacich po aktivujúcej udalosti;

- c) zahrnúť čistý súčet súm určených v písmene a) do oprávneného príjmu alebo oprávnenej straty základného subjektu jedným z týchto spôsobov:
- i) čistý súčet súm sa zahrnie do finančného roka, v ktorom aktivujúca udalosť nastala, alebo
 - ii) suma rovnajúca sa čistému súčtu súm vydelenému piatimi sa zahrnie do finančného roka, v ktorom aktivujúca udalosť nastala, a do každého z bezprostredne nasledujúcich štyroch finančných rokov, s výnimkou situácie, keď základný subjekt opustí nadnárodnú skupinu podnikov alebo veľkú vnútroštátnu skupinu v niektorom finančnom roku v rámci tohto obdobia, pričom vtedy sa zostávajúca suma v celom rozsahu zahrnie do tohto finančného roka.

Článok 34

Spoločné podniky

1. Na účely tohto článku je „spoločný podnik“ subjekt, ktorého finančné výsledky sa vykazujú podľa metódy vlastného imania v konsolidovanej účtovnej závierke hlavného materského podniku za predpokladu, že hlavný materský subjekt má v ňom priamo alebo nepriamo v držbe aspoň 50 % vlastnícky podiel.

Spoločný podnik nezahŕňa:

- a) hlavný materský subjekt nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny, ktorá musí uplatňovať pravidlo zahrnutia príjmov;
- b) vylúčený subjekt v zmysle vymedzenia v článku 2;

- c) subjekt, v ktorom vlastnícke podiely v držbe nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny sú v držbe priamo prostredníctvom vylúčeného subjektu uvedeného v článku 2, ktorý:
 - i) pôsobí výlučne alebo takmer výlučne s cieľom držať aktíva alebo investovať finančné prostriedky v prospech svojich investorov;
 - ii) vykonáva činnosti, ktoré sú vedľajšie vo vzťahu k činnostiam, ktoré vykonáva vylúčený subjekt, alebo
 - iii) v podstate všetky jeho príjmy sú vylúčené z výpočtu oprávneného príjmu alebo oprávnenej straty v súlade s článkom 15 ods. 2 písm. b) a c);
- d) subjekt, ktorý je držbe nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny zloženej výlučne z vylúčených subjektov, alebo
- e) subjekt pridružený k spoločnému podniku.

1a. Na účely tohto článku je subjekt pridružený k spoločnému podniku:

- a) subjekt, ktorého majetok, záväzky, príjem, náklady a peňažné toky sú konsolidované spoločným podnikom na základe prípustného finančného účtovného štandardu alebo by boli konsolidované, ak by sa na základe prípustného finančného účtovného štandardu vyžadovalo, aby spoločný podnik konsolidoval takýto majetok, záväzky, príjem, náklady a peňažné toky, alebo
- b) stála prevádzkareň, ktorej hlavným subjektom je spoločný podnik alebo subjekt pridružený k spoločnému podniku. V týchto prípadoch sa stála prevádzkareň považuje za samostatný subjekt pridružený k spoločnému podniku.

2. Materský subjekt, ktorý má v držbe priamy alebo nepriamy vlastnícky podiel v spoločnom podniku alebo subjekte pridruženom k spoločnému podniku (spoločne označovaných ako skupina spoločného podniku), uplatňuje pravidlo zahrnutia príjmov v súvislosti so svojím priraditeľným podielom dodatočnej dane každého člena skupiny spoločného podniku v súlade s článkami 5 až 9.
3. Výpočet dodatočnej dane spoločného podniku a jeho pridružených spoločných podnikov sa vykoná v súlade s kapitolami III až VII, ako keby boli základnými subjektmi samostatnej nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny a spoločný podnik bol hlavným materským subjektom tejto skupiny.
4. Dodatočná daň splatná skupinou spoločného podniku sa zníži o priraditeľný podiel každého materského subjektu na dodatočnej dani podľa odseku 2 každého člena skupiny spoločného podniku v zmysle odseku 3. Akákoľvek zostávajúca suma dodatočnej dane sa pripočíta k celkovej sume dodatočnej dane podľa pravidla pre nedostatočne zdanené zisky podľa článku 13 ods. 2.

Na účely tohto odseku je dodatočná daň splatná skupinou spoločného podniku priraditeľný podiel materského subjektu na dodatočnej dani spoločného podniku a jeho pridružených subjektov, na ktoré sa spoločne odkazuje ako na skupinu spoločného podniku.

Článok 35

Nadnárodné skupiny podnikov s viacerými materskými subjektmi

1. Na účely tohto článku sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

- a) „nadnárodná skupina podnikov alebo veľká vnútroštátna skupina s viacerými materskými subjektmi“ sú dve alebo viaceré skupiny, v ktorých hlavné materské subjekty týchto skupín uzavru dojednanie, ktoré je viazanou štruktúrou alebo dojednaním o dvojitom kótovaní, ktoré zahŕňa aspoň jeden subjekt alebo stálu prevádzkareň kombinovanej skupiny, ktoré sa z hľadiska umiestnenia iných subjektov kombinovanej skupiny nachádzajú v inej jurisdikcii;
- b) „viazaná štruktúra“ je dojednanie uzavreté dvomi alebo viacerými hlavnými materskými subjektmi samostatných skupín, na základe ktorého:
 - i) 50 % alebo viac vlastníckych podielov v hlavných materských subjektoch samostatných skupín, ktoré, ak sú kótované na burze, sú kótované za jednotnú cenu, a z dôvodu formy vlastníctva, obmedzení prevodu alebo iných podmienok sú navzájom prepojené a nemožno ich previesť ani s nimi obchodovať samostatne a
 - ii) jeden z hlavných materských subjektov zostavuje konsolidovanú účtovnú závierku, v ktorej sa majetok, záväzky, príjem, náklady a peňažné toky všetkých subjektov v príslušných skupinách vykazujú spoločne ako majetok, záväzky, príjem, náklady a peňažné toky jedinej hospodárskej jednotky, a v súvislosti s ktorou sa na základe regulačného režimu musí vykonávať externý audit;

- c) „dojednanie o dvojitom kótovaní“ je dojednanie uzavreté dvomi alebo viacerými hlavnými materskými subjektmi samostatných skupín, na základe ktorého:
- i) hlavné materské subjekty sa dohodnú na spojení svojich podnikateľských činností len na základe zmluvy;
 - ii) podľa zmluvného dojednania budú hlavné materské subjekty rozdeľovať výnosy týkajúce sa dividend a v prípade likvidácie svojim akcionárom na základe fixného pomeru;
 - iii) činnosti hlavných materských subjektov sú riadené ako jedna hospodárska jednotka na základe zmluvných dojednaní, pričom sa zachovávajú samostatné právne subjekty každého hlavného materského subjektu;
 - iv) vlastnícke podiely hlavných materských subjektov, ktoré tvoria dojednanie, sú kótované, obchodované alebo prevádzané nezávisle na rôznych kapitálových trhoch a
 - v) hlavné materské subjekty vypracúvajú konsolidovanú účtovnú závierku, v ktorej sa majetok, záväzky, príjem, náklady a peňažné toky subjektov vo všetkých skupinách vykazujú spoločne ako majetok, záväzky, príjem, náklady a peňažné toky jedinej hospodárskej jednotky, a v súvislosti s ktorou sa na základe regulačného režimu musí vykonávať externý audit;

2. Ak sú subjekty a základné subjekty dvoch alebo viacerých skupín súčasťou nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny s viacerými materskými subjektmi, subjekty a základné subjekty každej skupiny sa považujú za členov jednej nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny s viacerými materskými subjektmi.

Subjekt, ktorý nie je vylúčeným subjektom, sa považuje za základný subjekt, ak je položkovite konsolidovaný v rámci nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny s viacerými materskými subjektmi, alebo ak jeho kontrolné podiely vlastní subjekty v nadnárodnej skupine podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupine s viacerými materskými subjektmi.

3. Konsolidovaná účtovná závierka nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny s viacerými materskými subjektmi je kombinovaná konsolidovaná účtovná závierka uvedená vo vymedzení pojmov viazanej štruktúry alebo dojednania o dvojitom kótovaní v odseku 1, zostavená podľa prípustného finančného účtovného štandardu, ktorý sa považuje za účtovný štandard hlavného materského subjektu.
4. Hlavné materské subjekty samostatných skupín, ktoré tvoria nadnárodnú skupinu podnikov alebo veľkú vnútroštátnu skupinu s viacerými materskými subjektmi, sú hlavnými materskými subjektmi nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny s viacerými materskými subjektmi.

Pri uplatňovaní tejto smernice v súvislosti s nadnárodnou skupinou podnikov alebo veľkou vnútroštátnou skupinou s viacerými materskými subjektmi sa všetky odkazy na hlavný materský subjekt v náležitých prípadoch uplatňujú ako odkazy na viaceré hlavné materské subjekty.

5. Materské subjekty nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny s viacerými materskými subjektmi, ktoré sa nachádzajú v členskom štáte, vrátane každého hlavného materského subjektu, uplatňujú pravidlo zahrnutia príjmov v súlade s článkami 5 až 9, pokiaľ ide o ich priraditeľný podiel dodatočnej dane nízko zdanených základných subjektov.
6. Základné subjekty nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny s viacerými materskými subjektmi, ktoré sa nachádzajú v členskom štáte, uplatňujú pravidlo pre nedostatočne zdanené zisky v súlade s článkami 11, 12 a 13, pričom zohľadňujú dodatočnú daň každého nízko zdaneného základného subjektu, ktorý je členom nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny s viacerými materskými subjektmi.

7. Hlavné materské subjekty nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny s viacerými materskými subjektmi podávajú priznanie s informáciami na určenie dodatočnej dane v súlade s článkom 42 ods. 2, pokiaľ na to nestanovia jeden určený podávajúcí subjekt v zmysle článku 42 ods. 3. Uvedené priznanie obsahuje informácie týkajúce sa každej zo skupín, ktoré tvoria nadnárodnú skupinu podnikov alebo veľkú vnútroštátnu skupinu s viacerými materskými subjektmi.

KAPITOLA VII

REŽIMY DAŇOVEJ NEUTRALITY A DISTRIBUČNÉ SYSTÉMY

Článok 36

Hlavný materský subjekt, ktorý je subjektom s prvkom daňovej transparentnosti

1. Oprávnený príjem subjektu s prvkom daňovej transparentnosti, ktorý je hlavným materským subjektom, sa za finančný rok zníži o sumu oprávneného príjmu, ktorý je prisúditel'ný držiteľ'ovi vlastníckeho podielu (ďalej len „držiteľ' vlastníckeho podielu“) v subjekte s prvkom daňovej transparentnosti, za predpokladu, že:
 - a) držiteľ' podlieha dani z príjmov za zdaňovacie obdobie, ktoré sa končí do 12 mesiacov po skončení tohto finančného roka, nominálnou sadzbou, ktorá sa rovná minimálnej sadzbe dane alebo ju prevyšuje, alebo
 - b) možno odôvodnene očakávať, že súhrnná suma upravených zahrnutých daní hlavného materského subjektu a daní, ktoré zaplatil držiteľ' vlastníckeho podielu z takéhoto príjmu za 12 mesiacov po skončení finančného roka, sa rovná sume rovnajúcej sa tomuto príjmu vynásobenému minimálnou sadzbou dane alebo ju prevyšuje.

2. Oprávnený príjem subjektu s prvkom daňovej transparentnosti, ktorý je hlavným materským subjektom, sa za finančný rok zníži aj o sumu oprávneného príjmu, ktorý je priradený držiteľovi vlastníckeho podielu v subjekte s prvkom daňovej transparentnosti, za predpokladu, že držiteľ vlastníckeho podielu je:
- a) fyzická osoba, ktorá je daňovým rezidentom jurisdikcie, v ktorej sa nachádza hlavný materský subjekt, a vlastní vlastnícke podiely predstavujúce právo na 5 % alebo menej ziskov a aktív hlavného materského subjektu, alebo
 - b) vládny subjekt, medzinárodná organizácia, nezisková organizácia alebo dôchodkový fond, ktoré sú daňovým rezidentom v jurisdikcii, v ktorej sa nachádza hlavný materský subjekt, a ktoré majú v držbe vlastnícke podiely predstavujúce právo na 5 % alebo menej ziskov a aktív hlavného materského subjektu.
3. Oprávnená strata subjektu s prvkom daňovej transparentnosti, ktorý je hlavným materským subjektom, sa za finančný rok zníži aj o sumu oprávnenej straty, ktorá je prisúditel'ná držiteľovi vlastníckeho podielu v subjekte s prvkom daňovej transparentnosti.
- Prvý pododsek sa neuplatňuje, pokiaľ držiteľ vlastníckeho práva nie je oprávnený použiť takúto stratu pri výpočte svojho zdaniteľného príjmu.
4. Zahrnuté dane subjektu s prvkom daňovej transparentnosti, ktorý je hlavným materským subjektom, sa tiež znížia úmerne k výške oprávneného príjmu zníženého v súlade s odsekmi 1 a 2.
5. Odseky 1, 2, 3 a 4 sa uplatňujú na stálu prevádzkareň, prostredníctvom ktorej subjekt s prvkom daňovej transparentnosti, ktorý je hlavným materským subjektom, úplne alebo sčasti vykonáva svoju činnosť alebo prostredníctvom ktorej sa vykonáva úplne alebo sčasti činnosť daňovo transparentného subjektu, za predpokladu, že vlastnícky podiel hlavného materského subjektu v tomto daňovo transparentnom subjekte je v držbe priamo alebo prostredníctvom reťazca daňovo transparentných subjektov.

Článok 37

Hlavný materský subjekt podliehajúci režimu odpočítateľných dividend

1. Na účely tohto článku sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

- a) „režim odpočítateľných dividend“ je daňový režim, ktorý uplatňuje jednotnú úroveň zdanenia príjmov vlastníkov subjektu tak, že z príjmov subjektu odpočíta alebo vylúči zisky rozdelené vlastníkom, alebo tak, že oslobodí družstvo od dane;
- b) „odpočítateľná dividenda“ je v súvislosti so základným subjektom, ktorý podlieha režimu odpočítateľných dividend:
 - i) rozdelenie ziskov držiteľovi vlastníckeho podielu v základnom subjekte, ktoré je odpočítateľné od zdaniteľného príjmu základného subjektu podľa právnych predpisov jurisdikcie, v ktorej sa nachádza, alebo
 - ii) patronátna dividenda členovi družstva; a
- c) „družstvo“ je subjekt, ktorý kolektívne uvádza na trh alebo nadobúda tovar alebo služby v mene svojich členov a ktorý podlieha daňovému režimu v jurisdikcii, v ktorej sa nachádza, ktorý zabezpečuje daňovú neutralitu, pokiaľ ide o tovar alebo služby, ktoré členovia predávajú alebo nadobúdajú prostredníctvom družstva.

2. Hlavný materský subjekt nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny, ktorý podlieha režimu odpočítateľných dividend, zníži za finančný rok svoj oprávnený príjem až na nulu o sumu, ktorú vyplatí ako odpočítateľné dividendy do 12 mesiacov po skončení finančného roka, za predpokladu, že:
- a) dividenda podlieha zdaneniu na strane príjemcu za zdaňovacie obdobie, ktoré sa končí do 12 mesiacov po skončení finančného roka, nominálnou sadzbou, ktorá je sa rovná minimálnej sadzbe dane alebo ju prevyšuje, alebo
 - b) možno odôvodnene očakávať, že súhrnná suma upravených zahrnutých daní a daní hlavného materského subjektu, ktoré zaplatil príjemca z takýchto dividend, sa rovná sume tohto príjmu vynásobenej minimálnou sadzbou dane alebo ju prevyšuje.
3. Hlavný materský subjekt nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny, ktorý podlieha režimu odpočítateľných dividend, zníži za finančný rok svoj oprávnený príjem až na nulu aj o sumu, ktorú vyplatí ako odpočítateľné dividendy do 12 mesiacov po skončení finančného roka, za predpokladu, že príjemcom je:
- a) fyzická osoba a prijatá dividenda je patronátnou dividendou od dodávateľského družstva;
 - b) fyzická osoba, ktorá je daňovým rezidentom v tej istej jurisdikcii, v ktorej sa nachádza hlavný materský subjekt, a ktorá vlastní vlastnícke podiely predstavujúce právo na 5 % alebo menej ziskov a majetku hlavného materského subjektu, alebo
 - c) vládny subjekt, medzinárodná organizácia, nezisková organizácia alebo dôchodkový fond iný ako subjekt dôchodkových služieb, ktoré sú daňovým rezidentom v jurisdikcii, v ktorej sa hlavný materský subjekt nachádza.

4. Zahrnuté dane hlavného materského subjektu, iné ako dane, v prípade ktorých sa umožnil odpočet dividend, sa znížia pomerne k výške oprávneného príjmu zníženého v súlade s odsekmi 2 a 3.
5. Ak má hlavný materský subjekt v držbe vlastnícky podiel v inom základnom subjekte, ktorý podlieha režimu odpočítateľných dividend, priamo alebo prostredníctvom reťazca takýchto základných subjektov, ktorý podliehajú režimu odpočítateľných dividend, odseky 2 až 4 sa uplatňujú na akýkoľvek iný základný subjekt nachádzajúci sa v jurisdikcii hlavného materského subjektu, ktorý podlieha režimu odpočítateľných dividend, v rozsahu, v akom jeho oprávnený príjem hlavný materský subjekt ďalej rozdeľuje príjmom, ktorí spĺňajú požiadavky stanovené v odsekoch 2 a 3.
6. Na účely odseku 2 sa patronátne dividendy vyplatené zo strany dodávateľského družstva považujú za podliehajúce dani na strane príjemcu, pokiaľ takéto dividendy znižujú odpočítateľný výdavok alebo náklad pri výpočte zdaniteľného príjmu alebo straty príjemcu.

Článok 38

Uznané distribučné daňové systémy

1. Podávajúcí základný subjekt môže rozhodnúť za seba alebo vo vzťahu k inému základnému subjektu, ktorý podlieha uznanému distribučnému daňovému systému, že suma určená ako predpokladaná daň z rozdelenia výnosov v súlade s odsekom 2 tohto článku sa zahrnie do upravených zahrnutých daní daného základného subjektu za finančný rok.

Rozhodnutie sa prijme každoročne v súlade s článkom 43 ods. 2 a vzťahuje sa na všetky základné subjekty, ktoré sa nachádzajú v danej jurisdikcii.

2. Suma predpokladanej dane z rozdelenia výnosov je tá z týchto súm, ktorá je nižšia:
 - a) suma upravených zahrnutých daní potrebná na zvýšenie efektívnej sadzby dane vypočítanej v súlade s článkom 26 ods. 2 pre danú jurisdikciu za finančný rok na minimálnu sadzbu dane, alebo
 - b) suma dane, ktorá by bola splatná, ak by základné subjekty nachádzajúce sa v danej jurisdikcii rozdelili všetky svoje príjmy, ktoré podliehajú uznanému distribučnému daňovému systému počas takéhoto roka.

3. Keď sa prijme rozhodnutie podľa odseku 1, zriadi sa účet pre znovuzahrnutie dane z predpokladaného rozdelenia výnosov pre každý finančný rok, v ktorom sa takéto rozhodnutie uplatňuje. Suma dane z predpokladaného rozdelenia výnosov určená v súlade s odsekom 2 pre danú jurisdikciu sa pripočíta k účtu pre znovuzahrnutie dane z predpokladaného rozdelenia výnosov za finančný rok, v ktorom bol zriadený.

Na konci každého nasledujúceho finančného roka sa nevyrovnané zostatky na účtoch pre znovuzahrnutie dane z predpokladaného rozdelenia výnosov zriadených za predchádzajúce finančné roky zníži chronologicky až na nulu o dane zaplatené základnými subjektmi počas finančného roka v súvislosti so skutočným alebo predpokladaným rozdelením výnosov.

Akákoľvek zostatková suma na účtoch pre znovuzahrnutie dane z predpokladaného rozdelenia výnosov, ktorá zostane po uplatnení druhého pododseku, sa zníži až na nulu o sumu rovnajúcu sa čistej oprávnenej strate jurisdikcie vynásobenú minimálnou sadzbou dane.

4. Akákoľvek zostatková suma čistej oprávnenej straty vynásobenej minimálnou sadzbou dane, ktorá zostane po uplatnení odseku 3 posledného pododseku vo vzťahu k danej jurisdikcii, sa prenesie do nasledujúcich finančných rokov a zníži sa o akúkoľvek zostatkovú sumu na účtoch pre znovuzahrnutie dane z predpokladaného rozdelenia výnosov, ktorá zostane po uplatnení odseku 3.
5. Prípadný nevyrovnaný zostatok na účte pre znovuzahrnutie dane z predpokladaného rozdelenia výnosov k poslednému dňu štvrtého finančného roka po zriadení takéhoto účtu sa považuje za položku znižujúcu upravené zahrnuté dane predtým stanovené za takýto rok. Efektívna sadzba dane a dodatočná daň za takýto finančný rok sa preto musia prepočítat', a to v súlade s článkom 28 ods. 1.

6. Dane, ktoré sa zaplatia počas finančného roka v súvislosti so skutočným alebo predpokladaným rozdelením výnosov, sa nezahŕňajú do upravených zahrnutých daní v rozsahu, v akom znižujú účet pre znovuzahrnutie dane z predpokladaného rozdelenia výnosov v súlade s odsekmi 3 a 4.
7. Ak základný subjekt, ktorý je predmetom rozhodnutia podľa odseku 1, vystúpi z nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny alebo ak sa v podstate všetky jeho aktíva prevedú na osobu, ktorá nie je základným subjektom tej istej nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny nachádzajúcim sa v tej istej jurisdikcii, s prípadným nevyrovnaným zostatkom na účtoch pre znovuzahrnutie dane z predpokladaného rozdelenia výnosov v predchádzajúcich finančných rokoch, v ktorých bol takýto účet zriadený, sa zaobchádza ako s položkou znižujúcou upravené zahrnuté dane za každý z týchto finančných rokov v súlade s článkom 28 ods. 1.

Akákoľvek splatná suma doplňujúcej dodatočnej dane sa vynásobí nasledujúcim pomerom, aby sa určila splatná doplňujúca dodatočná daň v danej jurisdikcii:

$$\frac{\text{Oprávnený príjem základného subjektu}}{\text{Čistý oprávnený príjem v danej jurisdikcii}}$$

kde:

- a) oprávnený príjem základného subjektu sa určí v súlade s kapitolou III za každý finančný rok, v ktorom existuje nevyrovnaný zostatok na účtoch pre znovuzahrnutie dane z predpokladaného rozdelenia výnosov v danej jurisdikcii, a
- b) čistý oprávnený príjem v danej jurisdikcii sa určí v súlade s článkom 25 ods. 2 za každý finančný rok, v ktorom existuje nevyrovnaný zostatok na účtoch pre znovuzahrnutie dane z predpokladaného rozdelenia výnosov v danej jurisdikcii.

Článok 39

Určenie efektívnej sadzby dane a dodatočnej dane investičného subjektu

1. Ak je základným subjektom nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny investičný subjekt, ktorý nie je daňovo transparentným subjektom a ktorý neprijal rozhodnutie v súlade s článkami 40 a 41, efektívna sadzba dane takéhoto investičného subjektu sa vypočíta oddelene od efektívnej sadzby dane jurisdikcie, v ktorej sa nachádza.
2. Efektívna sadzba dane investičného subjektu podľa odseku 1 sa rovná jeho upraveným zahrnutým daniam po vydelení sumou rovnajúcou sa priraditeľnému podielu nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny na oprávnenom príjme alebo oprávnenej strate investičného subjektu.

Ak sa v jednej jurisdikcii nachádza viac ako jeden investičný subjekt, ich efektívna sadzba dane sa vypočíta kombináciou ich upravených zahrnutých daní, ako aj priraditeľného podielu nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny na ich oprávnenom príjme alebo oprávnenej strate.

3. Upravené zahrnuté dane investičného subjektu uvedeného v odseku 1 sú upravené zahrnuté dane, ktoré možno prisúdiť priraditeľnému podielu nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny na oprávnenom príjme investičného subjektu, a zahrnuté dane priradené investičnému subjektu v súlade s článkom 23. Súčasťou upravených zahrnutých daní investičného subjektu nie sú žiadne zahrnuté dane, ktoré vznikli investičnému subjektu, prisúdiťné príjmu, ktorý nie je časťou priraditeľného podielu nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny na príjme investičného subjektu.

4. Dodatočná daň investičného subjektu uvedeného v odseku 1 predstavuje sumu rovnajúcu sa percentu dodatočnej dane investičného subjektu po vynásobení sumou rovnajúcou sa rozdielu medzi priraditeľným podielom nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny na oprávnenom príjme investičného subjektu a vylúčením príjmov na základe ekonomickej podstaty vypočítaným pre investičný subjekt.

Percento dodatočnej dane investičného subjektu sa rovná kladnému rozdielu medzi minimálnou sadzbou dane a efektívnou sadzbou dane takéhoto investičného subjektu.

Ak sa v danej jurisdikcii nachádza viac ako jeden investičný subjekt, ich efektívna sadzba dane sa vypočíta kombináciou ich súm vylúčenia príjmov na základe ekonomickej podstaty, ako aj priraditeľného podielu nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny na ich oprávnenom príjme alebo oprávnenej strate.

5. Vylúčenie príjmov na základe ekonomickej podstaty investičného subjektu sa určí v súlade s článkom 27 ods. 1 až 7. Uznaný hmotný majetok a uznané mzdové náklady na uznaných zamestnancov zohľadnené pre takýto investičný subjekt sa znížia úmerne k priraditeľnému podielu nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny na oprávnenom príjme investičného subjektu, ktorý sa vydolí celkovým oprávneným príjmom takéhoto investičného subjektu.
6. Na účely tohto článku sa priraditeľný podiel nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny na oprávnenom príjme alebo oprávnenej strate investičného subjektu určuje v súlade s článkom 8, pričom sa zohľadňujú len podiely, na ktoré sa nevzťahuje rozhodnutie podľa článkov 40 a 41.

Článok 40

Rozhodnutie o zaobchádzaní s investičným subjektom ako s daňovo transparentným subjektom

1. Na účely tohto článku je poisťovacím investičným subjektom subjekt, ktorý by spĺňal vymedzenie pojmu investičného fondu podľa článku 3 bodu 25 alebo investičného nástroja v oblasti nehnuteľností podľa článku 3 bodu 26, keby nebol zriadený v súvislosti so záväzkami z poisťnej zmluvy alebo zmluvy o vyplácaní dôchodku a bol úplne vlastnený subjektom, ktorý podlieha regulácii v jurisdikcii, v ktorej sa nachádza ako poisťovňa.
2. Na základe rozhodnutia podávajúceho základného subjektu sa so základným subjektom, ktorý je investičným subjektom alebo poisťovacím investičným subjektom, môže zaobchádzať ako s daňovo transparentným subjektom, ak základný subjekt, ktorý je vlastníkom, podlieha dani v jurisdikcii, v ktorej sa nachádza, na základe reálnej trhovej hodnoty alebo podobného režimu založeného na ročných zmenách reálnej hodnoty jeho vlastníckych podielov v takomto subjekte a daňová sadzba uplatniteľná na základný subjekt, ktorý je vlastníkom, z takéhoto príjmu je rovnaká alebo vyššia ako minimálna sadzba dane.
3. Základný subjekt, ktorý nepriamo vlastní vlastnícky podiel v investičnom subjekte alebo v poisťovacom investičnom subjekte prostredníctvom priameho vlastníckeho podielu v inom investičnom subjekte alebo poisťovacom investičnom subjekte, sa považuje za subjekt podliehajúci dani podľa reálnej trhovej hodnoty alebo podobného režimu, pokiaľ ide o jeho nepriamy vlastnícky podiel v prvom uvedenom subjekte alebo poisťovacom investičnom subjekte, ak podlieha reálnej trhovej hodnote alebo podobnému režimu, pokiaľ ide o jeho priamy vlastnícky podiel v druhom uvedenom subjekte alebo poisťovacom investičnom subjekte.
4. Rozhodnutie podľa odseku 2 sa prijíma v súlade s článkom 43 ods. 1.

Ak sa rozhodnutie zruší, akýkoľvek zisk alebo strata zo scudzenia majetku alebo záväzku v držbe investičného subjektu alebo poisťovacieho investičného subjektu sa určuje na základe reálnej trhovej hodnoty majetku alebo záväzku k prvému dňu roka, v ktorom sa rozhodnutie zrušilo.

Článok 41

Rozhodnutie o uplatňovaní metódy zdaniteľného rozdelenia výnosov

1. Na základe rozhodnutia podávajúceho základného subjektu môže základný subjekt, ktorý je vlastníkom investičného subjektu, uplatňovať metódu zdaniteľného rozdelenia výnosov, pokiaľ ide o jeho vlastnícky podiel v investičnom subjekte, za predpokladu, že základný subjekt, ktorý je vlastníkom, nie je investičným subjektom, a možno odôvodnene očakávať, že bude podliehať dani z rozdelenia výnosov od investičného subjektu so sadzbou dane, ktorá je rovnaká alebo vyššia ako minimálna sadzba dane.
2. Podľa metódy zdaniteľného rozdelenia výnosov sa rozdelené výnosy a predpokladané rozdelené výnosy z oprávneného príjmu investičného subjektu zahrnú do oprávneného príjmu základného subjektu, ktorý je vlastníkom, ktorému boli výnosy vyplatené, za predpokladu, že nie je investičným subjektom.

Suma zahrnutých daní, ktoré vznikli investičnému subjektu, ktorú je možné započítať voči daňovej povinnosti základného subjektu, ktorý je vlastníkom, vyplývajúcej z rozdelenia výnosov investičného subjektu, sa zahrnie do oprávneného príjmu a upravených zahrnutých daní základného subjektu, ktorý je vlastníkom, ktorému boli výnosy vyplatené.

S podielom základného subjektu, ktorý je vlastníkom, na nerozdelenom čistom oprávnenom príjme investičného subjektu, ktorý vznikol v treťom roku predchádzajúcom danému finančnému roku (ďalej len „analyzovaný rok“), sa zaobchádza ako s oprávneným príjmom uvedeného investičného subjektu za daný finančný rok. So sumou rovnajúcou sa takémuto oprávnenému príjmu vynásobenou minimálnou sadzbou dane sa na účely kapitoly II zaobchádza ako s dodatočnou daňou nízko zdaneného základného subjektu za daný finančný rok.

Oprávnený príjem alebo oprávnená strata investičného subjektu a upravené zahrnuté dane, ktoré možno prisúdiť takémuto príjmu za finančný rok, sa vylúčia z výpočtu efektívnej sadzby dane v súlade s kapitolou V a s článkom 39 ods. 1 až 4, s výnimkou sumy zahrnutých daní podľa druhého pododseku.

3. Nerozdelený čistý oprávnený príjem investičného subjektu za analyzovaný finančný rok je suma oprávneného príjmu uvedeného investičného subjektu za analyzovaný rok znížená až na nulu o:
- a) zahrnuté dane investičného subjektu;
 - b) rozdelené výnosy a predpokladané rozdelené výnosy akcionárom, ktorí nie sú investičnými subjektmi, počas obdobia začínajúceho prvým dňom tretieho roka, ktorý predchádza danému finančnému roku, a končiaceho posledným dňom vykazovaného finančného roka, v ktorom bol vlastnícky podiel v držbe (ďalej len „analyzované obdobie“);
 - c) oprávnené straty vzniknuté počas analyzovaného obdobia a
 - d) akúkoľvek zostatkovú sumu oprávnených strát, ktorá zatiaľ neznížila nerozdelený čistý oprávnený príjem uvedeného investičného subjektu za niektorý predchádzajúci analyzovaný rok („prenos investičnej straty“).

Nerozdelený čistý oprávnený príjem investičného subjektu sa nezníži o rozdelené výnosy alebo predpokladané rozdelené výnosy, ktoré už znížili nerozdelený čistý oprávnený príjem tohto investičného subjektu za niektorý predchádzajúci analyzovaný rok pri uplatňovaní prvého pododseku písm. b).

Nerozdelený čistý oprávnený príjem investičného subjektu sa nezníži o sumu oprávnených strát, ktoré už znížili nerozdelený čistý oprávnený príjem tohto investičného subjektu za niektorý predchádzajúci analyzovaný rok pri uplatňovaní písmena c) prvého pododseku.

4. Na účely tohto článku sa predpokladané rozdelenie výnosov považuje za vzniknuté, keď sa priamy alebo nepriamy vlastnícky podiel v investičnom subjekte prevedie na subjekt, ktorý nepatrí do nadnárodnej skupiny podnikov, pričom sa rovná podielu nerozdeleného čistého oprávneného príjmu, ktorý možno prisúdiť takémuto vlastníkemu podielu v deň takéhoto prevodu, ktorý sa určí bez ohľadu na predpokladané rozdelenie výnosov.
5. Rozhodnutie podľa odseku 1 sa prijíma v súlade s článkom 43 ods. 1.

Ak sa rozhodnutie zruší, s podielom základného subjektu, ktorý je vlastníkom, na nerozdelenom čistom oprávnenom príjme investičného subjektu za analyzovaný rok na konci finančného roka predchádzajúceho finančnému roku, v ktorom došlo k zrušeniu, sa zaobchádza ako s oprávneným príjmom investičného subjektu za daný finančný rok. So sumou rovnajúcou sa takémuto oprávnenému príjmu vynásobenou minimálnou sadzbou dane sa na účely kapitoly II zaobchádza ako s dodatočnou daňou nízko zdaneného základného subjektu za daný finančný rok.

KAPITOLA VIII

SPRÁVNE USTANOVENIA

Článok 42

Povinnosti týkajúce sa podávania informácií a oznámení

1. Na účely tohto článku sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:
 - a) „určený miestny subjekt“ je základný subjekt nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny, ktorý sa nachádza v členskom štáte a ktorý ostatné základné subjekty nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny nachádzajúce sa v tom istom členskom štáte určili, aby v ich mene podával priznanie s informáciami na určenie dodatočnej dane alebo predkladal oznámenia v súlade s týmto článkom;
 - b) „dohoda príslušných kompetentných orgánov“ je dvojstranná alebo mnohostranná dohoda alebo dojednanie medzi dvomi alebo viacerými kompetentnými orgánmi, ktorou sa zabezpečuje automatická výmena ročných priznaní s informáciami na určenie dodatočnej dane.
2. Základný subjekt nachádzajúci sa v členskom štáte podáva priznanie s informáciami na určenie dodatočnej dane svojej daňovej správe v súlade s odsekom 5.

Takéto priznanie môže podať v mene základného subjektu určený miestny subjekt.

3. Odchyľne od odseku 2 nie je základný subjekt povinný podať svojej daňovej správe priznanie s informáciami na určenie dodatočnej dane, ak takéto priznanie podal v súlade s požiadavkami stanovenými v odseku 5:
- a) hlavný materský subjekt, ktorý sa nachádza v jurisdikcii, ktorá má za vykazovaný finančný rok uzavretú platnú dohodu príslušných kompetentných orgánov s členským štátom, v ktorom sa nachádza základný subjekt, alebo
 - b) určený podávajúci subjekt, ktorý sa nachádza v jurisdikcii, ktorá má za vykazovaný finančný rok uzavretú platnú dohodu príslušných kompetentných orgánov s členským štátom, v ktorom sa nachádza základný subjekt.
4. Ak sa uplatňuje odsek 3, základný subjekt nachádzajúci sa v členskom štáte alebo určený miestny subjekt v jeho mene oznamuje svojej daňovej správe totožnosť subjektu, ktorý podáva priznanie s informáciami na určenie dodatočnej dane, ako aj jurisdikciu, v ktorej sa nachádza.

5. Priznanie s informáciami na určenie dodatočnej dane sa podáva v štandardnom vzore a obsahuje tieto informácie týkajúce sa nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny:
- a) identifikačné údaje základných subjektov vrátane ich daňových identifikačných čísel, ak existujú, jurisdikciu, v ktorej sa nachádzajú, a ich postavenie podľa pravidiel tejto smernice;
 - b) informácie o celkovej podnikovej štruktúre nadnárodnej skupiny podnikov alebo veľkej vnútroštátnej skupiny vrátane kontrolných podielov v základných subjektoch, ktoré majú v držbe iné základné subjekty;
 - c) informácie potrebné na výpočet:
 - i) efektívnej sadzby dane pre každú jurisdikciu a dodatočnej dane každého základného subjektu;
 - ii) dodatočnej dane člena skupiny spoločného podniku;
 - iii) priradenia dodatočnej dane podľa pravidla zahrnutia príjmov a sumy dodatočnej dane podľa pravidla pre nedostatočne zdanené zisky jednotlivým jurisdikciám a
 - d) záznam o rozhodnutiach zvolených v súlade s príslušnými ustanoveniami tejto smernice.

6. Odchylnne od odseku 5, ak sa základný subjekt nachádza v členskom štáte s hlavným materským subjektom nachádzajúcim sa v jurisdikcii tretej krajiny, ktorá uplatňuje pravidlá, ktoré boli posúdené za rovnocenné s pravidlami tejto smernice podľa článku 51, základný subjekt alebo určený miestny subjekt podáva priznanie s informáciami na určenie dodatočnej dane obsahujúce tieto informácie:
- a) všetky informácie potrebné na uplatňovanie článku 7 vrátane:
 - i) identifikačných údajov všetkých základných subjektov, v ktorých má čiastočne vlastnený materský subjekt nachádzajúci sa v členskom štáte v držbe priamo alebo nepriamo vlastnícky podiel kedykoľvek počas finančného roka, a štruktúry takýchto vlastníckych podielov;
 - ii) všetkých informácií, ktoré sú potrebné na výpočet efektívnej sadzby dane v jurisdikciách, v ktorých má čiastočne vlastnený materský subjekt nachádzajúci sa v členskom štáte v držbe vlastnícke podiely v základných subjektoch určených v bode i), a splatnej dodatočnej dane, a
 - iii) všetkých informácií, ktoré sú na daný účel relevantné v súlade s článkami 8, 9 alebo 10;
 - b) všetky informácie potrebné na uplatňovanie článku 12 vrátane:
 - i) identifikačných údajov všetkých základných subjektov nachádzajúcich sa v jurisdikcii hlavného materského subjektu a štruktúry takýchto vlastníckych podielov;
 - ii) všetkých informácií, ktoré sú potrebné na výpočet efektívnej sadzby dane jurisdikcie hlavného materského subjektu a jeho splatnej dodatočnej dane, a
 - iii) všetkých informácií potrebných na priradenie takejto dodatočnej dane na základe vzorca na priradenie podľa pravidla pre nedostatočne zdanené zisky uvedeného v článku 13.

c) všetky informácie, ktoré sú potrebné na uplatňovanie kvalifikovanej vnútroštátnej dodatočnej dane ktorýmkoľvek členským štátom, ktorý sa v súlade s článkom 10 rozhodol uplatňovať takúto dodatočnú daň.

7. Priznanie s informáciami na určenie dodatočnej dane uvedené v odsekoch 5 a 6 a všetky príslušné oznámenia sa podávajú daňovej správe členského štátu, v ktorom sa nachádza základný subjekt, najneskôr 15 mesiacov po poslednom dni vykazovaného finančného roka.

Článok 43

Rozhodnutia

1. Rozhodnutie uvedené v článku 2 ods. 3, článku 15 ods. 3, článku 15 ods. 9, článkoch 40 a 41 je platné počas piatich rokov počnúc rokom, v ktorom sa prijalo. Rozhodnutie sa automaticky obnovuje, pokiaľ ho podávajúcí základný subjekt podľa článku 42 na konci päťročného obdobia nezruší. Zrušenie rozhodnutia je platné počas obdobia piatich rokov počnúc koncom roka, v ktorom bolo zrušenie vykonané.
2. Rozhodnutia uvedené v článku 15 ods. 6 a 7, článku 21 ods. 1 písm. b), článku 24 ods. 1, článku 27 ods. 2, článku 29 ods. 1 a článku 38 ods. 1 sú platné počas obdobia jedného roka. Rozhodnutie sa automaticky obnovuje, pokiaľ ho podávajúcí základný subjekt na konci roka nezruší.
3. Rozhodnutie sa oznamuje daňovej správe členského štátu, v ktorom sa nachádza podávajúcí základný subjekt.

Článok 44

Sankcie

Členské štáty stanovujú pravidlá na ukladanie sankcií uplatniteľných za porušenie vnútroštátnych ustanovení prijatých podľa tejto smernice, vrátane tých, ktoré sa týkajú povinnosti základného subjektu podať priznanie týkajúce sa jeho podielu na dodatočnej dani a zaplatiť ho alebo mať dodatočný peňažný daňový výdavok, a prijímu všetky potrebné opatrenia, aby zabezpečili ich účinné uplatňovanie. Stanovené sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce.

KAPITOLA IX

PRECHODNÉ PRAVIDLÁ

Článok 45

Daňové zaobchádzanie s odloženými daňovými pohľadávkami, odloženými daňovými záväzkami a prevedenými aktívami v prechodnom období

1. Na účely tohto článku je v prípade danej jurisdikcie prechodným rokom prvý finančný rok, v ktorom nadnárodná skupina podnikov alebo veľká vnútroštátna skupina patrí do rozsahu pôsobnosti tejto smernice vo vzťahu k uvedenej jurisdikcii.
2. Pri určovaní efektívnej sadzby dane v určitej jurisdikcii v prechodnom roku a pre každý nasledujúci finančný rok nadnárodná skupina podnikov alebo veľká vnútroštátna skupina zohľadní všetky odložené daňové pohľadávky a odložené daňové záväzky, ktoré sú vykázané alebo zverejnené vo finančných účtoch všetkých základných subjektov v jurisdikcii za prechodný rok.

Odložené daňové pohľadávky a odložené daňové záväzky sa zohľadňujú pri nižšej zo sadzieb minimálnej sadzby dane a uplatniteľnej vnútroštátnej sadzby dane. Odložená daňová pohľadávka, ktorá sa zaznamenala pri nižšej sadzbe dane, ako je minimálna sadzba dane, sa však môže zohľadniť pri minimálnej sadzbe dane, ak daňovník môže preukázať, že odložená daňová pohľadávka je prisúditeľná oprávnenej strate.

Na vplyv akejkoľvek úpravy ocenenia alebo úpravy vykázania vo finančnom účtovníctve v súvislosti s odloženou daňovou pohľadávkou sa neprihliada.

3. Odložené daňové pohľadávky vyplývajúce z položiek vylúčených z výpočtu oprávneného príjmu alebo oprávnenej straty v súlade s kapitolou III sa vylúčia z výpočtu uvedeného v odseku 2, ak takéto odložené daňové pohľadávky vznikli pri transakcii, ktorá sa uskutočnila po 30. novembri 2021.
4. V prípade prevodu aktív medzi základnými subjektmi po 30. novembri 2021 a pred začiatkom prechodného roka vychádza základ tvorený nadobudnutými aktívami, inými ako sú zásoby, z účtovnej hodnoty prevádzaných aktív prevádzajúceho subjektu pri scudzení, pričom odložené daňové pohľadávky a odložené daňové záväzky sa určia na tomto základe.

Článok 46

Prechodná úľava pre vylúčenie príjmov na základe ekonomickej podstaty

1. Na účely uplatňovania článku 27 ods. 3 sa hodnota 5 % nahrádza pre každý finančný rok začínajúci od 31. decembra v nasledujúcich kalendárnych rokoch hodnotami uvedenými v tejto tabuľke:

2023	10 %
2024	9,8 %
2025	9,6 %
2026	9,4 %
2027	9,2 %
2028	9,0 %
2029	8,2 %
2030	7,4 %
2031	6,6 %
2032	5,8 %

2. Na účely uplatňovania článku 27 ods. 4 sa hodnota 5 % nahrádza pre každý finančný rok začínajúci od 31. decembra v nasledujúcich kalendárnych rokoch hodnotami uvedenými v tejto tabuľke:

2023	8 %
2024	7,8 %
2025	7,6 %
2026	7,4 %
2027	7,2 %
2028	7,0 %
2029	6,6 %
2030	6,2 %
2031	5,8 %
2032	5,4 %

Článok 47

Počiatočná fáza vylúčenia nadnárodných skupín podnikov a veľkých vnútroštátnych skupín z pravidla zahrnutia príjmov a pravidla pre nedostatočne zdanené zisky

1. Dodatočná daň splatná hlavným materským subjektom nachádzajúcim sa v členskom štáte v súlade s článkom 5 ods. 2 alebo medzistupňovým materským subjektom nachádzajúcim sa v členskom štáte v súlade s článkom 6a ods. 2, ak je hlavný materský subjekt vylúčeným subjektom, sa zníži na nulu:
 - a) počas prvých piatich rokov počiatočnej fázy medzinárodnej činnosti danej nadnárodnej skupiny podnikov bez ohľadu na požiadavky stanovené v kapitole V;
 - b) počas prvých piatich rokov počnúc prvým dňom finančného roka, v ktorom veľká vnútroštátna skupina prvýkrát patrila do rozsahu pôsobnosti tejto smernice.
2. Ak sa hlavný materský subjekt nadnárodnej skupiny podnikov nachádza v jurisdikcii tretej krajiny, dodatočná daň splatná základným subjektom nachádzajúcim sa v členskom štáte v súlade s článkom 13 ods. 2, sa zníži na nulu počas prvých piatich rokov počiatočnej fázy medzinárodnej činnosti uvedenej nadnárodnej skupiny podnikov bez ohľadu na požiadavky stanovené v kapitole V.

3. Nadnárodná skupina podnikov sa považuje za nadnárodnú skupinu podnikov v počiatočnej fáze svojej medzinárodnej činnosti, ak:

- a) má základné subjekty najviac v šiestich jurisdikciách a
- b) súčet čistej účtovnej hodnoty hmotného majetku všetkých základných subjektov danej nadnárodnej skupiny podnikov nachádzajúcich sa vo všetkých jurisdikciách iných, než je referenčná jurisdikcia, nepresahuje 50 000 000 EUR.

Na účely písmena b) je referenčnou jurisdikciou jurisdikcia, v ktorej majú základné subjekty nadnárodnej skupiny podnikov najvyšší súčet čistej účtovnej hodnoty hmotného majetku vo finančnom roku, v ktorom daná nadnárodná skupina podnikov pôvodne patrí do rozsahu pôsobnosti tejto smernice. Celková hodnota hmotného majetku v určitej jurisdikcii je súčtom čistej účtovnej hodnoty celého hmotného majetku všetkých základných subjektov, ktoré patria do nadnárodnej skupiny podnikov, nachádzajúcich sa v uvedenej jurisdikcii.

4. Obdobie piatich rokov uvedené v odseku 1 písm. a) a v odseku 2 sa začína začiatkom finančného roka, v ktorom nadnárodná skupina podnikov pôvodne patrí do rozsahu pôsobnosti tejto smernice.

Pre nadnárodné skupiny podnikov, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti tejto smernice v čase jej nadobudnutia účinnosti, sa päťročné obdobie uvedené v odseku 1 písm. a) začína 31. decembra 2023.

Pre nadnárodné skupiny podnikov, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti tejto smernice v čase jej nadobudnutia účinnosti, sa päťročné obdobie uvedené v odseku 2 začína 31. decembra 2024.

Pre veľké vnútroštátne skupiny, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti tejto smernice v čase jej nadobudnutia účinnosti, sa päťročné obdobie uvedené v odseku 1 písm. b) začína 31. decembra 2023.

5. Určený podávajúci subjekt uvedený v článku 42 informuje daňovú správu členského štátu, v ktorom sa nachádza, o začiatku počiatočnej fázy medzinárodnej činnosti skupiny.

Článok 47a

Rozhodnutie o oneskorení uplatňovania pravidla zahrnutia príjmov a pravidla pre nedostatočne zdanené zisky

1. Odchyľne od článkov 5 až 13 sa členské štáty, v ktorých sa nenachádza viac než dvanásť hlavných materských subjektov skupín, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, môžu rozhodnúť neuplatňovať pravidlo zahrnutia príjmov a pravidlo pre nedostatočne zdanené zisky pre šesť po sebe nasledujúcich finančných rokov začínajúcich sa od 31. decembra 2023. Členské štáty, ktoré prijímú takéto rozhodnutie, to oznámia Komisii do dátumu transpozície stanoveného v článku 55 prvom odseku.
2. Ak sa hlavný materský subjekt nadnárodnej skupiny podnikov nachádza v členskom štáte, ktorý prijal rozhodnutie podľa odseku 1, iné členské štáty než ten, v ktorom sa nachádza hlavný materský subjekt, zabezpečia, aby základné subjekty tejto skupiny podliehali v členskom štáte, v ktorom sa nachádzajú, uplatneniu sumy dodatočnej dane podľa pravidla pre nedostatočne zdanené zisky priradenej tomuto členskému štátu na finančné roky začínajúce sa od 31. decembra 2023 v súlade s článkom 13.

Hlavný materský subjekt uvedený v prvom pododseku označuje určený podávajúci subjekt v inom členskom štáte, než je členský štát, v ktorom sa hlavný materský subjekt nachádza, alebo – ak skupina nemá základný subjekt v inom členskom štáte EÚ – v jurisdikcii tretieho štátu, ktorého oprávnený príslušný orgán má pre fiškálny rok oznámenia uzavretú platnú dohodu s členským štátom, v ktorom sa nachádza hlavný materský subjekt.

V takom prípade určený podávajúci subjekt podá dodatočné priznanie s daňovým informáciami v súlade s požiadavkami uvedenými v článku 42 ods. 5 a základné subjekty nachádzajúce sa v členskom štáte, ktorý si uplatnil možnosť podľa odseku 1, poskytnú určenému podávajúcemu subjektu informácie potrebné na dosiahnutie súladu s článkom 42 ods. 5 a sú oslobodené od podania podľa článku 42 ods. 2.

3. Percentuálny podiel podľa pravidla pre nedostatočne zdanené zisky určený pre členský štát, ktorý prijal rozhodnutie podľa odseku 1, sa v tomto finančnom roku považuje za nulový.

Článok 48

Prechodná úľava pri povinnostiach týkajúcich sa podávania informácií a oznámení

Bez ohľadu na článok 42 ods. 7 sa priznanie s informáciami na určenie dodatočnej dane a oznámenia uvedené v článku 42 podávajú daňovej správe členských štátov najneskôr 18 mesiacov po poslednom dni vykazovaného finančného roka, ktorý je prechodným rokom uvedeným v článku 45.

KAPITOLA XI

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 51

Posúdenie rovnocennosti

1. Právny rámec zavedený vo vnútroštátnom práve jurisdikcie tretej krajiny sa považuje za rovnocenný s kvalifikovaným pravidlom zahrnutia príjmov stanoveným v kapitole II, pričom sa nepovažuje za daňový režim pre kontrolovanú zahraničnú spoločnosť, ak spĺňa tieto podmienky:
 - a) presadzuje súbor pravidiel, v súlade s ktorými materský subjekt nadnárodnej skupiny podnikov vypočítava a platí svoj priraditeľný podiel na dodatočnej dani vo vzťahu k nízko zdaneným základným subjektom nadnárodnej skupiny podnikov;
 - b) stanovuje minimálnu efektívnu sadzbu dane na úrovni najmenej 15 %, pod ktorou sa základný subjekt považuje za nízko zdanený subjekt;
 - c) na účely výpočtu minimálnej efektívnej sadzby dane povoľuje len spojenie príjmov subjektov nachádzajúcich sa v tej istej jurisdikcii a
 - d) na účel výpočtu dodatočnej dane podľa rovnocenného kvalifikovaného pravidla zahrnutia príjmov stanovuje úľavu v prípade akejkoľvek dodatočnej dane, ktorá bola zaplatená v členskom štáte pri uplatnení pravidla zahrnutia príjmov, ako aj v prípade akejkoľvek kvalifikovanej vnútroštátnej dodatočnej dane stanovených v tejto smernici.

2. Komisia je splnomocnená prijímať delegované akty v súlade s článkom 52 s cieľom určiť zoznam jurisdikcií tretích krajín, ktoré vo svojom vnútroštátnom práve zaviedli právny rámec, ktorý možno považovať za rovnocenný s kvalifikovaným pravidlom zahrnutia príjmov v súlade s podmienkami stanovenými v odseku 1, ako aj aktualizovať tento zoznam na základe neskoršieho posúdenia právneho rámca, ktorý jurisdikcia tretej krajiny zaviedla do svojho vnútroštátneho práva.

Článok 52

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.
2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 51 sa Komisii udeľuje na dobu neurčitú od dátumu nadobudnutia účinnosti tejto smernice.
3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 51 môže Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.
4. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po prijatí Rade.
5. Delegovaný akt prijatý podľa článku 51 nadobudne účinnosť, len ak Rada voči nemu nevzniesla námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Rade, alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Rada informovala Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.

Článok 53
Informovanie Európskeho parlamentu

Európsky parlament je informovaný o prijatí delegovaných aktov Komisiou, o akejkoľvek námietke vznesenej proti uvedeným aktom a o odvolaní delegovania právomocí Radou.

Článok 54
Dvojstranná dohoda o zjednodušených oznamovacích povinnostiach

Únia môže uzavrieť dohody s jurisdikciami tretích krajín, ktorých právne rámce boli posúdené ako rovnocenné s kvalifikovaným pravidlom zahrnutia príjmu v súlade s článkom 51, s cieľom vytvoriť rámec na zjednodušenie postupov oznamovania stanovených v článku 42 ods. 6.

Článok 55
Transpozícia

Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 31. decembra 2023.

Členské štáty bezodkladne oznámia Komisii znenie týchto ustanovení.

Uvedené ustanovenia uplatnia v súvislosti s finančnými rokmi začínajúcimi od 31. decembra 2023.

Ustanovenia potrebné na dosiahnutie súladu s článkami 11, 12 a 13, s výnimkou mechanizmu stanoveného v článku 47a ods. 2, sa však uplatňujú v súvislosti s finančnými rokmi, ktoré sa začínajú od 31. decembra 2024.

Tieto zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia obsahujú odkaz na túto smernicu alebo je takýto odkaz uvedený pri ich úradnom uverejnení. Podrobnosti o odkaze upravujú členské štáty.

Článok 56

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 57

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli

Za Radu

predseda/predsedička
